Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarivm sacri ordinis Cistercien[sis] - Cod. Lichtenthal 133

[Lichtenthal ?], [1570 Druck; Handschrift 2. Hälfte 16. Jh.]

Psalterium feriatum secundum usum Cisterciensis

urn:nbn:de:bsz:31-40615

Visual Library

Psalteriũ feriatũ secũdũ
vsum Cisterciensis ordinis.
Feria secũda. Ad primã.
De chr̃i bonitate ac pfectiõe:
et impiorũ damnatione. ps.j.

Beatus vir q
non abiit in
concilio im-
piorum: et in
via peccato
rum non ste-
tit: et i cathe
dra pestilentie non sedit.
Josu.I. Sed in lege domini volun-
tas eius: et in lege eius me-
ditabitur die ac nocte.
hierem. Et erit tãquam lignũ quod
7. plantatũ est secus decursus
aquarũ: quod fructum suum
dabit in tempore suo.
Et folium eius non defluet:
et omnia quecunque faciet
prosperabuntur.
Non sic impij, non sic: sed
tãquam puluis quẽ proiicit
ventus a facie terre.
Ideo non resurgunt impij
in iudicio: neqꝫ peccatores
in concilio iustorum.
Qm̃ nouit dñs viã iustorũ:
et iter impiorum peribit.
De persecutione in christum:
et eius regno in ecclesiã. ps.ij.
act. 4. Quare fremuerunt gẽ-
tes: et populi meditati
sunt inania:
Astiterunt reges terre: et
principes cõuenerũt in vnũ:
aduersus dominũ: et aduer-
sus christum eius.
Dirũpam⁹ vincula eorũ: et
ꝓiciam⁹ a nobis iugũ ipoꝝ.
Qui hitat in celis irridebit
eos: et dñs subsannabit eos.
Tũc loqt ad eos i ira sua: et
in furore suo cõturbabit eos.
Ego autẽ cõstitut⁹ sum rex
ab eo sup sion montẽ sanctũ
eius: pdicans pceptũ eius.
Dñs dixit ad me, fili⁹ meus act. 13.
es tu: ego hodie genui te. heb.I.
Postula a me et dabo tibi gẽ et 5.
tes: hereditatẽ tuã et posses-
sionem tuã terminos terre.
Reges eos i virga ferrea: et apoc.
tãqꝫ vas figuli cõfriges eos. 2. et 19.
Et nũc reges itelligite: eru-
dimini qui iudicatis terrã.
Seruite dño in timore: et
exultate ei cum tremore.
Apprehẽdite disciplinam:
nequando irascatur dñs: et
pereatis de via iusta.
Cum exarserit in breui ira
eius: bti oẽs q cõfidũt in eo.
De passione et resurrectione
christi. ps iij. qui solũ dr ad
vigilias post. Domine labia.

Domine quid multi-
plicati sunt qui tribu-
lant me: multi insurgunt ad-
uersum me.
Multi dicũt anime mee: non
est salus ipsi in deo eius.
Tu autẽ domine susceptor
meus es: gloria mea et exal-
tans caput meum.
Voce mea ad dñm clamaui:
et exaudiuit me de mõte san-
cto suo.
Ego dormiui et soporatus ioã.2.
sum: et exurrexi quia domin⁹
suscepit me.
Non timebo milia populi
circũdãtis me: exurge dñe,
saluum me fac deus meus.

Qm̄ tu percussisti oēs ad-
uersantes mihi sine causa:
dentes peccatoꝝ cōtriuisti.
Dn̄i est salus: ⁊ sup̱ populū
tuum benedictio tua.
*De conuersione gentium ad
christum. ps. iiij. qui solum
dicitur ad comple.
Cum inuocarem exau-
diuit me deus iusticie
mee: in tribulatione dilata-
sti mihi.
Miserere mei: ⁊ exaudi ora-
tionem meam.
Filij hoīm vsquequo graui
corde? vt qd diligitis vanita
tem ⁊ queritis mendacium?
Scitote qm̄ mirificauit do-
min⁹ sctm̄ suū: dn̄s exaudiet
me cum clamauero ad eum.
ephes. Irascimini ⁊ nolite pecca-
4. re: q̄ dicit̄ i cordib⁹ vr̄is et ī
cubilib⁹ vr̄is cōpungimini.
Sacrificate sacrificiū iusti-
cie: et sperate in dn̄o: multi
dicūt q̄s ondit nobis bona?
Signatū est super nos lu-
men vultus tui dn̄e: dedisti
leticiam in corde meo.
A fructu frumenti vini ⁊ o-
lei sui: multiplicati sunt.
In pace i idipsum: dormiā
⁊ requiescam.
Qm̄ tu domine singulariter
in spe: constituisti me.
*De malorum reprobatione: ⁊
bonorum saluatione. ps v. qui
dicit ad laud. ferie secūde.
Verba mea aurib⁹ per
cipe domine: intelli-
ge clamorem meum.
Intēde voci oratiōis mee:
rex meus ⁊ deus meus.

Qm̄ ad te orabo dn̄e: mane
exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi ⁊ videbo:
quoniam non deus volens
iniquitatem tu es.
Neque habitabit iuxta te
malignus: neq̄ permanebūt
iniusti ante oculos tuos.
Odisti om̄es qui operantur
iniquitatē: perdes oēs qui
loquuntur mendacium.
Virū sanguinum ⁊ dolosum
abominabitur dn̄s: ego aūt
in multitudine mīe tue.
Introibo in domum tuam:
adorabo ad tēplum sanctum
tuum in timore tuo.
D n̄e deduc me in iustitia
tua ꝑpt inimicos meos: di-
rige i cōspectu tuo viā meā.
Quoniā nō est in ore eorum
veritas: cor eorū vanum est.
Sepulchrū patens est gut- inf. 13
tur eorū: linguis suis dolose rom. 3
agebant: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus
suis: scd̄m multitudinē im-
pietatū eorum expelle eos
qm̄ irritauerunt te domine.
Et letentur omnes qui spe-
rant in te: in eternū exulta-
bunt ⁊ habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te om̄es
qui diligunt nomen tuum:
quoniā tu benedices iusto.
Domine vt scuto bone vo-
luntatis tue: coronasti nos.
*De peccatorum confessione:
⁊ eorum deploratione. ps vj.
Domine ne in furore ierem.
tuo arguas me: neq̄ 10.
in ira tua corripias me.
Miserere mei dn̄e qm̄ infir-

mus sum: sana me dñe qm̃
conturbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata est
valde: sed tu dñe vsqquo?
Conuertere dñe et eripe a=
nimã meã: saluũ me fac pro=
pter misericordiam tuam.
Qm̃ nõ est in morte qui me=
mor sit tui: in inferno autem
quis confitebitur tibi?
Laboraui in gemitu meo?
lauabo per singulas noctes
lectũ meũ: lachrymis meis
stratum meum rigabo.
Turbatus est a furore ocu=
lus meus: inueteraui inter
omnes inimicos meos.
att. Discedite a me oẽs q̃ ope=
et ramini iniquitatẽ: qm̃ exau=
diuit dñs vocem fletus mei.
c.13. Exaudiuit dominꝰ depreca
tionẽ meam: dominus ora=
tionem meam suscepit.
Erubescant ⁊ conturbentur
vehemẽter oẽs inimici mei:
cõuertãtur ⁊ erubescãt val=
5.2. de velociter. ã. Seruite dño i
timore. viij. Tpe pasch. sin=
gulis feriis vsque ad pente=
costen. ãn. Alleluia. viij.

¶ Feria tertia ad primam.

*De diuino auxilio i psecutio=
ne implorando. Psal. vii.

Domine deus meꝰ in te speraui: saluũ me fac: ex omnibus persequẽtibus me ⁊ libera me.
Neq̃ rapiat vt leo animã
meã: dũ non est qui redimat
neque qui saluum faciat.
Dñe deꝰ meꝰ si feci istud: si
est iniqtas in manibꝰ meis.
Si reddidi retribuentibus
mihi mala: decidam merito
ab inimicis meis inanis.
Persequat̃ inimicus animã
meã, ⁊ cõprehẽdat? ⁊ cõcul=
cet in terra vitã meã: ⁊ glo=
riã meã i puluerẽ deducat.
Exurge domine in ira tua:
et exaltare in finibus inimi=
corum meorum.
Et exurge dñe deus meus
in precepto quod mandasti:
⁊ synagoga populorum cir=
cundabit te.
Et ꝓpter hãc in altũ regre=
dere: dñs iudicat populos.
Iudica me dñe scd̃m iusti=
ciam meã: ⁊ secundum inno=
centiam meam super me.
Consumet̃ nequitia pecca= 1.par.
torum: ⁊ diriges iustũ scru= 28.
tans corda ⁊ renes deus. ier.11.
Iustum adiutorium meum 17.20.
a domino: qui saluos facit
rectos corde.
Deus iudex iustus fortis et
patiens: nunquid irascitur
per singulos dies?
Nisi conuersi fueritis gla=
diũ suũ vibrauit: arcũ suum
tetendit ⁊ parauit illum.
Et in eo parauit vasa mor=
tis: sagittas suas ardentibꝰ
effecit.
Ecce parturit iniusticiam: esaie.
concepit dolorem ⁊ peperit 59.
iniquitatem. iob 15.
Lacum aperuit et effodit
eum: ⁊ incidit in foueã quam
fecit.
Conuertetur dolor eius in
caput eiꝰ: ⁊ in verticẽ ipsius
iniquitas eius descendet.

Confitebor dño ſecundũ iu-
ſtitiam eius: ⁊ pſallã nomini
domini altiſſimi.

✱De chriſti magnificẽtia ⁊ ex-
altatione. Pſalm. viij.

Domine dñs noſter: q̃
admirabile eſt nomen
tuum in vniuerſa terra.
Quoniã eleuata eſt magni-
ficentia tua ſuper celos.
matth. Ex ore infantiũ ⁊ lactentiũ
21. perfeciſti laudem propter
inimicos tuos: vt deſtruas
inimicum ⁊ vltorem.
Quoniã videbo celos tuos
opera digitorũ tuorũ: lunam
⁊ ſtellas que tu fundaſti.
hebr. 2 Quid eſt homo ꝙ memor
es eius: aut filius hominis
quoniam viſitas eum?
eodẽ. Minuiſti eũ paulominus ab
angelis? gl'ia ⁊ honore coro-
naſti eum: ⁊ conſtituiſti eum
ſuper opera manuũ tuarum.
eodẽ. Oĩa ſubieciſti ſub pedibus
1. cor. eius: oues ⁊ boues vniuer-
15. ſas, inſuper ⁊ pecora cãpi.
Uolucres celi ⁊ piſces ma-
ris: qui perambulant ſemi-
tas maris.
Dñe dñs noſter: quam ad-
mirabile eſt nomen tuum in
vniuerſa terra.

✱De chriſti iudicio, bonos li-
berãte ⁊ malos puniẽte. ps. ix.

Confitebor tibi domi-
ne in toto corde meo:
narrabo oĩa mirabilia tua.
Letabor et exultabo in te:
pſallã nomini tuo altiſſime.
In conuertendo inimicum
meũ retrorſum: infirmabun-
tur et peribunt a facie tua.
Quoniã feciſti iudiciũ meũ
et cauſam meã: ſediſti ſuper
thronũ q̃ iudicas iuſticiam.
Increpaſti gentes et periit
impi⁹: nomẽ eorũ deleſti in
eternũ et in ſeculum ſeculi.
Inimici defecerunt framee
in finem: et ciuitates eorum
deſtruxiſti.
Periit memoria eorum cum
ſonitu: et dominus in eternũ
permanet.
Parauit in iudicio thronũ
ſuũ: et ipſe iudicabit orbem
terre in equitate: iudicabit
populos in iuſticia.
Et factus eſt dñs refugium
pauperi: adiutor ĩ opportu-
nitatibus in tribulatione.
Et ſperẽt in te qui nouerũt
nomẽ tuũ: quoniã nõ dereli-
quiſti querẽtes te domine.
Pſallite domino qui habi-
tat in ſion: annunciate inter
gentes ſtudia eius.
Quoniã requirẽs ſanguinẽ
eorũ recordatus eſt: non eſt
oblitus clamorẽ pauperum.
Miſerere mei domine: vide
humilitatem meam de ini-
micis meis.
Qui exaltas me de portis
mortis: vt annũciem omnes
laudationes tuas in portis
filie ſion.
Exultabo ĩ ſalutari tuo: in-
fixe ſunt gentes in interitu
quem fecerunt.
In laqueo iſto quem abſcõ-
derunt: cõprehenſus eſt pes
eorum.
Cognoſcetur dominus iu-
dicia faciens: in operibus

manuum suarum cōprehen-
sus est peccator.
Conuertantur peccatores
in infernum: omnes gentes
que obliuiscuntur deum.
Quoniā nō in finem obliuio
erit pauperis: patiētia pau-
perū non peribit in finē. an.
17. Dn̄e deus meus in te speraui. j.
Feria iiij. ad j. Diuisio.
Exurge dn̄e nō con
fortetur homo: iu-
dicentur gētes in
conspectu tuo.
Constitue domine legislato
rem super eos: sciāt gentes
quoniam homines sunt.
Ut quid domine recessisti
longe? despicis in opportu-
nitatibus in tribulatione.
Dum superbit impius in-
cenditur pauper: cōprehen-
duntur in consiliis quibus
cogitant.
Quoniam laudatur pecca-
tor in desideriis anime sue: ⁊
iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominum pec
cator: secundum multitudi-
nem ire sue non queret.
Non est deus in conspectu
eius: inquinate sunt vie il-
lius in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a
facie eius: omniū inimicorū
suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo: nō
mouebor a generatione in
generationem sine malo.
inf.13. Cuius maledictiōe os ple-
rom.3 nū est ⁊ amaritudine ⁊ dolo:
sub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor.
Sedet in insidiis cū diuiti-
bus in occultis: vt iterficiat
innocentem.
Oculi eius in pauperem re-
spiciūt: insidiatur in abscon-
dito quasi leo ī speluñca sua.
Insidiatur vt rapiat paupe
rem: rapere pauperem dum
attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit
eū: inclinabit se ⁊ cadet cum
dominatus fuerit pauperū.
Dixit enim ī corde suo obli
tus est deus: auertit faciem
suam ne videat in finem.
Exurge domine deus ⁊ exal
tetur manus tua: ne obliui-
scaris pauperum.
Propter quid irritauit im-
pius deū: dixit enim in cor-
de suo non requiret.
Uides quoniā tu laborem
et dolorem consyderas: vt
tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper:
orphano tu eris adiutor.
Contere brachiū pctōris ⁊
maligni: queretur peccatum
illius ⁊ non inuenietur.
Dominus regnabit in eter-
nū ⁊ in seculū seculi: peribi-
tis gentes de terra illius.
Desideriū pauperū exaudi
uit dn̄s: p̄parationē cordis
eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili:
vt nō apponat vltra magni-
ficare se homo super terrā.
*De punitione malorum alios
seducentium. Psalmus x.
In dn̄o ɔfido: quō dici-
tis aie mee trāsmigra
in montem sicut passer?
Qm̄ ecce pctōres intende-

runt arcū: parauerūt ſagit-
tas ſuas ī pharetra: vt ſagit
tēt in obſcuro rectos corde.
Quoniam que pfeciſti deſtruxe-
runt: iuſtus autē quid fecit?
abd. 2. Dñs in templo ſancto ſuo:
dominus in celo ſedes eius.
Oculi eius in pauperem re
ſpiciūt: palpebre eius iter-
rogant filios hominum.
Dñs interrogat iuſtum et
impium: qui autē diligit ini-
quitatem odit animā ſuam.
Pluet ſup pctōres laq̄os:
ignis ſulphur et ſpūs pcel-
larum pars calicis eorum.
Quoniam iuſtus dominus et iu-
ſticias dilexit: equitatē vi-
dit vultus eius.

*De malis huius mūdi a qui-
bus petimus ſaluari. ps. xj.

SAluū me fac domine
quoniam defecit ſan-
ctus: quoniā diminute ſunt
veritates a filiis hominum.
Vana locuti ſunt vnuſq̄ſqꝫ
ad primū ſuū: labia doloſa
in corde ⁊ corde locuti ſunt.
Diſperdat dominꝰ vniuer-
ſa labia doloſa: et linguam
magniloquam.
Qui dixerūt linguā noſtrā
magnificabimus: labia nr̄a
a nobis ſunt: q̄s nr̄ dñs eſt?
Propter miſeriam inopum
et gemitum pauperū: nunc
exurgam dicit dominus.
Ponam in ſalutari: fiducia-
liter agam in eo.
Eloq̄a dñi eloquia caſta: ar-
gentū igne examinatū, pro-
batū t̄re purgatū ſeptuplū.
Tu domine ſeruabis nos:
et cuſtodies nos a genera-
tione hac in eternum.
In circuitu īpij ābulant: ſe-
cūdū altitudinē tuā multi-
plicaſti filios hoīm. ā. Exur-
ge dñe non preualeat homo. ā. ps. 9.

Feria quinta ad primam.

*Oratio ad deū in tribulatio-
ne facienda. Pſalmꝰ. xij.

VSqꝫquo dñe obli-
uiſceris me in finē:
vſquequo auertis
faciē tuam a me?
Quādiu ponam conſilia in
anima mea: dolorem in cor-
de meo per diem?
Vſquequo exaltabit inimi-
cus meus ſup me: reſpice ⁊
exaudi me dñe deus meus.
Illumina oculos meos ne
vnq̄ꝫ obdormiā ī morte: ne-
quādo dicat inimicus meus
preualui aduerſus eum.
Qui tribulant me exulta-
būt ſi motus fuero: ego autē
in miſericordia tua ſperaui.
Exultabit cor meū in ſalu-
tari tuo: cātabo dño qui bo-
na tribuit mihi et pſallā no-
mini domini altiſſimi.

*De iudeis et gentibus dei
contemptoribus. Pſal. xiij.

DIxit inſipiens in cor-
de ſuo: non eſt deus.
Corrupti ſunt ⁊ abominabi
les facti ſunt in ſtudiis ſuis:
non eſt qui faciat bonum: nō
eſt vſque ad vnum.
Dñs de celo pſpexit ſuper
filios hoīm: vt videat ſi eſt rom. 3.
intelligēs aut requirēs deū.
Oēs declinauerūt: ſimul in- eodē.
utiles facti ſunt: nō eſt q̄ fa-

ciat bonū: nō eſt vſq; ad vnū.
p̄.5. Sepulchꝛū patēs eſt gut=
m̄. 3. tur eoꝛū: linguis ſuis doloſe
fra agebant: venenum aſpidum
9. ſub labiis eoꝛum.
p̄.9. Quoꝛū os maledictione et
m̄. 3. amaritudine plenū eſt: velo=
ces pedes eoꝛū ad effundē=
dum ſanguinem.
aie Contritio et infelicitas in
9. viis eoꝛū: ⁊ viam pacis non
f. 35. cognouerunt: non eſt timoꝛ
dei ante oculos eoꝛum.

Nōne cognoſcēt oēs q̄ ope=
rātur iniquitatē: q̄ deuoꝛant
plebē meā ſicut eſcā panis?

Dominū non inuocauerūt: illic trepidauerunt timoꝛe vbi non erat timoꝛ.

Qm̄ dñs in gn̄atione iuſta eſt: conſiliū inopis confudiſtis qm̄ dñs ſpes eius eſt.

Quis dabit ex ſiō ſalutare iſrael: cū auerterit dñs captiuitatē plebis ſue, exultabit iacob ⁊ letabitur iſrael.

*De via ducente ad eternam beatitudinem. Pſal.xiiij.

Domine quis habitabit ī tabernaculo tuo: aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine macula: ⁊ operatur iuſtitiam.

Qui loquitur veritatem in coꝛde ſuo: qui non egit dolū in lingua ſua.

Nec fecit pꝛoximo ſuo malum: ⁊ oppꝛobꝛiū nō accepit aduerſus pꝛoximos ſuos.

Ad nihilū deductus eſt in cōſpectu eius malignus: timētes autē dn̄m gloꝛificat.

Qui iurat pꝛimo ſuo ⁊ non decipit: qui pecuniā ſuā non dedit ad vſurā: ⁊ munera ſuper innocentem nō accepit.

Qui facit hec: nō mouebi=
tur in eternum. an. Illumina ps.12.
oculos meos domine. viij.

Feria ſexta ad pꝛimam.

De chꝛiſti reſurrectiōe: ⁊ aſcēſione in celum. Pſal.xv.

Conſerua me dn̄e qm̄ ſperaui in te: dixi dn̄o deus meus es tu, qm̄ bonoꝛum meoꝛum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra eius: mirificauit omnes volūtates meas in eis.

Multiplicate ſunt infirmitates eoꝛum: poſtea accelerauerunt.

Non congregabo conuēticula eoꝛum de ſanguinibus: nec memoꝛ ero nominum eoꝛum per labia mea.

Dn̄s pars hereditatꝫ mee ⁊ calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatē meā mihi.

Funes ceciderunt mihi in pꝛeclaris: etenim hereditas mea pꝛeclara eſt mihi.

Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectū: inſuper et vſq; ad noctem increpuerunt me renes mei.

Pꝛouidebā dn̄m ī cōſpectu act.2.
meo ſemper: qm̄ a dextris
eſt mihi ne commouear.

Pꝛopter hoc letatum eſt coꝛ codē.
meum: et exultabit linguā
mea: inſuper ⁊ caro mea re=
quieſcet in ſpe.

Qm̄ non derelinques ani= act. 2.
mam meam in inferno: nec ⁊ 13.

dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cũ vultu tuo: delectationes in dextera tua vsque in finem.

*Oratio ecclesie vt liberetur a tribulatione. Psal. xvi.

Exaudi domine iusticiã meam: intende deprecationem meam.

Auribus pcipe orationem meam: non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudiciũ meũ prodeat: oculi tui videant equitates.

Probasti cor meum ꝛ visitasti nocte: igne me examinasti ꝛ nõ est inuenta in me iniquitas.

Ut non loquatur cor meum opera hominũ: propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea.

Ego clamaui qm̃ exaudisti me deus: inclina aurẽ tuam mihi, ꝛ exaudi verba mea.

Mirifica mias tuas: qui saluos facis sperantes in te.

A resistentibus dextere tue custodi me: vt pupillã oculi.

Sub vmbra alarũ tuarum protege me: a facie impiorũ qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circũdederunt: adipẽ suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam.

Projiciẽtes me nũc circundederũt me: ocl'os suos statuerũt declinare in terram.

Susceperũt me sicut leo paratus ad p̃dã: et sicut catul⁹ leonis habitans in abditis.

Exurge dñe preueni eum et supplãta eum: eripe animã meã ab impio: frameã tuam ab inimicis manus tue.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abscõditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis: ꝛ dimiserũt reliquias suas paruulis suis.

Ego autẽ in iusticia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

*Gratiarum actio pro liberatione ab inimicis. Psal. xvij.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meum et refugium meum ꝛ liberator meus.

Deus meus adiutor meus: ꝛ sperabo in eum.

Protector me⁹, ꝛ cornu salutis mee: ꝛ susceptor meus.

Laudans inuocabo dñm: et 2.reg.
ab inimicis meis salu⁹ ero. 22.

Circũdederũt me dolores mortis: ꝛ torrẽtes iniquitatꝫ conturbauerunt me.

Dolores inferi circũdederunt me: preoccupauerunt me laquei mortis.

In tribulatione mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui.

Et audiuit de templo sancto suo vocem meam: ꝛ clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius.

Commota est z contremuit terra: fundamenta mõtium conturbata sunt z commota sunt: quoniã iratus est eis.

Ascẽdit fumus in ira ei⁹: et ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones succensi sunt ab eo.

Inclinauit celos z descendit: et caligo sub pedib⁹ ei⁹.

Et ascẽdit super cherubin z volauit: volauit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suũ: in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Pre fulgore in conspectu eius: nubes transierunt grãdo et carbones ignis.

Et intonuit de celo dñs: et altissimus dedit vocẽ suam: grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas z dissipauit eos: fulgura multiplicauit z conturbauit eos.

Et apparuerunt fontes aquarũ: et reuelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua dñe: ab inspiratiõe spũs ire tue.

Misit de summo et accepit me: z assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me ꝺ inimicis meis fortissimis: et ab his qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Preuenerunt me in die afflictionis mee: et factus est dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinẽ: saluũ me fecit qm̃ voluit me.

Et retribuet mihi dñs secundũ iusticiam meam: z secũdum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo.

Quoniã omnia iudicia ei⁹ in conspectu meo: z iusticias eius non repuli a me.

Et ero immaculatus cũ eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi dominus secundũ iusticiam meam: et secũdum puritatem manuũ mearum in conspectu oculorum eorũ. ã. Conserua me domine quoniam in te speraui. ij. psalm. 15.

¶ Sabbato.ad.j. Diuisio.

Cum sancto sanctus eris: et cũ viro innocente innocens eris. 2.reg. 22.

Et cum electo electus eris: et cũ peruerso peruerteris.

Quoniam tu populum humilem saluum facies: z oculos superborũ humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam domine: deus meus illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tẽtatione: z in deo meo transgrediar murum.

Deus meus impolluta via eius: eloquia dñi igne examinata: protector est omniũ sperantium in se.

Quoniã quis deus preter dominũ: aut quis deus preter deum nostrum?

Deus qui precinxit me virtute: z posuit immaculatam

viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanq̄ ceruorum: ⁊ super excelsa statuens me.

2. reg. Qui docet manꝰ meas ad
22. preliū: et posuisti vt arcum ereum brachia mea.

Et dedisti mihi protectionē salutis tue: ⁊ dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem: ⁊ disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me: ⁊ non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos ⁊ comprehēdam illos: ⁊ non conuertar donec deficiant.

Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

Et precinxisti me virtute ad bellū: ⁊ supplātasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: ⁊ odientes me disperdidisti.

Clamauerunt nec erat qui saluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.

Et comminuā eos vt puluerem ante faciem vēti: vt lutum platearum delebo eos.

Eripies me de cōtradictionibus populi: constitues me in caput gentium.

Populus quem nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mētiti sunt mihi: filij alieni inueterati sūt ⁊ claudicauerunt a semitꝭ suꝭ.

Uiuit dominus et benedictus deus meus: ⁊ exaltetur deus salutis mee.

Deus qui das vindictas mihi: ⁊ subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi rom. 15.
in nationibus domine: ⁊ nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis 2. reg.
eius: ⁊ faciens mīam christo 22.
suo dauid: ⁊ semini eius vsq̄ in seculum.

* De chr̄i incarnatione ⁊ noue legis cōmēdatione. ps. xviij.

Celi enarrant gloriam dei: et opera manuū eius annūciat firmamētum.

Dies diei eructat ꝟbum: et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquele neq̄ sermones: quorum non audiātur voces eorum.

In omnem terram exiuit so rom.
nus eorum: ⁊ in fines orbis 10.
terre verba eorum.

In sole posuit tabernaculū suum: et ipse tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo.

Exultauit vt gygas ad cur luce.
rendam viam: a summo celo 24.
egressio eius. 10.

Et occursus eius vsq̄ ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius.

Lex domini imaculata cōuertens animas: testimoniū domini fidele sapientiā prestans paruulis.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Iuſticie dñi recte letifican-
tes corda: preceptum dñi lu
cidum illuminans oculos.
Timor dñi ſanctus ꝑmanet
in ſcłm ſcłi: iudicia dñi vera
iuſtificata in ſemetipſa.
Deſyderabilia ſup aurũ et
lapidem precioſum multũ: ⁊
dulciora ſuper mel ⁊ fauum.
Etenim ſeruus tuus cuſto-
dit ea: in cuſtodiendis illis
retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab
occultis meis munda me: et
ab alienis parce ſeruo tuo.
Si mei non fuerint dñati:
tũc immaculatꝰ ero: ⁊ emũ-
dabor a delicto maximo.
Et erũt vt cõplaceãt eloq̃a
oris mei: ⁊ meditatio cordis
mei in conſpectu tuo ſemp.
Domine adiutor meus: ⁊ re
demptor meus.

*Optatio eccleſie pro chřo vt i
ſuis votis exaudiat. ps. xix.

Exaudiat te dñs in die
tribulationis: ꝓtegat
te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliũ de ſan-
cto: ⁊ de ſion tueatur te.
Memor ſit oĩs ſacrificij tui: et
holocauſtũ tuũ pingue fiat.
Tribuat tibi ſcđm cor tuũ:
⁊ oẽ conſilium tuũ cõfirmet.
Letabimur in ſalutari tuo:
et in nomine dei noſtri ma-
gnificabimur.
Impleat dñs oẽs petitiões
tuas: nunc cognoui quoniã
ſaluũ fecit dñs chriſtũ ſuum.
Exaudiet illũ de celo ſan-
cto ſuo: in potentatibus ſa-
lus dextere eius.
Hi in curribꝰ ⁊ hi in equis:
nos autẽ in nomine dñi dei
noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ cecide-
runt: nos autem ſurreximus
⁊ erecti ſumus.
Dñe ſaluũ fac regẽ: ⁊ exau-
di nos in die qua inuocaue-
rimus te. ã. Uenit dñs ⁊ bene- pſalm.
dictus deus ſalutis mee. vij. 71.
¶ Dñicis diebus a trinitate
vſq̃ ad aduentũ. Inuitato.
Adoremus dñm. Qui fecit nos.
¶ Dñica. j. aduen. Inuita.
Ecce veniet rex occurramꝰ ob- zac. 9.
uiam ſalutari noſtro. ¶ Do. ij.
Inuita. Rex nr̃ aduen͡iet chr̃s
Quẽ ioãnes ꝑdicauit agnũ eſſe luc. 3.
vẽturũ. ¶ Dñica. iij. Inuita.
Surgite vigilemꝰ venite adore
mus. Qr neſcitis horã q̃n veniet matt.
dñs. ¶ Do. iiij. Inuit. Uigila- 24.
te animo. In proximo eſt dñs
deꝰ nr̃. ¶ Dñicis ab oct. epi.
vſq̃ ad. lxx. Inui. Preoccupe- pſalm.
mus faciẽ dñi. Et in pſalmis iu- 94.
bilemus ei. ¶ A lxx. vſq̃ ad
primã dñicã. xl. Inuita. Qm̃
deꝰ magnꝰ dñs. Et rex magnus eodẽ.
ſup oĩes deos. ¶ Dñica. j. xl.
Inuita. Ploremꝰ corã dño deo eodẽ.
noſtro. Qui fecit nos. ¶ Do. ij.
Inuit. Adoremus deũ. Qr ipſe
fecit nos. ¶ Dñica iij. Inuit.
Uenite adoremus dñm deũ no-
ſtrũ. Qui fecit nos. ¶ Do. iiij.
Inuit. Pplˢ dñi ⁊ oues paſcue
eius. Uenite adoremꝰ. Duobus
ꝓximis dñicis dr hyꝰ. Eter-
ne rerũ conditor. ¶ Dñica in
paſ. Inuit. Hodie ſi vocem dñi eodẽ.
audieritis Nolite obdurare cor
da veſtra. ¶ Dñica in palmis

Inuitat. Ipsi vero non cogno-
uerũt vias meas. Quibus iura-
ui in ira mea si introibunt in re-
quiem meã. ¶ In die pasche.
Eius octa. In dieb⁹ Ascen-
sionis Pentecostes Marci
euangeliste. Ac etiam in fe-
stis Annunciationis marie:
⁊ benedicti si post pasc. cele-
brentur. Inuitato. Alleluia.
vj. Ceteris diebus tam do-
minicis festis ꝙ priuatis.
Inuita. Alleluia. iij.

¶ In primo nocturno.

*De chri magnificẽtia: ⁊ inimi
corum eius miseria. ps. xx.

Domine in virtu-
te tua letabitur
rex: ⁊ super salu-
tare tuum exalta
bit vehementer.
Desyderium cordis eius
tribuisti ei: ⁊ volũtate labio-
rum eius non fraudasti eũ.
Quoniã preuenisti eum in
benedictionib⁹ dulcedinis:
posuisti in capite eius coro-
nam de lapide precioso.
Vitam petiit a te ⁊ tribuisti
ei: lõgitudinem dierũ in se-
culum ⁊ in seculum seculi.
Magna est glia eius in salu
tari tuo: gloriam ⁊ magnum
decorem impones sup eum.
Quoniam dabis eum in be-
nedictionem in seculum secu
li: letificabis eum in gaudio
cum vultu tuo.
Quoniam rex sperat in do-
mino: ⁊ in misericordia altis-
simi non commouebitur.
Inueniatur manus tua oĩ-
bus inimicis tuis: dextera
tua inueniat omnes qui te o-
derunt.
Pones eos vt clibanũ ignis
in tempore vultus tui: dñs i
ira sua conturbabit eos, et
deuorabit eos ignis.
Fructũ eorum de terra per
des ⁊ semen eorũ a filiis ho-
minum.
Qm̃ declinauerũt in te ma-
la: cogitauerunt cõsilia que
non potuerunt stabilire.
Quoniam pones eos dor-
sum: in reliquiis tuis prepa-
bis vultum eorum.
Exaltare domine in virtute
tua: cãtabimus ⁊ psallemus
virtutes tuas.

*De chri passiõe ⁊ populi chri
stiani salute. Psalm. xxj.

Deus deus me⁹ respi- marc.
ce me: quare me dere 15.
liquisti? longe a salute mea matt.
verba delictorum meorum. 21.
Deus meus clamabo per
diem ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte
⁊ non ad insipientiam mihi.
Tu autẽ in sancto habitas
laus israel.
In te sperauerunt pr̃es nr̃i:
sperauerũt ⁊ liberasti eos.
Ad te clamauerunt ⁊ salui
facti sunt: in te sperauerunt
⁊ non sunt confusi.
Ego autẽ sum vermis ⁊ non
homo: opprobrium hominũ
⁊ abiectio plebis.
Omnes videntes me deri- marc.
serunt me: locuti sunt labiis 15.
⁊ mouerunt caput. matt.
Sperauit in domino eri- 27.
piat eum: saluum faciat eum
quoniam vult eum.

Quoniā tu es qui extraxi-
sti me de ventre : spes mea
ab vberibus matris mee: in
te proiectus sum ex vtero.
De ventre mřis mee deus
me⁹ es tu: ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio proxima est:
qm̄ non est qui adiuuet.
Circundederunt me vituli
multi: tauri pingues obsede
runt me.
Aperuerūt sup me os suū:
sicut leo rapiens ⁊ rugiens.
Sicut aqua effusus sum: et
dispersa sunt oīa ossa mea.
Factum est cor meum tanq̄
cera liquescens: in medio vē
tris mei.
Aruit tāq̄ testa virt⁹ mea:
⁊ lingua mea adhesit fauci-
bus meis: ⁊ in puluerē mor-
tis deduxisti me.
Quoniā circūdederunt me
canes multi: consilium mali-
gnantium obsedit me.
Foderunt manus meas et
pedes meos: dinumeraue-
runt omnia ossa mea.
Ipsi vero cōsiderauerunt ⁊
inspexerunt me: diuiserūt si-
bi vestimenta mea: ⁊ sup ve-
stem meam miserūt sortem.
Tu autem dñe ne elongaue
ris auxiliū tuū a me: ad de-
fensionem meam conspice.
Erue a framea deus animā
meam: ⁊ de manu canis vni-
cam meam.
Salua me ex ore leonis: ⁊ a
cornibus vnicornium humi-
litatem meam.
Narrabo nomen tuum fra-
trib⁹ meis: in medio eccle-
sie laudabo te.
Qui timetis dominū lauda
te eum: vniuersum semen ia-
cob glorificate eum.
Timeat eū oē semen israel:
qm̄ non spreuit neq̄ despe-
xit deprecationē pauperis.
Nec auertit faciem suam a
me: ⁊ cum clamarem ad eum
exaudiuit me.
Apud te laus mea ī eccl'ia.
magna: vota mea reddam in
conspectu timentium eum.
Edent pauperes et satura-
buntur: et laudabunt dñm.
qui requirunt eum: viuent
corda eorū in seculū seculi.
Reminiscent ⁊ cōuertentur
ad dñm: vniuersi fines terre.
Et adorabūt in ɔspectu ei⁹:
vniuerse familie gentium.
Qm̄ dñi est regnum: ⁊ ipse
dominabitur gentium.
Manducauerunt ⁊ adoraue
runt oēs pingues terre: in
conspectu eius cadent oēs
qui descendunt in terram.
Et anima mea illi viuet: et
semen meum seruiet ipsi.
Annunciabitur domino ge-
neratio ventura: ⁊ annūcia-
bunt celi iusticiam eius po-
pulo qui nascetur: quem fe-
cit dominus. aā. Domine ī vir-
tute tua letabitur rex. viij. psalm.
✱Gratiarū actio de bñficiis dei 20.
⁊ sacramētis eccl'ie. ps.xxij.
Dominus regit me ⁊ ni- esaie.
hil mihi deerit: ī loco 40.
pascue ibi me collocauit. ier.23.
Sup aquā refectionis edu- ezech.
cauit me: aīam meā ɔuertit. 34.
Deduxit me sup semitas iu ioā.10.

ſticie: propter nomen ſuum.
1. pet. 2. Nam ⁊ ſi ābulauero in me-
dio vmbre mortis nō timebo
mala: quoniā tu mecum es.
Virga tua ⁊ baculus tuus:
ipſa me conſolata ſunt.
Paraſti in conſpectu meo
menſam: aduerſus eos qui
tribulant me.
Impinguaſti in oleo caput
meū: ⁊ calix meus inebrians
ꝙ̃ preclarus eſt.
Et mīa tua ſubſeq̃tur me: o-
mnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitē in domo dn̄i:
in longitudinem dierum.

*De chriſti dominio ⁊ eius a-
ſcenſione. Pſal. xxiij.

Domini eſt terra ⁊ ple
nitudo eiꝰ: orbꝫ t̄rar
⁊ vniuerſi q̇ habitant in eo.
Qꝛ ipſe ſup maria fūdauit
eū: ⁊ ſup flumia p̄parauit eū.
Quis aſcēdet in mōtē dn̄i:
aut q̇s ſtabit ī loco ſctō eiꝰ?
1. cor. 10. Innocēs manibus ⁊ mundo
corde? qui nō accepit in va-
psalm. 49. no animam ſuam: nec iura-
uit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet benedictionē a
domino: ⁊ miſericordiam a
deo ſalutari ſuo.
Hec eſt gn̄atio q̄rētium eū:
querētium faciem dei iacob.
Attollite portas principes
veſtras? et eleuamini porte
et̄nales: ⁊ introibit rex gl̄ie.
Quis eſt iſte rex glorie? do-
minus fortis ⁊ potens, do-
minus potens in prelio.
Attollite portas principes
v̄ras? ⁊ eleuamı̄i porte eter-
nales: ⁊ introibit rex gl̄ie.
Quis eſt iſte rex glorie? do-
minus virtutum ipſe eſt rex
glorie. ā Dominus regit me ⁊
nihil mihi deerit in loco paſcue
ibi me collocauit. vij.

*Oratio eccleſie afflicte pro
dei auxilio. Pſal. xxiiij.

Ad te dn̄e leuaui ani-
mā meam: deus meus psalm.
in te cōfido non erubeſcam. 22.
Neq̃ irrideant me inimici
mei: etem̄ vniuerſi qui ſuſti-
nent te non confundentur.
Confundantur omnes ini-
qua agentes ſuperuacue.
Vias tuas domine demon-
ſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas e-
doce me.
Dirige me in veritate tua ⁊
doce me: qꝛ tu es deꝰ ſalua-
tor meꝰ ⁊ te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationum
tuarū dn̄e: ⁊ miſericordiarū
tuarum que a ſeculo ſunt.
Delicta iuuentutis mee: et
ignorātias meas ne memi-
neris.
Secundū mīam tuam me-
mento mei tu: propter boni-
tatem tuam domine.
Dulcis ⁊ rectus dominus:
propter hoc legē dabit de-
linquentibus in via.
Diriget māſuetos in iudi-
cio: docebit mites vias ſuas
Vniuerſe vie dn̄i mīa ⁊ ve-
ritas: requirētibus teſtamē-
tum eius ⁊ teſtimonia eius.
Propter nomen tuū domi-
ne propitiaberis peccato
meo: multum eſt enim.
Quis eſt homo qui timet
dominum? legem ſtatuit ei

ui

in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: ꝛ semen eius hereditabit terram.
Firmamẽtũ est dñs timentibus eum: ꝛ testamentum ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dñm: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.
Respice in me ꝛ miserere mei: quia vnicus ꝛ pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Uide humilitatem meam ꝛ laborem meum: ꝛ dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos, quoniã multiplicati sunt: ꝛ
15. odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam ꝛ erue me: non erubescã quoniam speraui in te.
Innocẽtes ꝛ recti adheserunt mihi, quia sustinui te.
Libera deus israel, ex omnibus tribulationibus suis.
*De christi innocẽtia ꝛ sãctitate: oratio ei⁹ ad patrẽ. ps. xxv.
Iudica me dñe quoniã ego in innocentia mea ingressus sum: ꝛ in domino sperans non infirmabor.
Proba me dñe ꝛ tenta me: vre renes meos ꝛ cor meũ.
Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: ꝛ complacui in veritate tua.
Non sedi cum consilio vanitatis: ꝛ cum iniqua gerentibus non introibo.

Odiui ecclesiã malignãtiũ: ꝛ cum impiis non sedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: ꝛ circundabo altare tuum domine.
Ut audiam vocẽ laudis: ꝛ enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorẽ domus tue: ꝛ locum habitationis glorie tue.
Ne perdas cũ impiis deus animam meam: ꝛ cum viris sanguinum vitam meam.
In quorũ manibus iniquitates sunt: dextera eorũ repleta est muneribus.
Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, ꝛ miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicã te dñe.
Gloria. Sicut. ãn. Oculi mei psalm.
semp ad dñm. 4. ℣. Memor fui 24.
nocte nois tui dñe. Et custodiui psalm.
legem tuam. Qui quidem ℣. 118.
dicitur a trini. vsq ad aduẽ.
Et ab octa. epi. vsq ad j. dominicã xl. ¶ Per aduen. ℣.
Ex siõ species decoris ei⁹. De⁹ psalm.
noster manifeste veniet. In xl. 49.
℣. Dicet domino susceptor me⁹ psalm.
es tu. Et refugiũ meũ de⁹ meus 90.
sperabo in eũ. ¶ Tpe passiõis
℣. Diuiserũt sibi vestimẽta mea. ps 21.
Et sup vestẽ meã miserũt sortẽ.
¶ Tpe pasch. vsq ad pẽte.
Alla. viij. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. Qui p nobis pependit i
ligno. alla. ¶ Per ascẽ. ℣. Ex psalm.
altare dñe in virtute tua. Cãta= 20.
bimus ꝛ psallem⁹ virtutes tuas
alla. ¶ Dieb⁹ dñicis ꝛ festis

ante lectio. Bñdictio Bñdi-
ctiõe pp̄etua: benedicat nos pr̄
eternus. In secūdo nocturno.

*De christi fortitudine ⁊ con-
stantia in aduersis. ps. xxvj.

Dominus illumi-
natio mea ⁊ sa-
lus mea: quem ti
mebo?
Dominus protector
vite mee: a quo trepidabo?
Dum appropiant super me
nocentes: vt edant carnes
meas.
Qui tribulant me inimici
mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ce-
ciderunt.
Si cõsistãt aduersum me ca
stra: non timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me
preliũ: in hoc ego sperabo.
Unã petij a dño, hãc requi-
rã: vt inhabitẽ in domo dñi
omnibus diebus vite mee.
Ut videã volũtatẽ domini:
⁊ visitem templum eius.
Quoniam abscondit me in
tabernaculo suo in die ma-
lorum: protexit me in abscõ-
dito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: et
nunc exaltauit caput meum
super inimicos meos.
Circuiui ⁊ immolaui in ta-
bernaculo eius hostiam vo-
ciferationis: cantabo ⁊ psal-
mum dicam domino.
Exaudi domine vocem meã
qua clamaui ad te: miserere
mei ⁊ exaudi me.
Tibi dixit cor meum, exqui-
siuit te facies mea: faciem
tuam domine requiram.
Ne auertas faciem tuam a
me: ne declines in ira a ser-
uo tuo.
Adiutor meus esto, ne de-
relinquas me: neq̧ despicias
me deus salutaris meus.
Quoniã pater meus ⁊ ma-
ter mea dereliquerunt me:
dominus autẽ assumpsit me.
Legem pone mihi domine
in via tua: ⁊ dirige me in se-
mita recta propter inimicos
meos.
Ne tradideris me ĩ animas
tribulãtiũ me: qm̄ insurrexe
rũt in me testes iniqui ⁊ mẽ-
tita est iniquitas sibi.
Credo videre bona domi-
ni, in terra viuentium.
Expecta dominũ, viriliter
age: ⁊ cõfortetur cor tuum:
⁊ sustine dominum.

*Oratio christi ad patrẽ pro li
beratiõe ab inimicis. ps. xxvij.

Ad te domine clama-
bo, deus meus ne si-
leas a me, nequãdo taceas
a me: ⁊ assimilabor descen-
dentibus in lacum.
Exaudi dñe vocẽ depreca-
tionis mee dũ oro ad te: dũ
extollo manus meas ad tem
plum sanctum tuum.
Ne simul tradas me cũ pec
catoribus: ⁊ cũ operantibus
iniquitatem ne perdas me.
Qui loquũtur pacem cum
proximo suo: mala autem in
cordibus eorum.
Da illis secũdũ opera eo-
rum: ⁊ secundum nequitiam
adinuentionum ipsorum.
Secundum opera manuum

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

.eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.
Qm̄ non intellexerūt opera domini: et in opera manuum eius: destrues illos et non edificabis eos.
Benedictus dominus: quoniam exaudiuit vocē deprecationis mee.
Dñs adiutor meus et protector meus: et in ipso sperauit cor meū et adiutus sum.
Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea cōfitebor ei.
Dñs fortitudo plebis sue: et protector saluationū christi sui est.
Saluum fac populum tuū dñe: et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle il-
s.26. los vsq3 in eternū. an. Dominus defensor vite mee. j.

*De beneficiis a deo ecclesie collatis. Psal. xxviij.

Afferte domino filij dei: afferte domino filios arietum.
Afferte dño gloriā et honorem: afferte domino gloriā nomini eius: adorate dominū in atrio sancto eius.
Vox domini super aquas: deus maiestatis intonuit: dominus super aquas multas.
Vox dñi in virtute: vox domini in magnificentia.
Vox domini confringentis cedros: et confringet dñs cedros libani.
Et comminuet eas tāquam vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius vnicornium.
Vox dñi intercidētis flammam ignis: vox dñi concutientis desertum: et cōmouebit dñs desertum cades.
Vox dñi preparantis ceruos: et reuelabit condensa: et in templo eius omnes dicent gloriam.
Dominus diluuium inhabitare facit: et sedebit dominus rex in eternum.
Dñs virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace.

*De reditu christi ab iferis: et eius resurrectione. ps. xxix.

Exaltabo te dñe quoniā suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me.
Dñe eduxisti ab inferno animā meā: saluasti me a descendentibus in lacum.
Psallite domino sancti eius, et confitemini memorie sanctitatis eius.
Qm̄ ira in indignatione eius: et vita in volūtate eius.
Ad vesperū demorabitur fletus: et ad matutinū leticia.
Ego autē dixi in abūdātia mea, nō mouebor in eternū.
Dñe in voluntate tua, prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciē tuā a me: et factus sum conturbatus.
Ad te domine clamabo: et ad deū meum deprecabor.
Que vtilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Nunquid confitebitur tibi puluis: aut annuntiabit veritatem tuam?

Audiuit dominus ⁊ misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti planctũ meum in gaudium mihi: concidisti saccum meum et circundedisti me leticia.

Ut cantet tibi gloria mea ⁊ nõ compungar: domine de⁹ meus in eternum confitebor
ps. 28. tibi. an. Adorate dominum in aula sancta eius. viij.

*Oratio dei ad patrem de sua passione. psalmus. xxx.

infr. 7. In te dñe speraui, nõ cõfundar in eternum: in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurẽ tuam: accelera vt eruas me.

Esto mihi in deum protectorem: ⁊ in domum refugij: vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meũ es tu: et propter nomen tuum deduces me ⁊ enutries me.

Educes me de laqueo quẽ absconderunt mihi: quoniã
luc. 23. tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis.

Odisti obseruantes vanitates: superuacue.

Ego autem in domino speraui: exultabo et letabor in misericordia tua.

Quoniã respexisti humilitatem meam: saluasti de necessitatibus animam meam.

Nec cõclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.

Miserere mei domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobriũ vicinis meis valde: et timor notis meis.

Qui videbant me foras fugerũt a me: obliuioni datus sum tãquã mortuus a corde.

Factus sum tanquam vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum conuenirent simul aduersum me: accipere animã meam consiliati sunt.

Ego autẽ ĩ te speraui dñe: dixi deus meus es tu: ĩ manibus tuis sortes mee.

Eripe me de manu inimicorum meorum: ⁊ a persequentibus me.

Illustra faciẽ tuam sup seruum tuum: saluum me fac in mĩa tua dñe: non confundar quoniam inuocaui te.

Erubescant impij et deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.

Que loquuntur aduersus iustum iniquitatẽ: in superbia et in abusione.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Quam magna multitudo dulcedinis tue dn̄e: quam abscondisti timentibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te: in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.

Benedictus dn̄s: quoniam mirificauit misericordiā suā mihi in ciuitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis mee: proiectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocē orationis mee: dū clamarē ad te.

Diligite dominum omnes sancti eius: quoniam veritatem requiret dominus ⁊ retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite ⁊ confortetur cor vestrum: omnes qui speratis in domino.

*De penitētia p̄ pctis agēda ad eorū remissionem. ps. xxxj.

BEati quorum remisse sunt iniqtates: ⁊ quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea, dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me man⁹ tua: conuersus sum in erumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: ⁊ iniustitias meas non abscondi.

Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam domino: ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sctūs: in tēpore opportuno.

Veruntamen in diluuio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione que circūdedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.

Intellectum tibi dabo ⁊ instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.

In chamo ⁊ freno maxillas eorum constringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: sperantes autē in domino, misericordia circundabit.

Letamini in dn̄o ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini oēs recti
cordeān. In tua iustitia libe= ps. 30.
ra me domine. S. ℣. Media no= ps. 118.
cte surgebam ad confitendum tibi. Super iudicia iustificationis tue. Qui ℣. dicitur a trinitate vsq; ad aduentum. Et ab octa. epi. vsq; ad primā dn̄icā xl. In aduentu ℣.
Egrediet dn̄s de loco sctō suo. esaie.
Veniet vt saluet populū suum. 26.
In xj. ℣. Ipse liberauit me ps. 90.
de laqueo venātiū. Et a verbo

aſpero. ❡ Tpe paſſionis. ℣.
po. 26. Inſurrexerũt in me teſtes ini=
qui. Et mentita eſt iniquitas ſi=
bi. ❡ Tpe paſc. vſq; ad pen=
teco. incluſiue. ãn. All'a.
lu. 24. ℣. Surrexit dñs vere. Et appa
ruit ſimoni. all'a. ❡ Per aſcen.
po. 18. ℣. A ſummo celo egreſſio eius.
Et occurſus eius vſq; ad ſum=
mum eius. all'a. ❡ Dñicis die=
bus ⁊ feſtis ante lec. Bñdi=
ctio. Bñdicat nos deus pater ⁊
cuſtodiat ſemper. Ad canti.
quere loco ſuo. Ad laud. ps.
Miſerere mei deus. ps. Cõ=
fitemini. ps. Deus de⁹ me⁹.
Cantic. Benedicite omnia.
ps. Laudate dñm. ãn. All'a.
vij. Que dicitur a trinit. vſ=
que ad primã dñicã xl. Sed
toto tempore paſchali vſq;
ad pentecoſten incluſiue. ã.
Alleluia. viij. Capitulum.
apo. 7. Benedictio et claritas
⁊ ſapientia ⁊ gratiarũ
actio: honor et virt⁹ et forti=
tudo deo noſtro, in ſecula ſe=
pſalm. culorũ. amen. ℟. Hec eſt dies
106. Quam fecit dominus. ℣. Exul=
temus ⁊ letemur in ea. Quam.
po. 92. Hy⁹. Splendor. ℣. Domin⁹
regnauit, decorem induit. In=
duit dñs fortitudinẽ ⁊ precinxit
ſe virtuteã. ad bñd⁹. ⁊ col. de
dñica currẽte. ❡ Fe. ij. In=
uita. Venite exultem⁹ dño ps.
Iubilemus deo. Hy⁹. Eter=
ne rerum condi. ❡ Nota q;
inuit. ferialia que in hac fe=
ria et ſequentibus ſcribun=
tur, ſolum dicũtur a feſ. om=
nium ſanctorũ vſque ad ad=
uentum. Et ab octa. epipha.

vſque ad dominicam in paſ=
ſione. ❡ In aduentu priua=
tis diebus. Inuitat. Regem
venturum dñm Venite ador=
mus. ❡ Tempore paſch. In=
uita. Adoremus dominũ Qui
nos redemit per crucẽ. ❡ Tẽ=
pore paſch. vſque ad pente.
Inuita Alleluia. iij. ❡ A feſ.
trinitatis vſque ad feſtum
omnium ſanctorum diebus
feriatis nullum dicitur inui=
ta. ſed loco inuit. dicitur ps
nonageſimuſquartus, ſcili=
cet, Venite exultemus.
❡ In primo nocturno.
*Exhortatio iuſtoꝝ ad dei lau
dẽ ppt ei⁹ poteſtatẽ. ps. xxxij.

Exultate iuſti in
dño: rectos de=
cet collaudatio.
Cõfitemini do=
mino in cithara:
in pſalterio decem chorda=
rum pſallite illi.
Cantate ei canticum no=
uum: bene pſallite ei in vo=
ciferatione.
Quia rectum eſt verbum
domini: ⁊ omnia opera eius
in fide.
Diligit miſericordiã ⁊ iudi
ciũ: mĩa dñi plena eſt terra.
Verbo domini celi firmati
ſunt: ⁊ ſpiritu oris eius oĩs
virtus eorum.
Congregans ſicut in vtre
aquas maris: ponẽs in the=
ſauris abyſſos.
Timeat dominum omnis
terra: ab eo autem commo=
ueantur omnes inhabitan=
tes orbem.

Judith. 16. Qm̃ ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mãdauit ⁊ creata sunt.
Dominus dissipat cõsilia gẽtium: reprobat autem cogitationes populorum: et reprobat consilia principum.
Consilium autem domini in eternum manet: cogitationes cordis eius in generatione ⁊ generationem.
Beata gẽs cuius est dominus deus eius: populus quem elegit in hereditatem sibi.
De celo respexit dñs: vidit omnes filios hominum.
De preparato habitaculo suo, respexit super omnes qui habitant terram.
Qui finxit singillati corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.
Non saluatur rex per multam virtutem: et gygas non saluabitur ĩ multitudine virtutis sue.
Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur.
Ecce oculi domini sup metuentes eum: et in eis qui sperant super misericordia eius.
Ut eruat a morte animas eorum: ⁊ alat eos in fame.
Anima nostra sustinet dominum: quoniam adiutor et protector noster est.
Quia ĩ eo letabitur cor nostrum: et in nomine sancto eius sperauimus.
Fiat misericordia tua domine super nos, quemadmodum sperauimus in te.

*De exhortatiõe ad bonũ ⁊ reuocatione a malo. ps. xxxiii.

Benedicam dominũ in omni tempore: semper laus eius in ore meo.
In domino laudabitur anima mea: audiant mansueti ⁊ letentur.
Magnificate dominum mecũ: ⁊ exaltemus nomen eius in idipsum.
Exquisiui dñm et exaudiuit me: ⁊ ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
Accedite ad eum et illuminamini: et facies vestre non confundentur.
Iste pauper clamauit ⁊ dominus exaudiuit eum: et de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.
Immittet angelus domini in circuitu timentium eum: ⁊ eripiet eos.
Gustate et videte quoniam suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo.
Timete dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.
Diuites eguerũt et esurierunt: inquirentes autẽ dñm non minuentur omni bono. luce. I.
Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.
Quis est hõ qui vult vitã? diligit dies videre bonos. I. pet. 3
Prohibe linguã tuam a malo: ⁊ labia tua ne loquantur dolum. eodẽ.
Diuerte a malo ⁊ fac bonũ: inquire pacem ⁊ persequere eam. eodẽ.

eodem. Oculi dñi sup iustos: et au- res eius in preces eorum. eccl. 15
he. 4. Vultus autē dñi super fa- cientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.
Clamauerunt iusti et domi- nus exaudiuit eos: et ex om- nibus tribulationibus eorū liberauit eos.
Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde: et humi les spiritu saluabit.
Multe tribulationes iusto- rum: et de omnibus his libe- rabit eos dominus.
Custodit dominus omnia ossa eorum: vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustum delin- quent.
Redimet dñs aīas seruorū suorum: et nō delinquēt oēs
ps. 32. qui sperant in eo. añ. Rectos decet collaudatio. s.

* De christi passiōe et eius libe ratiōe ab inimicis. ps xxxiiij.

Iudica domine nocen- tes me: expugna im- pugnantes me.
Apprehēde arma et scutum: et exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameā et cōclude aduersus eos q̄ persequun- tur me: dic anime mee, sal9 tua ego sum.
inf. 39. et 69. Confundātur et reuereanť, querentes animam meam.
Auertantur retrorsum et confundantur, cogitantes mihi mala.
Fiant tanquam puluis an- te faciem venti: et angelus domini coartans eos.
Fiat via illorum tenebre et lubricum: et angelus domini persequens eos.
Quoniam gratis abscon- derunt mihi interitū laquei sui: superuacue exprobraue- runt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat: et captio quam abs- condit apprehendat eum: et in laqueum cadat in ipso.
Anima autem mea exulta- bit in domino: et delectabi- tur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: do- mine quis similis tui?
Eripiens inopem de manu fortiorū ei9: egenum et pau- perem a diripiētibus eum.
Surgentes testes iniqui: que ignorabam interroga- bant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem ani- me mee.
Ego autē cum mihi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio a- nimam meam: et oratio mea in sinu meo conuertetur.
Quasi proximum quasi fra- trem nostrum: sic complace- bam quasi lugens, et contri- status sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt et conuenerunt: congregata sunt super me flagella, et i- gnoraui.
Dissipati sunt nec cōpūcti: tētauerūt me, subsānauerūt me subsannatione: frendue- rūt super me dētibus suis.

Domine quãdo respicies? restitue animam meã a malignitate eorum: a leonibus vnicam meam.

Confitebor tibi in ecclesia magna: i populo graui laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi inique: qui oderunt me gratis ⁊ annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: ⁊ in iracundia terre loquentes dolos cogitabant.

Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt, euge euge, viderunt oculi nostri.

Uidisti domine, ne sileas: domine ne discedas a me.

Exurge et intende iudicio meo: deus meus ⁊ dominus meus in causam meam.

Iudica me secundum iusticiã tuã domine deus meus: ⁊ non supergaudeant mihi.

Nõ dicant in cordibus suis euge euge anime nostre: nec dicant, deuorabimus eum.

Erubescãt et reuereãtur simul, q̃ gratulant̃ mal; meis.

Induantur confusione ⁊ reuerẽtia: qui maligna loquũtur super me.

Exultent ⁊ letentur qui volunt iusticiam meam: ⁊ dicãt semp̱ magnificetur domin⁹ qui volũt pacem serui eius.

Et lĩgua mea meditabitur iusticiam tuam: tota die laudem tuam. an. Expugna impugnantes me.

*De malitia iniquorum ⁊ gloria iustorũ. psalm⁹. xxxv. qui dicitur ad laud. ferie scđe.

Dixit iniust⁹ vt delinquat in semetipso: nõ est timor dei añ oculos eius.

Quoniã dolose egit in conspectu ei⁹: vt inueniatur iniquitas eius ad odium.

Uerba oris eius iniquitas ⁊ dolus: noluit ĩtelligere vt bene ageret.

Iniqtatẽ meditat⁹ est in cubili suo: astitit oĩ vie non bone: maliciã autem nõ odiuit.

Dñe in celo mĩa tua: ⁊ veritas tua vsque ad nubes.

Iusticia tua sicut montes dei: iudicia tua abyss⁹ mlta.

Hoĩes et iumenta saluabis domine: queãdmodũ multiplicasti miam tuam deus.

Filij aũt hoĩm, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabũtur ab vbertate domus tue: ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos.

Qm̃ apđ te est fons vite: et in luĩe tuo videbimus lumẽ.

Pretẽde miam tuam scientibus te: ⁊ iusticiam tuã his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbie: ⁊ manus peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatẽ: expulsi sunt nec potuerunt stare.

*De statu dispari bonorum ⁊ malorum. Psalmus. xxxvi.

Noli emulari in malignantibus: neq̃ zelaueris faciẽtes iniquitatem.

Qm̃ tanq̃ fenum velociter

arescẽt: ⁊ quemadmodũ olera herbarum cito decident.
Spera in domino et fac bonitatẽ: ⁊ inhabita terram et pasceris in diuitiis eius.
Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viam tuã: ⁊ spera in eo: ⁊ ipse faciet.
Et educet quasi lumẽ iusticiam tuam: ⁊ iudiciũ tuũ tãquam meridiem: subditus esto domino ⁊ ora eum.
Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: in homine faciente iniusticias.
Desine ab ira ⁊ derelinque furorem: noli emulari vt maligneris.
Qm̃ q̃ malignãtur exterminabũtur: sustinẽtes aũt dñm ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc pusillum ⁊ nõ erit peccator: ⁊ queres locũ eius ⁊ non inuenies.
mat. 5. Mansueti autem hereditabunt terram: ⁊ delectabuntur in multitudine pacis.
Obseruabit pctõr iustum: ⁊ stridebit sup eũ dẽtib⁹ suis.
Dñs aũt irridebit eum: qm̃ prospicit ꝙ veniet dies ei⁹.
Gladiũ euaginauerũt peccatores: itenderũt arcũ suũ:
Vt decipiãt pauperẽ ⁊ inopẽ: vt trucidẽt rectos corde.
Gladi⁹ eorũ intret in corda ipsorũ: ⁊ arc⁹ eorũ cõfrigat.
Melius est modicum iusto, sup diuitias pctõꝝ multas.
Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem iustos dominus.
Nouit dominus dies immaculatorum: et hereditas eorum in eternum erit.
Nõ cõfundẽtur in tpe malo: ⁊ in diebus famis saturabũtur: qꝛ pctõres peribunt.
Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quemadmodum fumus deficient.
Mutuabitur peccator ⁊ non soluet: iustus autem miseretur et tribuit.
Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicẽtes autem ei disperibunt.
Apud dñm gressus hoĩs dirigẽtur: et viam eius volet.
Cũ ceciderit nõ collidetur: qꝛ dñs supponit manũ suã.
Iunior fui, etem̃ senui: ⁊ nõ eccl. 2.
vidi iustum derelictum: nec semen eius querẽs panem.
Tota die miseretur et commodat: et semẽ illius in benedictione erit. Diuisio.

Declina a malo et fac bonum: et inhabita in seculum seculi.
Quia dñs amat iudiciũ: et nõ dereliquet sanctos suos: in eternum conseruabũtur.
Iniusti punientur: et semen impiorum peribit.
Iusti autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in seculum seculi super eum.
Os iusti meditabitur sapiẽtiã: ⁊ lingua ei⁹ loq̃t iudiciũ.
Lex dei ei⁹ in corde ipsi⁹: et nõ supplãtabunt gress⁹ ei⁹.
Cõsyderat peccator iustũ: et querit mortificare eum.

Dñs autē non derelinquet
eū in manibꝰ eiꝰ: nec dāna-
bit eū cum iudicabitur illi.
Expecta dñm ⁊ custodi viā
eius: ⁊ exaltabit te vt here-
ditate capias terrā: cū per-
ierint peccatores videbis.
Vidi ipiū superexaltatū: ⁊
eleuatū sicut cedros libani.
Et transiui ⁊ ecce non erat:
quesiui eum ⁊ non est inuen-
tus locus eius.
Custodi innocentiam ⁊ vi-
de equitatem: quoniam sunt
reliquie homini pacifico.
Iniusti aūt dispibūt simul:
reliquie impiorū interibūt.
Salus autem iustorū a do-
mino: ⁊ protector eorum in
tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dominus
⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos
a peccatoribus: ⁊ saluabit
eos quia sperauerunt in eo.
36. ā. Reuela domino viam tuā. vj.
✱ De miseria peccatoris ⁊ cogi
tatione continua peccatorum
habenda. Psalmus. xxxvij.
Domine ne in furore
tuo arguas me: neq̃
in ira tua corripias me.
Quoniā sagitte tue infixe
sunt mihi: ⁊ confirmasti su-
per me manum tuam.
Non est sanitas in carne
mea a facie ire tue: non est
pax ossibꝰ meis a facie pec-
catorum meorum.
Quoniam iniquitates mee
supergresse sunt caput meū:
⁊ sicut onus graue grauate
sunt super me.
Putruerūt ⁊ corrupte sunt
cicatrices mee, a facie insi-
pientie mee.
Miser factus sum ⁊ curua-
tus sum vsq̃ in finem: tota
die cōtristatus igrediebar.
Quoniā lumbi mei impleti
sunt illusionibus: ⁊ non est
sanitas in carne mea.
Afflictus sum ⁊ humiliatus
sum nimis: rugiebam a ge-
mitu cordis mei.
Dñe ante te omne desyde-
rium meū: ⁊ gemitus meus
a te non est absconditus.
Cor meum cōturbatum est:
dereliquit me virtus mea: ⁊
lumen oculorum meorum et
ipsum non est mecum.
Amici mei ⁊ proximi mei:
aduersum me appropinqua
uerunt, ⁊ steterunt.
Et qui iuxta me erāt de lon-
ge steterūt: ⁊ vim faciebant
qui querebāt animā meam.
Et qui iquirebāt mala mihi
locuti sunt vanitates: ⁊ do-
los tota die meditabantur.
Ego autē tanquam surdus
non audiebā: ⁊ sicut mutus
non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo
non audiens: ⁊ non habens
in ore suo redargutiones.
Qm̃ in te dñe spaui: tu ex-
audies me dñe deus meus.
Quia dixi neq̃n supergau-
deant mihi inimici mei: ⁊ dū
cōmouentur pedes mei su-
per me magna locuti sunt.
Quoniā ego in flagella pa-
ratus sum: ⁊ dolor meus in
conspectu meo semper.
Qm̃ iniq̃tatē meā ānūcia-

bo: et cogitabo ꝓ pctō meo.
Inimici autem mei viuunt
⁊ confirmati sunt super me:⁊
multiplicati sunt qui oderūt
me inique.
Qui retribuunt mala ꝓ bo=
nis detrahebant mihi: quo=
niam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dn̄e deꝰ
meus: ne discesseris a me.
Intēde in adiutoriū meum,
ho. 6. dn̄e deꝰ salutis mee. an̄. Ne
i ira tua arguas me domine. ℣.
psalm. Delectare in dn̄o. Et dabit tibi
36. petitiones cordis tui. Bened.
Deꝰ misereatur nr̄i, ⁊ benedicat
nobis. ¶ Fer. ij. post trinita.
tre, 2. vsq; ad fes. oīm sanctorū lec.
Consurge in nocte in
principio vigiliarum
tuarū: ⁊ effunde sicut aquā
cor tuū āte cōspectū dn̄i dei
psalm. tui. Leua ad eū manus tuas
13. ⁊ miserebit tibi. Tu. ℟. Be=
nedicā dn̄m. In oī tp̄e. ℣. Sēper
laus eius in ore meo. In omni.
¶ In secundo nocturno.
*De vanitate et miseria vite
humane. Psalmus. xxxviij.
Dixi custodiā vi=
as meas: vt non
delinquam in lin
gua mea.
Posui ori meo
custodiam: cum consisteret
peccator aduersum me.
Obmutui ⁊ humiliatus sum
⁊ silui a bonis: ⁊ dolor meus
renouatus est.
Concaluit cor meum intra
me: ⁊ in meditatione mea
exardescit ignis.
Locutꝰ sum ī ligua mea: no
tū fac mihi dn̄e finem meū.
Et nūerū dierū meoꝝ quis
est: vt sciam quid desit mihi.
Ecce mēsurabiles posuisti
dies meos: ⁊ substantia mea
tanquam nihilum ante te.
Ueruntamen vniuersa vani
tas: omnis homo viuens.
Uerūtamē in imagine per=
transit homo: sed ⁊ frustra
conturbatur.
Thesaurizat, et ignorat cui
cōgregabit ea: ⁊ nūc que est
expectatio mea? nōne dn̄s?
⁊ substātia mea apud te est.
Ab omnibus iniquitatibus
meis erue me: opprobrium
insipienti dedisti me.
Obmutui et non aperui os
meum, quoniam tu fecisti:
amoue a me plagas tuas.
A fortitudine manus tue
ego defeci in increpationi=
bus: propter iniquitatē cor=
ripuisti hominem.
Et tabescere fecisti sicut a=
raneā aīam eius: verūtamē
vane cōturbatur oīs homo.
Exaudi orōnem meā dn̄e ⁊
deprecationē meā: auribus
percipe lachrymas meas.
Ne sileas qm̄ aduena ego
sum apud te et peregrinus:
sicut omnes patres mei.
Remitte mihi vt refrigerer
priusquam abeam: ⁊ am=
plius non ero.
*De aduētu christi in carne ⁊
lege euāgelica. Psalmꝰ. xxxix.
Expectās expectaui do
minū: ⁊ intendit mihi.
Et exaudiuit preces meas:
et eduxit me de lacu mise=

rie τ de luto fecis.
Et statuit supra petram pe
des meos: τ direxit gressus
Et immisit in os meū (meos.
cāticū nouū: carmē deo nr̄o.
Uidebunt multi τ timebūt:
τ sperabunt in domino.
Beatus vir cuius est nomen
dn̄i spes ei⁹: τ nō respexit in
vanitates τ insanias falsas.
Multa fecisti tu domine de⁹
meus mirabilia tua: τ cogi=
tationibus tuis non est qui
similis sit tibi.
Annūciaui et locutus sum:
multiplicati sunt sup nūerū.
10. Sacrificium et oblationem
noluisti: aures autem perfe=
cisti mihi.
Holocaustum τ pro pecca=
to non postulasti: tunc dixi
ecce venio.
In capite libri scriptum est
de me vt facerē voluntatem
tuā: de⁹ me⁹ volui: τ legem
tuam in medio cordis mei.
Annūciaui iustitiā tuā i ec=
clīa magna: ecce labia mea
nō prohibebo: dn̄e tu scisti.
Iusticiā tuam non abscondi
in corde meo: veritatem tuā
τ salutare tuum dixi.
Nō abscōdi miam tuā τ ve=
ritatē tuā, a consilio multo.
Tu autem domine ne lōge
facias miserationes tuas a
me: mia tua et veritas tua
semper susceperunt me.
Qm̄ circūdederūt me ma=
la quorū nō est numerus: cō
prehēderūt me iniquitates
mee τ nō potui vt viderem.
Multiplicate sunt super ca=
pillos capitis mei, τ cor me
um dereliquit me.
Cōplaceat tibi domine vt
eruas me: domine ad adiu=
uandum me respice.
Confundātur τ reuereātur
simul, qui querunt animam
meam vt auferant eam.
Cōuertātur retrorsum τ re
uereant, q̄ volūt mihi mala.
Ferant confestim confusio=
nem suam, qui dicunt mihi
euge euge.
Exultēt τ letētur sup te om
nes querētes te: τ dicāt sem
per magnificetur dn̄s qui di
ligunt salutare tuum.
Ego autem mēdicus sum τ
paup: dn̄s sollicitus est mei.
Adiutor meus τ protector
meus tu es: deus meus ne
tardaueris. In. xl. an. Ut non psalm.
delinquam in lingua mea. j. 38.
✱De chr̄i traditione, passione
τ resurrectione. Psalmus. xl.
BEat⁹ q̄ intelligit super
egenū τ pauperem: in
die mala liberabit eum dn̄s.
Dn̄s cōseruet eum τ viuifi=
cet eū: τ beatum faciat eum
in terra, τ nō tradat eum in
animam inimicorum eius.
Dominus opē ferat illi su=
per lectū doloris eius: vni=
uersum stratum eius versa=
sti in infirmitate eius.
Ego dixi domine miserere
mei: sana animam meā quia
peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala
mihi: quādo morietur τ pe=
ribit nomen eius?
Et si igrediebatur vt vide=

ret, vana loquebat: cor eius
congregauit iniquitatē sibi.
Egrediebatur foras: ⁊ lo=
quebatur in idipsum.
Aduersum me susurrabant
oēs inimici mei: aduersum
me cogitabant mala mihi.
Verbū iniquū constituerūt
aduersum me: nūqd qui dor=
mit nō adiiciet vt resurgat?
matth. Etenim homo pacis mee in
26. quo speraui: qui edebat pa=
marci. nes meos magnificauit su=
14. per me supplantationem.
lu. 22. Tu aūt dñe miserere mei ⁊
ioā. 13. resuscita me: ⁊ retribuā eis.
act. 1. In hoc cognoui qm̄ voluisti
me: quoniam non gaudebit
inimicus meus super me.
Me aūt ꝓpter innocētiā su=
scepisti: ⁊ confirmasti me in
conspectu tuo in eternum.
Benedict⁹ dñs deus israel
a seculo ⁊ in sclm: fiat fiat.

* De suspiratiōe anime fidelis
ad clarā dei visionem. ps. xlj.

Quemadmodum desy=
derat ceruus ad fon=
tes aquarum: ita desyderat
anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deū
fontē viuū: quando veniam
⁊ apparebo ante faciem dei?
Fuerūt mihi lachryme mee
panes die ac nocte: dum di=
citur mihi quotidie, vbi est
deus tuus?
Hec recordat⁹ sum ⁊ effudi
in me aīam meā: qm̄ trāsibo
in locum tabernaculi admi=
rabilis vsq; ad domum dei.
In voce exultatiōis ⁊ con=
fessionis, sonus epulantis.

Quare tristis es aīa mea: ⁊
quare conturbas me? infra
Spera i deo quoniā adhuc eodē
confitebor illi: salutare vul= 42.
tus mei ⁊ deus meus.
Ad meipm̄ aīa mea cōtur=
bata est: ꝓpt'ea memor ero
tui de terra iordanis ⁊ her=
monii a monte modico.
Abyssus abyssum inuocat:
in voce catharactarū tuarū.
Omnia excelsa tua ⁊ fluct⁹
tui, super me transierunt.
In die mādauit dñs miam
suam: ⁊ nocte cāticum eius.
Apud me orō deo vite mee:
dicā deo susceptor meus es.
Quare oblitus es mei? et
quare contristatus incedo,
dum affligit me inimicus?
Dum confringuntur ossa
mea exprobrauerūt mihi: qui
tribulant me inimici mei.
Dū dicunt mihi per singu=
los dies, vbi est deus tuus:
quare tristis es anima mea
⁊ quare conturbas me?
Spera i deo qm̄ adhuc cōfi=
tebor illi: salutare vult⁹ mei
⁊ de⁹ me⁹. In. xl. ā. Sana dñe psal.
aīam meā q2 peccaui tibi. 40.

* De spe in domino habēda in
tempore tribulationis. ps. xlij.
qui dicitur ad laud. fer. iij.

Iudica me deus ⁊ di=
scerne causam meā de
gente nō sancta: ab homine
iniquo ⁊ doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo
mea, quare me repulisti et
quare tristis incedo, dum af
fligit me inimicus?
Emitte lucē tuā ⁊ veritatē

tuam: ipsa me deduxerūt et
adduxerūt in mōtē sanctum
tuum et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei:
ad deum qui letificat iuuen=
tutem meam.
Confitebor tibi in cithara
deus deus meus: quare tri=
stis es anima mea, et quare
conturbas me?
Spera in deo quoniam ad=
huc confitebor illi: salutare
vultus mei ꝛ deus meus.

*De tribulatione fideliū in ve
teri ꝛ nouo testamēto. ps. xliij.

DEus aurib⁹ nostris au=
diuimus: patres no=
stri annunciauerunt nobis.
Opus qđ opat⁹ es in dieb⁹
eorū: et in diebus antiquis.
Manus tua gentes disper=
didit ꝛ plantasti eos: afflixi=
sti populos et expulisti eos.
Nec em̄ in gladio suo posse
derunt terram: et brachium
eorum non saluauit eos.
Sed dextera tua ꝛ brachiū
tuum: et illuminatio vultus
tui, qm̄ complacuisti in eis.
Tu es ipse rex me⁹ et deus
me⁹: q̄ mādas salutes iacob.
In te inimicos nr̄os vētila=
bimus cornu: et in noīe tuo
spnem⁹ isurgētes in nobis.
Nō eī in arcu meo spabo: et
gladi⁹ meus nō saluabit me.
Saluasti enim nos de affli=
gentibus nos: et odientes
nos confudisti.
In deo laudabimur tota
die: et in nomine tuo confi=
tebimur in seculum.
Nunc autē repulisti et con=
fudisti nos: ꝛ non egredieris
in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsū post
inimicos nostros: ꝛ qui ode=
runt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tāq̄ oues esca
rū: ꝛ i gētibus dispsisti nos.
Uendidisti populum tuum
sine precio: ꝛ nō fuit multitu
do in cōmutationibus eorū.
Posuisti nos opprobrium
vicinis nostris: subsannatio
nem ꝛ derisum his qui sunt
in circuitu nostro.
Posuisti nos in similitudi=
nem gentibus: commotio=
nem capitis in populis.
Tota die verecundia mea
contra me est: ꝛ confusio fa=
ciei mee cooperuit me.
A voce exprobrantis ꝛ ob=
loquentis: a facie inimici ꝛ
persequentis.
Hec oīa venerūt super nos
nec obliti sumus te: ꝛ inique
nō egimus in testamēto tuo.
Et nō recessit retro cor no=
strum: ꝛ declinasti semitas
nostras a via tua.
Quoniā humiliasti nos in
loco afflictionis: ꝛ coope=
ruit nos vmbra mortis.
Si obliti sumus nomē dei
nostri: ꝛ si expādim⁹ manus
nostras ad deum alienum.
Nōne de⁹ reqret ista? ipse
em̄ nouit abscōdita cordis.
Quoniā propter te morti= rom. 8.
ficamur tota die: estimati su
mus sicut oues occisionis.
Exurge, quare obdormis
domine? exurge, ꝛ ne repel=
las in finem.

Quare faciem tuā auertis? obliuisceris inopie nostre, ⁊ tribulationis nostre.
Qm̄ hūiliata est in puluere anima nostra: conglutinatus est in terra venter nr̄.
Exurge dn̄e, adiuua nos: ⁊ redime nos propter nomen tuum.

✠ De cōmendatione chr̄i ⁊ ecclesie eius spōse. psalm⁹. xliij.

Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.
Speciosus forma pre filiis hominum: diffusa est grā in labiis tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternum.
Accingere gladio tuo sup femur tuum: potentissime.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intēde prospere procede ⁊ regna.
Propter veritatē ⁊ mā suetudinē ⁊ iusticiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagitte tue acute: populi sub te cadēt in corda inimicorum regis.
heb. i. Sedes tua deus in seculū seculi: virga directiōis virga regni tui.
eodē. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis.
Myrrha ⁊ gutta ⁊ cassia a vestimētis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.
Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere populum tuum ⁊ domū pr̄is tui.
Et cōcupiscet rex decorem tuum: qm̄ ipse est dn̄s deus tuus, ⁊ adorabunt eum.
Et filie tyri in muneribus: vultum tuum deprecabunt omnes diuites plebis.
Oīs glīa ei⁹ filie regis ab intus in fimbriis aureis: circumamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.
Afferētur in leticia ⁊ exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filii: cōstitues eos principes super omnem terram.
Memor ero nōis tui: i omni generatiōe ⁊ generatiōnē.
Propterea ppl̄i cōfitebunt tibi in eternū: ⁊ in seculum seculi. ā. Alleluia. iij. Caplm.

Vigilate, state in fide, i. cor.
viriliter agite ⁊ confor- 16.
tamini: oīa vestra i charitate fiāt. ℟. Ego dixi dn̄e misere- psal.
re mei. Sana aiam meā q̄r pec- 40.
caui tibi. Kyrieel. Xp̄eel. Kyrieel. Pr̄. nr̄. Et ne. Collecta

Salua nos oꝑs deus: ⁊ lucem nobis concede perpetuam. Per. In. xl. ān.
Eructauit cor meū verbum bo- psalm.
num. vj. cplm. ℟. ⁊ colla. q̄re 44.
in officio xl. In lau. ps. Miserere. ps. Verba mea. ps.

Dixit

Dixit iniustus. Can. Cōfite-
bor. ꝗ. Laudate dn̄m de ce.
ān. Miserere mei deus. Cpm.
Nox pcessit, dies autē
appropinquauit: abii-
ciam⁹ ergo opa tenebrarū,
et induamur arma lucis: sic
vt in die honeste ambulem⁹.
℟. Domine in celo Mia tua. ℣.
Et veritas tua vsqȝ ad nubes.
Misericordia tua. hy⁹. Splen
dor. ℣. In matutinis dn̄e me-
ditabor in te. Quia fuisti adiu-
tor meus. Ad Bndict⁹. ā. E-
rexit dn̄s nobis cornu salutꝫ in
domo dauid pueri sui. Col. de
dn̄ica currēte. ¶ Fer. iij. In-
uit. Jubilem⁹ deo salutari no-
stro. ps. Uenite. hy⁹. Eterne
rerū. ¶ In primo noctur.
* De aduētu chri in carne ꝛ cō-
uersiōe gentiū ad fidē. ps. xlv.
Deus noster refu-
gium et virtus:
adiutor in tribula-
tionibus, que in-
uenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus
dū turbabit terra: ꝛ transfe-
rentur montes in cor maris.
Sonuerunt et turbate sunt
aque eorum: conturbati sunt
montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus letifi-
cat ciuitatem dei: sanctifi-
cauit tabernaculum suum al
tissimus.
Deus in medio ei⁹ non cō-
mouebitur: adiuuabit eam
deus mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et
inclinata sunt regna: dedit
vocem suam mota est terra.
Cister.

Dn̄s virtutū nobiscum: su-
sceptor noster deus iacob.
Uenite ꝛ videte opera do-
mini: que posuit prodigia
super terrā: auferens bella
vsqȝ ad finem terre.
Arcū cōteret ꝛ confringet
arma: et scuta cōburet igni.
Uacate ꝛ videte qm̄ ego sū
deus: exaltabor in gentibus
ꝛ exaltabor in terra.
Dn̄s ꝟtutū nobiscū: susce-
ptor noster deus iacob.
* De ascēsione chri in celū ꝛ sa-
lute gentium. Psal. xlvj.
Omnes gētes plaudite
manibus: iubilate deo
in voce exultationis.
Quoniam dominus excel-
sus: terribilis rex, magnus
super omnem terram.
Subiecit populos nobis: ꝛ
gētes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem
suā: speciē iacob quē dilexit.
Ascēdit deus in iubilo: do- 2.reg.
minus in voce tube. 6.
Psallite deo nostro psalli-
te: psallite regi nr̄o psallite.
Quoniam rex omnis terre
deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gen-
tes: deus sedet super sedem
sanctam suam.
Principes populorū cōgre
gati sunt cum deo abraham:
quoniam dij fortes terre ve
hementer eleuati sunt. ān.
Adiutor in tribulationibus. j. psalm.
* De fundatione ecclesie ꝛ eius 45.
dignitate. Psalmus. xlvij.
Magnus dn̄s ꝛ lauda-
bilis nimis: in ciuita-

te dei nr̄i, in mōte sctō eius.
Fundat exultatiōe vniuerse
terre: mons sion latera aqui
lonis ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius co=
gnoscetur: cū suscipiet eam.
Qm̄ ecce reges cōgregati
sunt: conuenerunt in vnum.
Ipsi videntes sic admirati
sunt: cōturbati sunt, cōmoti
sunt: tremor apphēdit eos.
Ibi dolores vt parturien=
tis: in spiritu vehemēti con=
teres naues tharsis.
Sicut audiuimus, sic vidi=
mus in ciuitate domini vir=
tutū: in ciuitate dei nostri:
deus fundauit eā in eternū.
Suscepimꝰ deus misericor=
diā tuā: in medio templi tui.
Secūdū nomē tuū deꝰ sic ⁊
laus tua in fines terre: iusti=
cia plena est dextera tua.
Letetur mons sion ⁊ exul=
tent filie iude: propter iudi=
cia tua domine.
Circundate sion ⁊ comple=
ctimini eam: narrate in tur=
ribus eius.
Ponite corda vestra in vir=
tute eius: ⁊ distribuite do=
mos eiꝰ vt enarretis in pro=
genie altera.
Qm̄ hic est deus deꝰ nr̄ in
eternū ⁊ in seculū seculi: ipse
reget nos in secula.
✠. De cōtēptu mundi cū sua glo
ria perituri. Psalmus. xlviij.
Audite hec omnes gē=
tes: auribꝰ percipite
omnes qui habitatis orbē.
Quique terrigene et filij
hominum: simul in vnum di=
ues ⁊ pauper.
Os meum loquetur sapien=
tiā: ⁊ meditatio cordis mei
prudentiam.
Inclinabo in parabolā au= psalm.
rem meam: aperiam in psal= 77.
terio propositionem meam. matt.
Cur timebo in die mala: ini 13.
quitas calcanei mei circun=
dabit me.
Qui confidunt in virtute
sua: ⁊ in multitudine diuitia
rum suarum gloriantur.
Frater nō redimit redimet
homo: non dabit deo placa=
tionem suam.
Et preciū redēptionis aīe
sue: ⁊ laborabit in eternum,
⁊ viuet adhuc in finem.
Non videbit interitū cum
viderit sapientes moriētes:
simul insipiens ⁊ stultus pe=
ribunt.
Et relinquent alienis diui=
tias suas: ⁊ sepulchra eorū
domus illorum in eternum.
Tabernacula eorū in pge=
nie ⁊ progenie: vocauerunt
nomina sua in terris.
Homo cum in honore esset
non intellexit: comparatus
est iumentis insipientibus ⁊
similis factus est illis.
Hec via illorum scandalum
ipsis: ⁊ postea in ore suo cō=
placebunt.
Sicut oues in inferno posi=
ti sunt: mors depascet eos.
Et dn̄abuntur eorū iusti in
matutino: ⁊ auxiliū eorū ve=
terascet i iferno a glīa eorū.
Uerūtamen deus redimet
animam meam de manu in=

feri cum acceperit me.
Ne timueris cum diues factus fuerit hõ: ꝛ cũ multiplicata fuerit gloria domꝰ eiꝰ.
Quoniã cum interierit non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria eius.
Quia anima eius in vita ipsius bñdicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.
Introibit vsqꝫ in ꝑgenies patrũ suorũ: et vsqꝫ in eternum non videbit lumen.
Homo cũ in honore esset nõ ĩtellexit: cõparatꝰ est iumẽtis insipiẽtibus ꝛ similis factus est illis. añ. Auribꝰ percipite qui habitatis orbẽ. viij.

*De duplici christi aduentu, ꝛ mutatione sacrificij veteris in nouum. Psalmus. xlix.

Deus deorum dominus locutus est: ꝛ vocauit terram.
A solis ortu vsqꝫ ad occasum: ex siõ spẽs decoris eiꝰ.
Deꝰ manifeste veniet: deus noster, ꝛ non silebit.
Ignis in cõspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit celum de sursum: ꝛ terram discernere populum suum.
Cõgregate illi sanctos eiꝰ, qui ordinant testamentum eius super sacrificia.
Et annũciabũt celi iusticiã eius: quoniã deus iudex est.
Audi populꝰ meꝰ et loquar israel: ꝛ testificabor tibi, deꝰ deus tuus ego sum.
Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
Nõ accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.
Quoniam mee sunt omnes fere siluarũ: iumẽta in montibus ꝛ boues.
Cognoui omnia volatilia celi: ꝛ pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terre ꝛ plenitudo eius.
Nunquid manducabo carnes taurorum: aut sanguinem hircorum potabo?
Immola deo sacrificiũ laudis: ꝛ redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te, ꝛ honorificabis me.
Peccatori autẽ dixit deꝰ: quare tu enarras iusticias meas: ꝛ assumis testamentum meum per os tuum?
Tu vero odisti disciplinã: ꝛ proiecisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furẽ, currebas cũ eo: ꝛ cum adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuum abundauit malicia: ꝛ lingua tua concinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris: ꝛ aduersus filium matris tue ponebas scandalum: hec fecisti, ꝛ tacui.
Existimasti inique quod ero

tui similis: arguam te ꝛ statuam contra faciem tuam.

Intelligite hec qui obliuiscimini deum: nequando rapiat ꝛ non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: ꝛ illic iter quo ostendam illi salutare dei.

✱Oratio vere penitētis ꝑ diuina misericordia. ps.l. qui dī. ad lau. singularū feriarum.

Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuam.

Et secūdum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.

Quoniā iniquitatē meam ego cognosco: et peccatum meum cōtra me est semper.

Tibi soli peccaui et malum
rom.3. coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta ꝛ occulta sapiētie tue manifestasti mihi.

leuit. Asperges me dñe hyssopo
14. et mundabor: lauabis me et
nu.19. super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium ꝛ letitiam: ꝛ exultabūt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam a peccatis meis: ꝛ omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me deus: ꝛ spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Ne ꝓiicias me a facie tua: ꝛ spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi leticiam salutaris tui: ꝛ spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: ꝛ impii ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ꝛ exultabit lingua mea iusticiā tuā.

Dñe labia mea apies: ꝛ os meū annunciabit laudē tuā.

Quoniā si voluisses sacrificiū, dedissem: vtique holocaustis non delectaberis.

Sacrificiū deo spūs cōtribulatus: cor cōtritū ꝛ humiliatum deus non despicies.

Benigne fac dñe in bona voluntate tua sion: vt edificentur muri hierusalem.

Tunc acceptabis sacrificiū iustitie, oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

✱De pena ꝛ culpa peccatoris ꝛ premio viri iusti. Psalm⁹. li.

Quid gloriaris in malicia: qui potens es in iniquitate?

Tota die iniusticiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti maliciā super benignitatem: iniquitatem magis quam loqui equitatem.

Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa.

Propterea deus destruet te in finem: euellet te, ꝛ emi=

grabit te de tabernaculo tuo:ꝛ radicem tuam de terra viuentium.

Uidebūt iuſti ꝛ timebūt:et ſuꝑ eum ridebūt,ꝛ dicēt:ecce homo qui non poſuit deū adiutorem ſuum.

Sed ſperauit in multitudine diuitiarum ſuarum : et preualuit in vanitate ſua.

Ego autem ſicut oliua fructifera in domo dei: ſperaui in miſericordia dei in eternum ꝛ in ſeculum ſeculi.

Confitebor tibi in ſeculum quia feciſti:ꝛ expectabo nomen tuum,quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum. an. Deus deorum dominus locut⁹ eſt. v. Immola deo ſacrificiū laudis. Et redde altiſſimo vota tua. Benedi. Sapiētia dei patris nos celeſtib⁹ inſtruat diſciplinis. Lectio.

DOmin⁹ ſapiētia fundauit terrā:ſtabiliuit celos prudētia. Sapiētia illius eruperunt abyſſi, ꝛ nubes rore concreſcūt. Tu autem. R. Deus deorum Dñs locutus eſt. v. Et vocauit terrā. Dominus. In.ij.noctur.

De obſtinatione peccatorum deū negantium. Pſalmus.lij.

DIxit inſipiēs in corde ſuo : non eſt deus.

Corrupti ſunt ꝛ abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: non eſt qui faciat bonum.

Deus de celo ꝓſpexit ſuꝑ filios hominum: vt videat ſi eſt intelligēs aut requirens deum. eodē.
rom. 3.

Oēs declinauerūt,ſimul inutiles facti ſunt: nō eſt qui faciat bonum, non eſt vſque ad vnum. eodē.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitatē: qui deuorant plebem meam vt cibum panis?

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non fuit timor.

Qm̄ de⁹ diſſipauit oſſa eorum qui hominib⁹ placēt:cōfuſi ſunt qm̄ de⁹ ſpreuit eos.

Quis dabit ex ſiō ſalutare iſrael:ꝰ cū cōuerterit de⁹ captiuitatē plebis ſue,exultabit iacob ꝛ letabitur iſrael.

Oratio pro liberatione ab inimicis. Pſalmus.liij.

DEus ī nomine tuo ſaluum me fac:ꝛ in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationē meam:auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni inſurrexerunt aduerſum me,ꝛ fortes queſierunt animam meam:ꝛ non propoſuerunt deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim de⁹ adiuuat me: ꝛ dominus ſuſceptor eſt anime mee.

Auerte mala īimicꝫ meis: in veritate tua diſꝑde illos.

Uoluntarie ſacrificabo tibi:et confitebor nomini tuo domine, quoniam bonū eſt.

Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: et ſuper

inimicos meos despexit o=
ps.13. cul⁹ meus. In. xl. ān. Auertet
dñs captiuitatē plebis sue. viij.
✱ De psecutiōe chri a iuda tra=
ditore ꝛ gēte iudeorū. ps. liiij.
2.reg. Exaudi deus orationē
15.16. meā: et ne despexeris
deprecationem meam: intē=
de mihi et exaudi me.
Contristatus sum in exer=
citatione mea: et conturba=
tus sum a voce inimici et a
tribulatione peccatoris.
Quoniam declinauerūt in
me iniquitates: et in ira mo=
lesti erant mihi.
Cor meum cōturbatum est
in me: et formido mortis ce=
cidit super me.
Timor et tremor venerunt
super me: et cōtexerunt me
tenebre.
Et dixi: quis dabit mihi pē
nas sicut columbe: et vola=
bo et requiescam?
Ecce elongaui fugiens: et
mansi in solitudine.
Expectabam eum qui sal=
uum me fecit a pusillanimi=
tate spiritus, ꝛ tempestate.
Precipita domine diuide li
guas eorum: quoniam vidi
iniquitatem et cōtradictio=
nem in ciuitate.
Die ac nocte circūdabit eā
super muros ei⁹ iniquitas:
et labor in medio eius et in=
iusticia.
Et non defecit de plateis
eius, vsura et dolus.
Quoniā si inimicus meus
maledixisset mihi: sustinuis=
sem vtique.
Et si is qui oderat me, sup
me magna locutus fuisset:
abscondissem me forsitan ab
eo.
Tu vero homo vnanimis:
dux meus et notus meus.
Qui simul mecū dulces ca=
piebas cibos: in domo dei
ambulauimus cū consensu.
Ueniat mors super illos:
et descēdant in infernum vi=
uentes.
Quoniā nequitie ī habita=
culis eorum: in medio eorū.
Ego ad deum clamaui: et
dominus saluauit me.
Uespere et mane et meri=
die narrabo et annunciabo:
et exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animam
meam ab his qui appropin=
quant mihi: quoniam inter
multos erant mecum.
Exaudiet deus et humilia=
bit illos, qui est ante secula.
Non enim est illis commu=
tatio: et nō timuerūt deum:
extendit manum suam ī re=
tribuendo.
Contaminauerūt testamē=
tum eius: diuisi sunt ab ira
vultus ei⁹: ꝛ appropinqua=
uit cor eius.
Molliti sunt sermones eius
sup oleū: ꝛ ipsi sunt iacula.
Iacta super dominum cu= matt.
ram tuā: ꝛ ipse te enutriet: 6.
non dabit in eternū fluctua= luc.12
tionem iusto. 1.pe.5
Tu vero de⁹, deduces eos
in puteum interitus.
Uiri sanguinū ꝛ dolosi non
dimidiabunt dies suos: ego

autē sperabo in te domine.

*Oratio ecclesie in tribulatiōe pro sua liberatione. ps.lv.qui dicitur ad laud.fer.iii.

Miserere mei de⁹ quoniam conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniā multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos: ī deo spaui, nō timebo quid faciat mihi caro.
Tota die ꝟba mea execrabant: aduersum me oēs cogitationes eorū in malum.
Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum obseruabunt.
Sicut sustinuerūt animam meam pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitā meā annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut et in promissiōe tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacunque die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
In deo laudabo verbū: in dn̄o laudabo sermonem: in deo speraui, nō timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt deus vota tua: que reddā, laudatiōes tibi.
Quoniā eripuisti animam meā de morte: ⁊ pedes meos de lapsu: vt placeā corā deo in lumine viuentium.

Anti. an. Intende in me ⁊ exaudi me domine. v. psalm. 54.

*De christi passione, resurrectione ⁊ ascensione. ps.lvi.

Miserere mei deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.
Et ī vmbra alaꝝ tuarū sperabo: donec transeat īiq̄tas.
Clamabo ad deum altissimū: deū qui benefecit mihi.
Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus misericordiam suam ⁊ veritatē suam: ⁊ eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus.
Filij hominū, dētes eorum arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eorum gladius acutus.
Exaltare sup celos deus: ⁊ in omnē terram gloria tua.
Laqueum parauerunt pedibus meis: ⁊ incuruauerūt animam meam.
Foderūt ante faciē meam foueam: ⁊ inciderūt in eam.
Paratum cor meum deus, infra.
paratum cor meum: cātabo 107.
⁊ psalmum dicam.
Exurge gloria mea, exurge ioā.2.
psalterium ⁊ cithara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine: ⁊ psalmum dicam tibi in gentibus.
Quoniā magnificata est vsque ad celos mīa tua: ⁊ vsq ad nubes veritas tua.

Exaltare super celos de⁹: et sup omnem terrã gloria tua.

* De malitia et pena iniquorũ iustos persequẽtium. ps.lvij.

SI vere vtiq₃ iusticiam loquimini: recte iudicate filij hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniusticias man⁹ vestre cõcinnant.

Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero: locuti sunt falsa.

Furor illis scd̃m similitudinẽ serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas.

Que non exaudiet vocẽ incantantium: et venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet domin⁹.

Ad nihilũ deuenient tanq₃ aqua decurrẽs: intendit arcum suũ donec infirmentur.

Sicut cera que fluit auferentur: super cecidit ignis et nõ viderunt solem.

Priusq₃ intelligerent spine vestre ramnũ sicut viuẽtes: sic in ira absorbeat eos.

Letabit iustus cum viderit vindictã: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

Et dicet hõ, si vtiq₃ est fructus iusto: vtiq₃ est deus iudicans eos in terra.

* De christi passione et finali iudeorũ conuersione. ps.lviij.

ERipe me de inimicis meis de⁹ meus: et ab insurgẽtib⁹ in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: et de viris sanguinum salua me.

Quia ecce ceperunt animã meã: irruerunt in me fortes.

Neq₃ iniquitas mea neque peccatũ meum dñe: sine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge in occursum meum et vide: et tu domine deus virtutum deus israel.

Intẽde ad visitandas oẽs gẽtes: nõ miserearis oĩbus qui operantur iniquitatem.

Conuertent ad vesperã: et famẽ patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.

Ecce loquentur in ore suo: et gladius in labiis eorum: quoniam quis audiuit?

Et tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam: quia deus susceptor meus: de⁹ meus misericordia eius preueniet me.

Deus ostendit mihi super inimicos meos: ne occidas eos: nequando obliuiscantur populi mei.

Disperge illos in virtutẽ tua: et depone eos protector meus domine.

Delictũ oris eorum: sermonem labiorũ ipsorũ: et cõprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio annunciabuntur in consummatione: in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia deus dñabitur iacob: et finium terre.

Conuertentur ad vesperã:

et famem patientur vt ca=
nes:⁊ circuibunt ciuitatem.
Ipſi diſpergent ad mandu
candum: ſi vero non fuerint
ſaturati, ⁊ murmurabunt.
Ego autem cãtabo foꝛtitu=
dinem tuam:⁊ exaltabo ma=
ne miſericoꝛdiam tuam.
Quia factus es ſuſceptoꝛ
meus et refugium meum: in
die tribulationis mee.
Adiutoꝛ meꝰ tibi pſallam:
q: deus ſuſceptoꝛ meus es:
deus meꝰ mia mea. an. Alla.
iij. Cpm. Uigilate. ℣. Deus
vitã meã annũciaui tibi. Poſui
ſti lachꝛymas meas in cõſpectu
tuo. colla. Salua nos. ¶ In
xl. ã. Juſte iudicate filij hoim.
viij. ¶ In lau. ps. Miſerere
ps. Judica me deꝰ. ps. Mi=
ſerere mei deus, miſerere.
Cãti. Ego dixi. p. Laudate.
an. Dele dñe iniquitatẽ meam.
Cp. Nox preceſſit. ℟. Miſe=
rere mei deus Miſerere mei. ℣.
Quoniam in te confidit anima
mea. Miſerere. Hyꝰ. Splen=
doꝛ. ℣. In matutinis. Ad bñ=
dictꝰ. ã. Salutẽ ex inimicis no
ſtris ⁊ de manu omniũ qui nos
oderũt libera nos dñe. ¶ Fer.
iij. Inuita. In manu tua do=
mine omnes fines terre. ps.
Uenite. Hyꝰ. Eterne rerũ.

¶ In primo nocturno.

*De placatiõe dei in pctõꝛes ⁊
regni dauid ampliatiõe. p. lix.

Deus repuliſti nos ⁊
deſtruxiſti nos: ira=
tus es ⁊ miſertꝰ es
nobis.
Cõmouiſti terrã ⁊ contur=
baſti eam: ſana cõtritiones
eius, quia commota eſt.
Oſtẽdiſti pplo tuo dura: po
taſti nos vino cõpunctiõis.
Dediſti metuentibus te ſi=
gnificationem: vt fugiant a
facie arcus.
Ut liberentur dilecti tui:
ſaluum fac dextera tua et
exaudi me.
Deus locutus eſt in ſancto infra.
ſuo: letaboꝛ et partiboꝛ ſicci= 107.
mam, ⁊ conuallem taberna=
culoꝛum metiboꝛ.
Meus eſt galaad ⁊ meus eſt
manaſſes: ⁊ effraim foꝛtitu=
do capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla
ſpei mee.
In idumeam extendam cal
ciamentum meum: mihi alie
nigene ſubditi ſunt.
Quis deducet me in ciuita
tem munitam: quis deducet
me vſque in idumeam?
Nonne tu deus qui repuli=
ſti nos: ⁊ non egredieris deꝰ
in virtutibus noſtris?
Da nobis auxiliũ de tribu=
latione: ⁊ vana ſalus hois.
In deo faciemus virtutem:
et ipſe ad nihilum deducet
tribulantes nos.

*De multiplici dei beneficio
eccleſie collato. Pſalmus. lx.

Exaudi deus depꝛeca=
tionem meam: intende
oꝛationi mee.
A finibus terre ad te clama
ui: dũ anxiaretur coꝛ meum
in petra exaltaſti me.
Deduxiſti me quia factus
es ſpes mea: turris foꝛtitu=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

dinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernacu-
lo tuo in secula: protegar in
velamento alarum tuarum.
Quoniam tu deus me⁹ ex-
audisti orationem meā: de-
disti hereditatem timenti-
bus nomen tuum.
Dies super dies reg⁊ adiū-
cies: annos eius vsq₃ in diē
generationis ⁊ gñationis.
Permanet in eternū in con-
spectu dei: miam ⁊ veritatē
eius quis requiret?
Sic psalmū dicā noī tuo in
sclm seculi: vt reddam vota
Ps. 59. mea de die ī diē. a. Da nobis
dñe auxilium de tribulatiõe. ij.

* De fiducia in solo deo ha-
benda. Psalmus. lxi.

Nonne deo subiecta e-
rit anima mea? ab ipso
enim salutare meum.
Nam ⁊ ipse deus meus ⁊ sa-
lutaris me⁹: susceptor meus
non mouebor amplius.
Quousq₃ irruitis in homi-
nem? interficitis vniuersi
vos: tanq₃ parieti inclinato
⁊ macerie depulse.
Verūtamē preciū meū co-
gitauerūt repellere? cucur-
ri in siti: ore suo bñdicebant
⁊ corde suo maledicebant.
Veruntamen deo subiecta
esto anima mea: quoniam ab
ipso patientia mea.
Quia ipse deus meus ⁊ sal
uator meus: adiutor meus
non emigrabo.
In deo salutare meum et
gloria mea: deus auxilij mei
⁊ spes mea in deo est.

Sperate in eo oīs congre-
gatio populi? effundite co-
ram illo corda vestra: deus
adiutor noster in eternum.
Veruntamē vani filij homi-
num? mendaces filij hoim
in stateris: vt decipiant ipsi
de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniquita-
te? ⁊ rapinas nolite concu-
piscere: diuitie si affluant no
lite cor apponere.
Semel locutus est de⁹ duo matt.
hec audiui? quia potestas 16.
dei est: ⁊ tibi domine miseri- rom. 2.
cordia: q₂ tu reddes vnicui- 1. cor. 3.
que iuxta opera sua. gala. 6.

* De suspiratiõe eccl'ie militāt⁊
ad diuinā cõsolationē. Ps. lxij.
qui dicitur in laud. dñice.

Deus deus meus, ad
te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q₃
multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta, inuia et
inaquosa? sic in sancto appa-
rui tibi: vt viderem virtutē
tuam ⁊ gloriam tuam.
Quoniam melior est mise-
ricordia tua super vitas: la-
bia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita
mea: ⁊ in nomine tuo leuabo
manus meas.
Sicut adipe ⁊ pinguedine
repleat aīa mea: ⁊ labiis ex-
ultationis laudabit os meū.
Sic mēor fui tui sup stratū
meū? ⁊ i matutinis meditabor
in te: q₂ fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarū tua-
rum exaltabo? adhesit ani-
ma mea post te: me suscepit

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

dextera tua.
Ipsi vero i vanũ q̃sierũt aĩam
meã: introibunt in inferiora
terre: tradẽtur in man⁹ gla-
dij, partes vulpium erunt.
Rex vero letabitur in deo:
laudabuntur omnes qui iu-
rant in eo: quia obstructum
est os loquentium iniqua.
✠ De graui tribulatiõe christo
a iudeis illata. Psalm⁹. lxiij.
Exaudi de⁹ orõnẽ meã
cum deprecor: a timo-
re inimici eripe animã meã.
Protexisti me a cõuẽtu ma-
lignantium: a multitudine
operantium iniquitatem.
Q: exacuerunt vt gladium
linguas suas: intẽderũt ar-
cum rẽ amaram: vt sagittẽt
in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eum ꝛ
non timebunt: firmauerunt
sibi sermonem nequam.
Narrauerunt vt abscondes-
rent laqueos: dixerũt, quis
videbit eos?
Scrutati sunt iiq̃tates: de-
fecerũt scrutãtes scrutinio.
Accedet homo ad cor altũ:
ꝛ exaltabitur deus.
Sagitte paruulorum facte
sunt plage eorũ: ꝛ infirmate
sunt cõtra eos lingue eorũ.
Cõturbati sunt oẽs q̃ vide-
bãt eos: ꝛ timuit oĩs homo.
Et annunciauerunt opera
dei: ꝛ facta ei⁹ intellexerũt.
Letabitur iust⁹ in domino:
ꝛ sperabit in eo: ꝛ laudabũ-
tur omnes recti corde.
✠ De laude exhibẽda deo ob ml'
ta bñficia ab eo accepta. ps. lxiiij

Te decet hymn⁹ de⁹ in
sion: ꝛ tibi reddet vo-
tum in hierusalem.
Exaudi orationẽ meam: ad
te omnis caro veniet.
Verba iniquorũ p̃ualuerũt 2.reg.
super nos: ꝛ impietatib⁹ no- 21.
stris tu propitiaberis.
Btũs quẽ elegisti ꝛ assum-
psisti: ihitabit i atriis tuis.
Replebimur in bonis dom⁹
tue: sanctũ est templũ tuũ,
mirabile in equitate.
Exaudi nos deus salutaris
noster: spes omniũ finiũ ter-
re, ꝛ in mari longe.
Preparans montes in vir-
tute tua, accinctus potẽtia:
qui cõturbas profundũ ma-
ris: sonum fluctuum eius.
Turbabũtur gẽtes, ꝛ time-
bũt q̃ habitant terminos a
signis tuis: exitus matuti-
ni ꝛ vespere delectabis.
Visitasti t'rã: ꝛ inebriasti eã:
mltiplicasti locupletare eã.
Flumẽ dei repletũ est aq̃s:
parasti cibũ illorũ quoniam
ita est preparatio eius.
Riuos ei⁹ inebrians: multi-
plica genimina ei⁹: i stillici-
diis ei⁹ letabit' germinans.
Bñdices corone anni beni-
gnitatis tue: ꝛ campi tui re-
plebuntur vbertate.
Pinguescẽt speciosa deser-
ti: ꝛ exultatione colles ac-
cingentur.
Induti sunt arietes ouiũ: ꝛ
valles abũdabũt frumẽto cla
mabũt, etẽm hymnũ dicent.
✠ De gẽtiũ ad fidẽ cõuersiõe ꝛ
g'riosa m̃rtyrũ victoria. ps. lxv.

Iubilate deo omnis terra: psalmũ dicite nomini ei⁹: date gloriã laudi ei⁹.
Dicite deo, q̃ terribilia sũt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentiẽtur tibi inimici tui.
Oĩs terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmũ dicat noĩ tuo
Venite ⁊ videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui cõuertit mare ĩ aridã: in flumine pertransibũt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dominabitur in virtute sua ĩ eternum: oculi eius super gentes respiciũt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.
Benedicite gẽtes deũ nostrum: ⁊ auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit animam meam ad vitam: ⁊ nõ dedit in cõmotionem pedes meos.
Quoniã probasti nos de⁹: igne nos examinasti sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum: posuisti tribulatiões in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem ⁊ aquam: ⁊ eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea que distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum: in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cũ incẽso arietũ: offeram tibi boues cũ hircis.
Venite, audite, et narrabo omnes qui timetis deũ: quãta fecit anime mee.
Ad ipsũ ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea.
Iniquitatẽ si aspexi in corde meo: non exaudiet dñs.
Propterea exaudiuit de⁹: et attẽdit voci deprecatiõis mee
Benedictus deus: qui non amouit orationem meam: et miam suã a me. ãn. Benedicite gentes deum nostrum. vj. psa 65.

* De christi icarnatione ⁊ ei⁹ ĩter hoĩes cõuersatiõe. p̃. lxvj. qui quotidie dicitur in laud. post Deus in adiutorium.

Deus misereat nostri et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, ⁊ misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gẽtibus salutare tuum.
Cõfiteãtur tibi populi de⁹: cõfiteantur tibi populi oẽs.
Letẽtur ⁊ exultẽt gentes: qm̃ iudicas pp̃los ĩ equitate: ⁊ gentes in terra dirigis.
Cõfiteãtur tibi pp̃li deus: cõfiteãtur tibi pp̃li omnes: terra dedit fructum suum.
Bñdicat nos de⁹ deus nr̃: bñdicat nos deus: ⁊ metuãt eum omnes fines terre.

* De christi ascensione, spiritus sancti missione ⁊ euangelij predicatione. Psalm⁹. lxvij.

Exurgat deus et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

facie eius.
Sicut defecit fumus defi-
ciant: sicut fluit cera a facie
ignis, sic pereant peccato-
res a facie dei.
Et iusti epulentur ⁊ exultēt
in conspectu dei: ⁊ delecten-
tur in leticia.
Cantate deo, psalmū dicite
nomini eius: iter facite ei
qui ascendit super occasum:
dominus nomen illi.
Exultate in cōspectu eius:
turbabūtur a facie ei⁹ pr̄is
orphanorū ⁊ iudicꝫ viduarꝫ.
De⁹ in loco sancto suo: de⁹
qui inhabitare facit vnius
moris in domo.
Qui educit victos ī fortitu
dine: similr̄ eos qui exaspe-
rāt qui habitāt ī sepulchris.
Deus cū egredieris in con
spectu populi tui: cum per-
transieris in deserto.
Terra mota est: etenim ce-
li distillauerunt a facie dei
synai: a facie dei israel.
Pluuiam voluntariam se-
gregabis deus hereditati
tue, ⁊ infirmata est: tu vero
perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt
in ea: parasti in dulcedine
tua pauperi deus.
Dn̄s dabit verbum euāge-
lizantibus: virtute multa.
Rex virtutum dilecti dile-
cti: ⁊ speciei domus diuide-
re spolia.
Si dormiatis inter medios
cleros, penne columbe de-
argentate: ⁊ posteriora dor-
si eius in pallore auri.

Dū discernit celestis reges
sup niue dealbabūtur in sel-
mo: mōs dei mons pinguis.
Mōs coagulatus mōs pin-
guis: vt quid suspicamini
montes coagulatos?
Mons in quo beneplacitum
est deo habitare ī eo: etenim
dominus habitabit in finē.
Currus dei decem milibus
multiplex milia letātiū: do-
minus in eis ī synai sancto.
Ascendisti in altum: cepisti ephes.
captiuitatem: accepisti do- 4.
na in hominibus.
Etenim nō credētes: inha-
bitare dominū deū. Diuisio.
Benedict⁹ domin⁹ die
quotidie: prosperum
iter faciet nobis deus salu-
tarium nostrorum.
Deus noster deus saluos
faciendi: et domini domini
exitus mortis.
Verūtamē deus cōfringet
capita inimicorum suorum:
verticem capilli perambu-
lantium in delictis suis.
Dixit dominus ex basan cō
uertam: conuertam in pro-
fundum maris.
Vt intinguatur pes tuus
in sanguine: lingua canum
tuorum ex inimicis ab ipso.
Viderunt ingressus tuos
deus: ingressus dei mei re-
gis mei qui est in sancto.
Preuenerūt pricipes cōiū-
cti psallētib⁹: in medio iuuē
cularum tympanistriarum.
In ecclesiis benedicite deo
domino: de fontibus israel.
Ibi beniamin adolescentu-

lus: in mentis excessu.

Principes iuda duces eorum: principes zabulō principes neptalim.

Māda deus virtuti tue: cōfirma deus hoc quod operatus es in nobis.

A tēplo tuo in hierusalē: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arūdinis: cōgregatio taurorū in vaccis populorū: vt excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa gētes que bella volunt: venient legati ex egypto: ethiopia preueniet manus eius deo.

Regna terre cantate deo: psallite domino.

Psallite deo qui ascēdit super celum celi: ad orientem.

Ecce dabit voci sue vocem v̄tutis: date gloriā deo sup israel: magnificentia eius et virtus eius in nubibus.

Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutē et fortitudinē plebi
psalm. sue: bn̄dict⁹ de⁹. ān. In eccle-
67. siis bn̄dicite dn̄o. viij. ℣. Māda de⁹ v̄tuti tue. Cōfirma de⁹ hoc q̄ opat⁹ es i nobis. Bn̄d. Doceat nos domin⁹ terrena despicere, ⁊ amare celestia. Lectio.

sap. I. Diligite iusticiā q̄ iudicatis terrā. Sētite de dn̄o i bonitate: ⁊ i simplicitate cordis q̄rite illū. Q̄m inuenitur ab his q̄ nō tētāt illū: apparet aūt eis q̄ fidē habēt in illū. Tu. ℟. Mirabilis deus In sctis suis. ℣. Deus israel ipse dabit v̄tutē ⁊ fortitudinē plebi sue. In. ¶ In .ij. noct.

*De christi passione ⁊ iudeorū detectione. Psalmus .lxviij.

Saluū me fac de⁹: q̄m intrauerunt aque vsque ad animam meam.

Infix⁹ sum in limo pfūdi: ⁊ nō est substātia.

Veni in altitudinem maris: ⁊ tempestas demersit me.

Laboraui clamās, rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in deū meū.

Multiplicati sūt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Cōfortati sunt q̄ persecuti sunt me inimici mei iniuste: que nō rapui tūc exoluebā.

Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.

Nō erubescāt i me q̄ expectant te dn̄e: dn̄e virtutum.

Nō cōfundantur super me: qui querunt te deus israel.

Q̄m pp̄ter te sustinui opprobriū: operuit cōfusio faciē meā.

Extrane⁹ factus sum fratribus meis: et peregrinus filiis matris mee.

Q̄m zelus dom⁹ tue come- ro. 15.
dit me: et opprobria expro- ioā. 2.
brātiū tibi ceciderūt sup me.

Et operui i ieiunio aiam meā ⁊ factū est i opprobriū mihi.

Et posui vestimētum meū cilicium: et factus sum illis in parabolam.

Aduersum me loq̄bant qui sedebāt i porta, ⁊ i me psallebant qui bibebant vinum.

Ego vero orōnē meā ad te
dñe: tēpus bñplaciti deus.
In multitudine mie tue ex-
audi me: i ꝟitate salutꝫ tue.
Eripe me de luto vt nō infi-
gar: libera me ab his qui o-
derunt me ꝛ de pꝛofundis a-
quarum.
Non me demergat tempe-
stas aque: neque absoꝛbeat
me ꝓfundū: neqꝫ vꝛgeat su-
per me pute⁹ os suū. Diuisio
Exaudi me dñe qm̄ be-
nigna est mia tua: se-
cundū multitudinē misera-
tionū tuarum respice in me.
Et ne auertas faciē tuam a
puero tuo: quoniam tribuloꝛ
velociter exaudi me.
Intende anime mee ꝛ libe-
ra eā: ꝓpter inimicos meos
eripe me.
Tu scis īpperiū meū ꝛ ꝯfu-
sionē meā: ꝛ reuerētiā meā.
In conspectu tuo sunt om-
nes qui tribulāt me: impꝛo-
periū expectauit coꝛ meum
ꝛ miseriam.
Et sustinui qui simul con-
tristaretur, ꝛ non fuit: et qui
consolaretur, ꝛ non inueni.
t. Et dederūt in escam meam
fel: ꝛ in siti mea potauerunt
19. me aceto.
II. Fiat mensa eoꝛum coꝛam
ipsis in laqueum: ꝛ in retri-
butiones ꝛ in scandalum.
Obscurētur oculi eoꝛum ne
videant: ꝛ doꝛsum eoꝛū sem-
per incurua.
Effunde sup eos irā tuam: ꝛ
furoꝛ ire tue ꝯphendat eos.
I. Fiat habitatio eoꝛum de-
serta: ꝛ in tabernaculis eoꝛū
non sit qui inhabitet.
Qm̄ quē tu percussisti ꝑse-
cuti sunt: ꝛ super doloꝛē vul-
nerum meoꝛū addiderunt.
Appone iniquitatem super
iniquitatem eoꝛum: ꝛ nō in-
trent in iusticiam tuam.
Deleātur de libꝛo viuētiū:
ꝛ cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper ꝛ dolens:
salus tua deus suscepit me.
Laudabo nomen dei cum
cantico: ꝛ magnificabo eum
in laude.
Et placebit deo super vitu-
lum nouellum: coꝛnua pꝛo-
ducentem ꝛ vngulas.
Videāt paupes ꝛ letentur:
querite deū ꝛ viuet aīa vr̄a.
Quoniam exaudiuit pau-
peres dominus: ꝛ vinctos
suos non despexit.
Laudent illum celi ꝛ terra:
mare ꝛ oīa reptilia in eis.
Qm̄ de⁹ saluā faciet sion: ꝛ
edificabunt ciuitates iude.
Et inhabitabunt ibi: ꝛ here
ditate acquirent eam.
Et semē seruoꝛū eius possi-
debit eā: ꝛ q̄ diligūt nomen
eius hitabūt in ea. In.xi.ā.
Querite dominum ꝛ viuet ani- psalm.
ma vestra. viij. 68.
*Oꝛatio viri iusti vt liberet ab
inimicis auxilio dei. ps.lxix.
Deus in adiutoꝛium su.39.
meum intēde: dñe ad
adiuuandum me festina.
Cōfundātur ꝛ reuereātur,
qui querunt animam meam.
Auertant retroꝛsum ꝛ eru-
bescāt, q̄ volunt mihi mala.

Auertāt statim erubescentes: q̄ dicūt mihi euge, euge.

Exultēt ⁊ letentur in te omnes qui querunt te: ⁊ dicant semꝑ magnificetur dn̄s qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus et pauper sum: deus adiuua me.

Adiutor meus et liberator me⁹ es tu: dn̄e ne moreris.

✠ De ꝑsecutione chr̄i in sua passiōe ⁊ ei⁹ resurrectiōe. ps. lxx.

In te domine speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me.

Inclina ad me aurē tuam: ⁊ salua me.

Esto mihi in deū protectorem: ⁊ in locum munitum: vt saluum me facias.

Quoniā firmamentū meū: ⁊ refugium meum es tu.

Deus me⁹ eripe me de manu pctōris: et de manu contra legem agentis ⁊ iniqui.

Quoniam tu es patientia mea domine: domine spes mea a iuuentute mea.

In te confirmatus sum ex vtero: de vētre matris mee tu es protector meus.

In te cātatio mea semper: tanq̄ prodigiū factus sum: multis, ⁊ tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude: vt cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuam.

Ne ꝓiicias me in tempore senectutis: cū defecerit virtus mea ne dereliquas me.

Q; dixerūt inimici mei mihi: ⁊ qui custodiebant aīam meā consiliū fecerūt in vnū.

Dicentes de⁹ dereliq̄t eū: persequimini ⁊ cōprehēdite eū: quia non est qui eripiat.

De⁹ ne elōgeris a me: deus me⁹ in auxiliū meū respice.

Confundantur et deficiant detrahentes aīe mee: operiantur confusione ⁊ pudore qui querunt mala mihi.

Ego autē semꝑ sperabo: et adiciā suꝑ oēm laudē tuam.

Os meū ānūciabit iusticiā tuā: tota die salutare tuum.

Quoniam non cognoui literaturam: introibo in potentias domini: domine memorabor iusticie tue solius.

Deus docuisti me a iuuentute mea ⁊ vsq; nunc: ꝓnunciabo mirabilia tua.

Et vsq; in senectā ⁊ senium: deus ne derelinquas me.

Donec annunciem brachiū tuū: gn̄atiōi oī q̄ vētura est.

Potentiam tuam ⁊ iusticiā tuam deus vsq; in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi?

Quātas ostendisti mihi tribulationes, multas et malas: et conuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iterū reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam: ⁊ cōuersus consolatus es me.

Nam ⁊ ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatē tuā deus: psallam tibi in cithara sanctus israel.

Exultabūt labia mea cum cātauero tibi: ⁊ anima mea

quam redemisti.
Sed ⁊ lingua mea tota die
meditabit iustitiā tuam: cū
confusi ⁊ reueriti fuerint qui
querunt mala mihi. In .xl.
an. Esto mihi domine in deum
protectorem. vj.

*De chri incarnatione, regno
⁊ iudiciaria potestate. ps. lxxj.

Deus iudicium tuum
regi da: et iusticiam
tuam filio regis.
Iudicare ppl'm tuū in iusti-
cia: ⁊ paupes tuos ī iudicio.
Suscipiant montes pacem
populo: ⁊ colles iusticiam.
Iudicabit paupes ppl'i: et
saluos faciet filios paupe-
rū: ⁊ humiliabit calūniatorē
Et permanebit cum sole ⁊
ante lunam: in generatione
⁊ generationem.
Descendet sicut pluuia in
vellus: ⁊ sicut stillicidia stil-
lantia super terram.
Orietur in diebus eius iu-
sticia ⁊ abundātia pacis: do-
nec auferatur luna.
Et dñabitur a mari vsq ad
mare: ⁊ a flumine vsq ad ter
minos orbis terrarum.
Corā illo procident ethio-
pes: ⁊ īimici ei⁹ terrā lingēt.
Reges tharsis ⁊ insule mu-
nera offerēt: reges arabum
⁊ sabba dona adducent.
Et adorabunt eū omnes re-
ges: oēs gētes seruient ei.
Quia liberabit pauperē a
potente: ⁊ pauperem cui nō
erat adiutor.
Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊
aīas pauperū saluas faciet.
Ex vsuris ⁊ iniquitate redi-
met animas eorū: ⁊ honora-
bile nomen eorū coram illo.
Et viuet ⁊ dabit ei de auro
arabie: ⁊ adorabunt de ipso
semper: tota die bñdicēt ei.
Erit firmamentum in terra
in summis montium: super-
extolletur super libanū fru-
ctus eius: ⁊ florebunt de ci-
uitate sicut fenum terre.
Sit nomen eius benedictū
in secula: ante solem perma-
net nomen eius.
Et benedicētur in ipso om-
nes tribus terre: omnes gē-
tes magnificabunt eum.
Bñdictus dñs deus israel:
qui facit mirabilia solus.
Et benedictum nomen ma-
iestatis eius in eternum: ⁊ re
plebitur maiestate eius om-
nis terra. fiat fiat.

*De aduersitate bonorum et
prosperitate malorum in hoc
mundo. Psalmus. lxxij.

Quam bon⁹ israel de⁹,
his q̄ recto sunt corde.
Mei aūt pene moti sunt pe-
des: pene effusi sunt gressus
mei. Qꝛ zelaui sup iniq̄s:
pacem peccatorum videns.
Quia nō est respectus mor
ti eorum: ⁊ firmamentum in
plaga eorum.
In labore hoīm non sunt: ⁊
cū hoībus nō flagellabūtur.
Ideo tenuit eos superbia:
operti sunt iniquitate ⁊ im-
pietate sua.
Prodiit quasi ex adipe ini-
quitas eorum: transierunt in
affectum cordis.

Cogitauerunt ꝛ locuti sunt nequitiam: iniquitatē in excelso locuti sunt.
Posuerūt in celū os suū: et lingua eorū trāsiuit in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic: ꝛ dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt, quō scit deus: ꝛ si est scientia in excelso?
Ecce ipsi pctōres ꝛ abūdantes ī sclo: obtinuerūt diuitias
Et dixi: ergo sine causa iustificaui cor meum: ꝛ laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellat⁹ tota die: et castigatio mea ī matutinis.
Si dicebā, narrabo sic: ecce nationē filiorū tuorū reprobaui.
Existiabā vt cognoscerē hoc: labor est ante me.
Donec intrem in sanctuarium dei: ꝛ intelligam in nouissimis eorum.
Uerūtamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dū alleuarentur.
Quō facti sunt ī desolationē: subito defecerunt: perierunt propter iniquitatē suā.
Uelut somniū surgentium, dñe in ciuitate tua imaginē ipsorū ad nihilum rediges.
Quia inflammatum est cor meū: ꝛ renes mei cōmutati sunt: ꝛ ego ad nihilum redactus sum, ꝛ nesciui.
Ut iumentum factus sum apud te: ꝛ ego semper tecū.
Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria suscepisti me.
Quid mihi est in celo: et a te quid volui super terram?
Defecit caro mea ꝛ cor meum: deus cordis mei, ꝛ pars mea deus in eternum.
Quia ecce qui elongant se a te peribunt: perdidisti oēs qui fornicantur abs te.
Mihi autem adherere deo bonum est: ponere in domino deo spem meam.
Ut annūciem oēs pdicationes tuas: in portis filie sion.
Ān. Allīa. iij. Cp. Uigilate. ℣.
Gaudebūt labia mea dum cāta- psalm.
uero tibi. Et anima mea quā re 70.
demisti dñe. coll. Salua nos.
In. xl. ā. Tenuisti dñe manum psalm.
dexterā meā. vj. In laud. ps. 72.
Miserere. ps. Exaudi deus
orā. meā cū dep. ps. Te de.
Cāti. Exltauit cor. ps. Lau
date. ān. Ampli⁹ laua me dñe psalm.
ab iniusticia mea. cp. Nox pre 50.
ces. ℟. Exaudi nos deus Salu psalm.
taris nr̄. ℣. Spes oim finiū ter 64.
re ꝛ in mari longe. Salu. Hy⁹.
Splen. ℣. In matutinis. Ad luce. 1.
Bnd. ā. In sanctitate seruiam⁹
dño ꝛ liberabit nos ab inimicis
nris. ¶ Fer. v. Inuit. Adore- psalm.
mus dnm. Quoniam ipse fecit 94.
nos. ps. Uenite. hy⁹. Eterne
rerum. ¶ In primo noctur.

✠ De iudeorum desolatione in captiuitate eis per romanos illata. Psalmus. lxxiij.

Ut quid deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue?
Memor esto cōgregationis

tue: quā poſſediſti ab initio.
Redemiſti virgam heredi-
tatis tue: mons ſion in quo
habitaſti in eo.
Leua manus tuas in ſuper-
bias eoꝝ in finē: quāta mali-
gnatus eſt inimicꝰ in ſancto.
Et gl'iati ſunt q̇ oderunt te:
in medio ſolennitatis tue.
Poſuerunt ſigna ſua, ſigna:
et non cognouerunt ſicut in
exitu ſuper ſummum.
Quaſi in ſilua lignorum ſe-
curibus exciderunt ianuas
eius in idipſum: in ſecuri et
aſcia deiecerunt eam.
Incenderunt igni ſanctua-
rium tuū in terra: polluerūt
tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde ſuo co-
gnatio eorum ſimul: quieſce-
re faciamus omnes dies fe-
ſtos dei a terra.
Signa noſtra nō vidimus?
iam nō eſt propheta: et nos
non cognoſcet amplius.
Uſquequo deꝰ impropera-
bit inimicus: irritat aduer-
ſarius nomen tuū in finem?
Ut quid auertis manū tuā
⁊ dexteram tuam: de medio
ſinu tuo in finem?
Deus autem rex noſter an-
te ſecula: operatus eſt ſalu-
tem in medio terre.
Tu confirmaſti in virtute
tua mare: contribulaſti capi-
ta draconum in aquis.
Tu confregiſti capita dra-
conis: dediſti eū eſcam po-
pulis ethiopum.
Tu dirupiſti fōtes ⁊ torren-
tes: tu ſiccaſti fluuios ethā.
Tuus eſt dies ⁊ tua eſt nox:
tu fabricatꝰ es aurorā ⁊ ſolē.
Tu feciſti oēs t̄minos t̄re:
eſtatē ⁊ ver tu plaſmaſti ea.
Memor eſto huius, inimicꝰ
improperauit dño: ⁊ populꝰ
inſipiēs incitauit nomē tuū.
Ne tradas beſtiis aīas cō-
fitētes tibi: et aīas pauperū
tuoꝝ ne obliuiſcaris in finē.
Reſpice in teſtamentū tuū:
q2 repleti ſunt qui obſcurati
ſunt terre domibꝰ iniq̄tatū.
Ne auertat̄ humilis factus
confuſus: pauper et inops
laudabunt nomen tuum.
Exurge deꝰ, iudica cauſam
tuā: memor eſto improperioꝝ
tuoꝝ eoꝝ q̄ ab inſipiēte ſunt
Ne obliuiſcaris (tota die.
voces inimicorum tuorum:
ſuperbia eorum qui te ode-
runt aſcendit ſemper.

De humilitate ſeruāda ad euitādū futuꝝ iudiciū. ps. lxxiiii.

Confitebimur tibi de-
us: cōfitebimur et in-
uocabimus nomen tuum.
Narrabimꝰ mirabilia tua:
cum accepero tempus ego
iuſticias iudicabo.
Liquefacta eſt terra ⁊ om-
nes qui habitant in ea: ego
confirmaui columnas eius.
Dixi iniquis, nolite inique
agere: ⁊ delinquentibus, no-
lite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum
cornu veſtrum: nolite loqui
aduerſus deum iniquitatē.
Q2 neq3 ab oriēte neq3 ab
occidente: neque a deſertis
mōtibus: qm̄ deꝰ iudex eſt.

Hũc humiliat et hunc exal-
tat: quia calix in manu dñi
vini meri plenus mixto.
Et inclinauit ex hoc ĩ hoc,
verũtñ fex ei⁹ nõ est exinani
ta: bibẽt oẽs pctõres terre.
Ego autẽ annunciabo in se-
culum: cantabo deo iacob.
Et oĩa cornua pctõꝝ cõfrin-
gam: et exaltabũtur cornua
psalm. 73. iusti. an. Liberasti virgam he-
reditatis tue. viij.
*De conuersatione christi in
iudea, ac mundi per eum illu-
minatione. ps. lxxv. qui dici-
tur in laud. fer. vj.
Notus in iudea deus:
in israel magnum no-
men eius.
Et factus est in pace locus
eius: ⁊ habitatio ei⁹ in sion.
Ibi cõfregit potentias: ar-
cum, scutũ ⁊ gladiũ ⁊ bellũ.
Illuminãs tu mirabiliter a
montibus eternis: turbati
sunt oẽs insipientes corde.
Dormierũt somnũ suum: et
nihil inuenerũt omnes viri
diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua deus
iacob: dormitauerunt qui a-
scenderunt equos.
Tu terribilis es: ⁊ quis re-
sistet tibi? ex tũc ira tua.
De celo auditũ fecisti iudi-
ciũ: terra tremuit ⁊ quieuit.
Cum exurgeret in iudiciũ
deus: vt saluos faceret oẽs
mansuetos terre.
Qm̃ cogitatio hoĩs cõfite-
bitur tibi: ⁊ reliquie cogita-
tionis diem festũ agent tibi.
Vouete et reddite domino
deo vestro: oẽs qui in circui-
tu eius affertis munera:
Terribili ⁊ ei qui aufert spi
ritum principum: terribili
apud reges terre.
*De meditatione operũ dei ha
bẽda, ⁊ euãgelij publicatione
per totum orbem. ps. lxxvj.
Voce mea ad dominũ infra.
clamaui: voce mea ad 141.
deum, ⁊ intendit mihi.
In die tribulationis mee
deũ exquisiui manib⁹ meis
nocte contra eum: ⁊ non sum
deceptus.
Renuit consolari aĩa mea:
memor fui dei, et delectat⁹
sum et exercitatus sum: et
defecit spiritus meus.
Anticipauerũt vigilias o-
culi mei: turbatus sum ⁊ non
sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: et
annos eternos in mẽte habui.
Et meditatus sum nocte cũ
corde meo: et exercitabar, et
scopebam spiritum meum.
Nunquid in eternum proij-
ciet deus: aut non apponet
vt complacitior sit adhuc?
Aut in finẽ miam suã absci-
det: a gñatione in gñationẽ?
Aut obliuiscetur misereri
deus: aut continebit in ira
sua misericordias suas?
Et dixi, nunc cepi: hec mu-
tatio dextere excelsi.
Memor fui operum domini:
quia memor ero ab initio mi
rabilium tuorum.
Et meditabor in omnibus
operib⁹ tuis: et in adinuen-
tionibus tuis exercebor.

Deˀ in sancto via tua: quis
deˀ magnˀ sicut deˀ nr̄: tu es
deus qui facis mirabilia.
Notā fecisti in populis vir=
tutē tuam: redemisti in bra=
chio tuo populum tuum, fi=
lios iacob ꝛ ioseph.
Viderūt te aque deˀ: vide=
runt te aque, ꝛ timuerunt: ꝛ
turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitˀ aquarum:
vocem dederunt nubes.
Etenī sagitte tue transeūt:
vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt coruscationes
tue orbi terre: commota est
ꝛ contremuit terra.
In mari via tua: et semite
tue in aquis multis: ꝛ vesti=
gia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oues ppl'm
tuū: in manu moysi ꝛ aaron.
An. Tu es deus qui facis mi=
rabilia. V.

*De multis beneficiis populo
iudaico prestitis. ps. lxxvij.

Attēdite popule meˀ
legem meam: inclina=
te aurem vestram in verba
oris mei.
Aperiā in parabolis os meū:
loquar ꝓpositiōes ab initio.
Quanta audiuimus ꝛ co=
gnouimus ea: ꝛ patres no=
stri narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a filiis
eorum: in gnātione altera.
Narrantes laudes domini
ꝛ virtutes eius: ꝛ mirabilia
eius que fecit.
Et suscitauit testimoniū in
iacob: et legē posuit ī israel.
Quāta mandauit pr̄ibˀ no=
stris nota facere ea filiis su=
is: vt cognoscat gnātio altera.
Filij q̄ nascenꝫ et exurgēt:
ꝛ narrabunt filiis suis.
Vt ponant ī deo spē suam:
ꝛ nō obliuiscanꝫ operū dei:
et mādata eius exquirant.
Ne fiāt sicut pr̄es eoꝝ: gnā
tio praua ꝛ exasperans.
Generatio que non direxit
cor suum: et non est creditus
cum deo spiritus eius.
Filij effrē intēdētes et mit
tētes arcū: ꝯuersi sunt in die
Non custodierūt te= (belli.
stamētū dei: ꝛ in lege eiˀ no=
luerunt ambulare.
Et obliti sunt bn̄factoꝝ eiˀ:
ꝛ mirabiliū eiˀ q̄ ostēdit eis.
Coram pr̄ibˀ eoꝝ fecit mi=
rabilia in terra egypti: in cā
po thaneos.
Interrupit mare ꝛ perdu= exodi.
xit eos: ꝛ statuit aquas qua= 14.
si in vtre.
Et deduxit eos ī nube diei: exodi.
ꝛ tota nocte in illuminatio= 13.14.
ne ignis.
Interrupit petram in he= psalm.
remo: ꝛ adaquauit eos ve= 104.
lut in abysso multa. exodi.
Et eduxit aquā de petra: ꝛ 17.
deduxit tāq̄ flumia aquas.
Et apposuerūt adhuc pec=
care ei: in iram excitauerūt
excelsum in aquoso.
Et tentauerūt deum in cor= nu. 11.
dibus suis: vt peterēt escas
animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: eodē.
dixerūt, nūquid poterit deˀ
parare mensam in deserto?
Quoniam percussit petrā nu. 20.

⁊ fluxerunt aque: ⁊ torrētes
inundauerunt.
Nunquid ⁊ panem poterit
dare: aut parare mēsam po=
pulo suo?
nu.11. Ideo audiuit dñs ⁊ distulit:
et ignis accēsus est i iacob,
⁊ ira ascendit in israel.
Quia nō crediderūt in deo: nec
sperauerūt in salutari eius.
Et mandauit nubib⁹ desu=
per: ⁊ ianuas celi aperuit.
exo.16 Et pluit illis mãna ad mã=
ioã.6. ducandū: et panē celi dedit
nu.11. Panē angeloꝝ man= (eis.
1.cor. ducauit homo: cibaria misit
10. eis in abundantia.
nu.11. Transtulit austrū de celo: ⁊
induxit in ꝟtute sua affricū.
Et pluit sup eos sicut pulue
rem carnes: et sicut arenam
maris volatilia pennata.
Et ceciderūt in medio castro
rum eoꝝ: circa tabernacula
Et mãducauerūt ⁊ sa= (eoꝝ.
turati sunt nimis: ⁊ deside=
rium eoꝝ attulit eis: nō sunt
fraudati a desiderio suo.
nu.11. Adhuc esce eorum erant in
ore ipsorum: ⁊ ira dei ascen=
dit super eos.
Et occidit pingues eorum:
et electos israel impediuit.
In omnibus his peccaue=
runt adhuc: et non credide=
runt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate
dies eorum: et anni eorum
cum festinatione.
Cū occideret eos querebāt
eum: et reuertebant, ⁊ dilu=
culo veniebant ad eum.
Et rememorati sūt q̄ de⁹ ad

iutor est eoꝝ: ⁊ de⁹ excelsus
redemptor eoꝝ est. Diuisio.
Et dilexerunt eum in
ore suo: et lingua sua
mentiti sunt ei.
Cor autē eoꝝ non erat re=
ctū cum eo: nec fideles habi
ti sunt in testamento eius.
Ipse autē est misericors: ⁊
propitius fiet peccatis eo=
rum: ⁊ non disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret
iram suam: ⁊ non accendit
omnem iram suam.
Et recordatus est quia ca=
ro sunt: spiritus vadens et
non rediens.
Quotiens exacerbauerunt
eum in deserto: in iram con=
citauerūt eum in inaquoso?
Et cōuersi sūt et tētauerūt
deum: ⁊ sanctum israel exa=
cerbauerunt.
Non sunt recordati manus
eius: die qua redemit eos
de manu tribulantis.
Sicut posuit in egypto si=
gna sua: et prodigia sua in
campo thaneos.
Et conuertit in sanguinem exo.7
flumina eorum: et ibres eo=
rum ne biberent.
Misit i eos cynomyam ⁊ co= exo.8
medit eos: ranam, ⁊ disper=
didit eos.
Et dedit erugini fruct⁹ eo= exo.10
rum: et labores eoꝝ locuste.
Et occidit i grãdine vineas
eoꝝ: et moros eoꝝ i pruina.
Et tradidit grãdini iumen= exo.9
ta eorum: ⁊ pōssessionem eo=
rum igni.
Misit in eos iram indigna=

tionis sue: indignationem ꝛ
iram ꝛ tribulationē: immis-
siones per angelos malos.
Uiam fecit semite ire sue:
nō pepercit a morte anima-
rum eorum: ꝛ iumenta eo-
rum in morte conclusit.
Et percussit omne primoge-
nitum in terra egypti: pri-
mitias omnis laboris eorū
in tabernaculis cham.
Et abstulit sicut oues popu-
lum suū: ꝛ perduxit eos tan-
quam gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe, ꝛ nō
timuerunt: et inimicos eorū
operuit mare.
Et induxit eos in montem
sanctificationis sue: montem
quē acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eorū gētes:
ꝛ sorte diuisit eis terram in
funiculo distributionis.
Et habitare fecit in taber-
naculis eorum, tribꝰ israel.
Et tētauerunt ꝛ exacerba-
uerūt deū excelsum: et testi-
monia eiꝰ non custodierunt.
Et auerterunt se et non ser-
uauerunt pactum: quemad-
modum patres eorum con-
uersi sunt in arcum prauum.
In iram concitauerunt eum
in collibus suis: ꝛ in sculpti-
libus suis ad emulationem
eum prouocauerunt.
Audiuit deꝰ et spreuit: ꝛ ad
nihilū redegit valde israel.
Et repulit tabernaculū sy-
lo: tabernaculum suum vbi
habitauit in hominibus.
Et tradidit in captiuitatem
virtutē eorū: et pulchritudi-
nem eorū in manus inimici.
Et cōclusit in gladio ppl'm
suū: et hereditatē suā sp̄uit.
Iuuenes eorum comedit i-
gnis: et virgines eorum nō
sunt lamentate.
Sacerdotes eorum in gla-
dio ceciderunt: et vidue eo-
rum non plorabantur.
Et excitatꝰ est tanq̄ dormiēs
dominus: tanquam potens
crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos
in posteriora: opprobriū sem-
piternum dedit illis.
Et repulit tabernaculū io-
seph: ꝛ tribū effrē nō elegit.
Sed elegit tribū iuda: mō-
tem syon quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicor-
nium sacrificiū suum: in ter-
ra quam fundauit in secula.
Et elegit dauid seruū suū: ꝛ I. reg.
sustulit eū de gregibꝰ ouiū: 16.
de post fetantes accepit eū.
Pascere iacob seruū suum:
ꝛ israel hereditatem suam.
Et pauit eos in innocētia
cordis sui: et in intellectibꝰ
manuū suarū deduxit eos.
an. Inclinate aurem vestram psalm.
in verba oris mei. iiii. 77.
*De graui psecutione iudeorū
tēpore machabeorū. ps. lxxviii.
Deus venerunt gētes
i hereditatem tuam:
polluerunt tēplum sanctum
tuum: posuerunt hierusalem
in pomorum custodiam.
Posuerunt morticina ser-
uorum tuorum, escas vola-
tilibus celi: carnes sanctorū
tuorum bestiis terre.

Effuderūt sanguinē eorū tā
quam aquam ī circuitu hie-
rusalē: ꝛ nō erat q̄ sepeliret.
Facti sum⁹ opprobriū vici-
nis nr̄is: subsannatio ꝛ illu-
sio his q̄ ī circuitu nr̄o sunt.
Usqꝫquo domine irasceris
ī finē: accēdetur velut ignis
zelus tuus?
ierem. Effunde iram tuam ī gētes
10. que te non nouerūt: ꝛ in re-
gna que nomē tuum non in-
uocauerunt.
Quia comederūt iacob: ꝛ
locum eius desolauerunt.
esaie. Ne memineris iniquitatū
64. nr̄aꝝ antiquaꝝ: cito antici-
pēt nos mie tue: quia pau-
peres facti sumus nimis.
Adiuua nos de⁹ salutaris
noster: ꝛ ꝑpter gloriam no-
minis tui dn̄e libera nos: ꝛ
propitius esto peccatis no-
stris propter nomen tuum.
Ne forte dicāt in gētib⁹ vbi
est de⁹ eorū: ꝛ inotescat ī na-
tion: b⁹ coram oc̄lis nostris.
Ultio sanguinis seruorum
tuorū qui effusus est: itroeat
ī conspectu tuo gemit⁹ com-
peditorum.
Secūdū magnitudinē bra-
chij tui: posside filios morti-
ficatorū.
Et redde vicinis nostris septuplū ī sinu eorū:
improperiū ipsorū quod ex-
probrauerunt tibi domine.
Nos autem popul⁹ tuus ꝛ
oues pascue tue: confitebi-
mur tibi in seculum.
In gn̄atione ꝛ gn̄ationē: an
psalm. nūciabim⁹ laudē tuam. an.
78. Propitius esto peccatis nostris
domine. ℣. Deus in sancto
via tua. ℟. Qui s deus magn⁹ psalm.
sicut deus noster? Bn̄d. Ad in- 76.
telligenda sua precepta: ape-
riat dn̄s corda nostra. Lectio.

Qui cōfidūt ī domino i- sap. 3.
telligēt veritatē: ꝛ fi-
deles in dilectione acquie-
scēt illi. Quoniā donū ꝛ pax
est electis dei. Tu autē. ℟.
Confitebimur tibi deus. Con- psalm.
fitebimur tibi. ℣. Et inuocabi- 74.
mus nomen tuum. Confitebi-
mur.

In. ij. nocturno.

De sctōꝝ patrū desiderio ad
christi incarnationē. ps. lxxix.

Qui regis israel in-
tēde: qui deducis
velut ouē ioseph.
Qui sedes super
cherubim: manifestare corā
effraim, bēiamin ꝛ manasse.
Excita potētiam tuam ꝛ ve
ni: vt saluos facias nos.
De⁹ conuerte nos: ꝛ ostēde
faciem tuam, ꝛ salui erim⁹.
Domine deus virtutū: quo-
usque irasceris sup oratio-
nem serui tui?
Cibabis nos pane lachry-
marū: ꝛ potū dabis nobis in
lachrymis in mensura.
Posuisti nos ī cōtradictio-
nē vicinis nostris: ꝛ inimici
nostri subsannauerunt nos.
De⁹ ꝟtutū conuerte nos: ꝛ
ostēde faciē tuā ꝛ salui erim⁹.
Uineam de egypto trāstu-
listi: eiecisti gētes, ꝛ plāta-
sti eam.
Dux itineris fuisti in con-
spectu eius: ꝛ plātasti radi-
ces eius ꝛ impleuit terram.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Operuit mõtes vmbra eiꝰ:
⁊ arbusta eius cedros dei.
Extẽdit palmites suos vs-
q ad mare: ⁊ vsq ad flumẽ
propagines eius.
Ut qd destruxisti maceriam
eiꝰ: ⁊ vindemiãt eam omnes
qui pretergrediũtur viam?
Exterminauit eam aper de
sylua: ⁊ singularis ferꝰ depa
stus est eam.
Deꝰ virtutũ conuertere: re-
spice de celo ⁊ vide, ⁊ visita
vineam istam.
Et pfice eam quam planta-
uit dextera tua: ⁊ sup filium
quem confirmasti tibi.
Incẽsa igni ⁊ suffosa: ab icre
patione vultus tui peribũt.
Fiat manꝰ tua sup virũ dex
tere tue: ⁊ sup filiũ hominis
quem confirmasti tibi.
Et non discedimꝰ a te: viui-
ficabis nos, ⁊ nomẽ tuũ in-
uocabimus.
Domine deꝰ virtutũ cõuer-
te nos: ⁊ ostẽde faciem tuam
⁊ salui erimus.
*De beneficiis ⁊ igratitudine
populi israel. Psalmus.lxxx.
Exultate deo adiutori
nr̃o: iubilate dõ iacob.
Sumite psalmũ ⁊ date tym
panũ: psalterium iocundum
cum cithara.
Bucciate i neomenia tuba
in isigni die solẽnitatis nr̃e.
Quia preceptum in israel
est: ⁊ iudicium deo iacob.
Testimonium in ioseph po-
suit illud cũ exiret de terra
egypti: linguam quam non
nouerat audiuit.

Diuertit ab oneribꝰ dorsum
eiꝰ: manꝰ eiꝰ in cophino ser-
uierunt.
In tribulatiõe iuocasti me exod.
⁊ liberaui te: exaudiui te in 17.
abscõdito tẽpestatꝫ: pbaui
te apd aquã cõtradictiõis.
Audi ppl's meꝰ ⁊ contesta- exod.
bor te: israel si audieris me 20.
non erit in te deus recens,
neq adorabis deũ alienum.
Ego enĩ sum dñs deꝰ tuus q
eduxi te de t'ra egypti: dila-
ta os tuum ⁊ implebo illud.
Et non audiuit populꝰ meꝰ
vocem meam: ⁊ israel nõ in-
tendit mihi.
Et dimisi eos secũdũ desy- actu.
deria cordis eorum: ibũt in 14.
adinuentionibus suis.
Si ppl's meꝰ audisset me: is baruc.
rael si i viis meis ãbulasset: 5.
Pro nihilo forsitã inimicos
eorũ humiliassem: ⁊ sup tri-
bulantes eos misissem ma-
num meam.
Inimici dñi mẽtiti sunt ei:
⁊ erit tẽpus eorũ in secula.
Et cibauit illos ex adipe
frumẽti: ⁊ de petra melle sa-
turauit eos. In.xl.ã. Exulta po. 80.
te deo adiutori nostro. viij.
*De primo aduẽtu christi ⁊ in
crepatiõe synagoge. ps.lxxxi.
Deus stetit i synagoga
deorum: in medio au-
tem deos diiudicat.
Usqquo iudicatis iiqtatẽ:
⁊ facies peccatorũ sumitis?
Iudicate egeno ⁊ pupillo:
hũilẽ ⁊ pauperẽ iustificate.
Eripite pauperẽ: ⁊ egenũ prou.
de manu pctõris liberate. 24.

Nesciierūt neq; intellexerīt
in tenebris ambulāt: moue=
bunt omnia fundamēta terre.
ioā.10, Ego dixi, dij estis: ꝛ filij ex=
celsi omnes.
Vos autem sicut homines
moriemini: ꝛ sicut vnus de
principibus cadetis.
Surge de⁹ iudica terram: qm̄
tu hereditabis in oib⁹ gētib⁹.
* De graui persecutiōe fideliū ac
persequētiū punitione. Ps. lxxxij.
Deus quis similis erit
tibi: ne taceas neque
compescaris deus.
Qm̄ ecce inimici tui sonue=
rūt: ꝛ q̇ oderūt te extulerūt
caput.
Sup ppl̄m tuū ma=
lignauerūt cōsiliū: ꝛ cogita=
uerūt aduersus sctōs tuos.
Dixerūt, venite ꝛ disperda
m⁹ eos de gēte: ꝛ nō memo=
retur nomen israel vltra.
Qm̄ cogitauerūt vnanimi=
ter: simul aduersum te testa=
mētū disposuerīt, tabernacu
la idumeorum ꝛ ismaelite.
Moab ꝛ agareni, gebal ꝛ a=
mon et amalech: alienigene
cum habitantibus tyrum.
Etem̄ assur venit cum illis:
facti sunt in adiutoriū filijs
iudic. Fac illis sicut ma= (loth.
7. dian ꝛ sisare: sicut iabin in
iudic. torrente cyson.
4. Disperierunt in endor: fa=
cti sunt vt stercus terre.
iudic. Pone principes eoꝝ sicut
7. oreb: ꝛ zeb ꝛ zebee ꝛ salma=
Oēs pricipes eoꝝ: qui (na.
dixerunt, hereditate possi=
deamus sanctuarium dei.
Deus meus pone illos vt
rotam: ꝛ sicut stipulam ante
faciem venti.
Sicut ignis q̇ cōburit siluā
ꝛ sicut flāma cōburēs mōtes.
Ita persequeris illos in tē=
pestate tua: ꝛ in ira tua tur=
babis eos.
Imple facies eorum igno=
minia: et q̄rēt nomē tuū dn̄e.
Erubescant ꝛ conturbentur
in seculum seculi: ꝛ confun=
dantur et pereant.
Et cognoscāt quia nomē ti=
bi dn̄s: tu sol⁹ altissim⁹ in om
ni terra. In. xl. ān. Tu sol⁹ al= p̄o. 82,
tissimus super omnē terram. j.
* De feruenti desiderio iustorū
ad regnū celorum. Ps. lxxxiij.
Quam dilecta taberna
cula tua domine virtu
tum: cōcupiscit ꝛ deficit ani=
ma mea in atria domini.
Cor meū et caro mea: exul=
tauerunt in deum viuum.
Etenim passer inuenit sibi
domum: et turtur nidum vbi
ponat pullos suos.
Altaria tua dn̄e virtutum:
rex meus et deus meus.
Beati qui habitant in domo
tua: in secula seculorum lau=
dabunt te.
Beat⁹ vir cui⁹ est auxilium
abs te, ascensiones in corde
suo disposuit in valle lachry
marum: in loco quē posuit.
Etenim bn̄dictionem dabit
legislator: ibunt de virtute
in virtutem: videbitur deus
deorum in sion.
Domine de⁹ virtutum ex=
audi orationem meam: au=
ribus percipe deus iacob.

Protector nr̄ aspice de⁹: et
respice in faciem christi tui.
Quia melior est dies vna
in atriis tuis: super milia.
Elegi abiectus esse in domo
dei mei: magis q̄ȝ habitare
in tabernaculis peccatorū.
Quia miaȝ et veritatē diligit
de⁹: grāȝ et glīaȝ dabit dn̄s.
Nō priuabit bonis eos qui
ambulāt i innocētia: dn̄e vir
tutū beat⁹ hō q̄ sperat in te.
* De primo chr̄i aduētu ꝛ my-
sterio icarnatiōis ei⁹. ps̄. lxxxiiii
Benedixisti domine ter
ram tuam: auertisti ca
ptiuitatem iacob.
Remisisti iniquitatē plebis
tue: operuisti omnia pctā eoꝝ.
Mitigasti oēm irā tuā: auer
tisti ab ira indignatiōis tue.
Conuerte nos de⁹ salutaris
nr̄: ꝛ auerte irā tuā a nobis.
Nunq̄d in etnum irasceris
nobis: aut extēdes irā tuā a
gnatione in generationem:
De⁹ tu ꝯuersus viuificabis
nos: ꝛ plebs tua letabit̄ i te.
Ostēde nobis dn̄e miam tuā
ꝛ salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in
me dn̄s de⁹: qm̄ loquet̄ pa-
cem in plebem suam.
Et sup sctōs suos: ꝛ in eos
qui conuertuntur ad cor.
Ueruntamē prope timētes
eum salutare ipsi⁹: vt inha-
bitet gloria in terra nostra.
Mia ꝛ v̄itas obuiauert̄ sibi:
iusticia et pax osculate sunt.
Ueritas de t̄ra orta est: et
iusticia de celo prospexit.
Etenim dominus dabit be-
nignitatem: ꝛ terra nostra
dabit fructum suum.
Iusticia ante eū ambulabit:
ꝛ ponet in via gressus suos.
ān. Alr̄a. iij. cap̄. Uigilate.
℟. Beati qui habitant in domo ps̄o. 83.
tua dn̄e. In secula seculorū lau-
dabunt te. col̄. Salua nos.
In. xl. ā. Bn̄dixisti dn̄e terram psalm.
tuā. vj. In lau. ōi. Miserere. 84.
Dn̄e de⁹ salu. Dn̄e refugiū.
Cāti. Cantem⁹ ō. Laud. ān.
Tibi soli peccaui dn̄e, miserere ps̄o. 50.
mei. cap̄. Nox pre. ℟. Domie psalm.
refugiū Tu fact⁹ es nobis. ℣. 89.
A generatiōe ꝛ generationem.
Tu. Hy⁹. Splēdor. ℣. Reple eodē.
ti sum⁹ mane mia tua. Et exul-
tauimus et delectati sumus.
Ad Bn̄dict⁹. ān. Ad dandam luc. I.
sciētiā plebi tue domine i remis
sionē peccatorum eorū. ¶ Fer.
vj. Inuit. Dominū q̄ fecit nos
Uenite adorem⁹. ps̄. Uenite.
Hymnus. Eterne rerum.
¶ In primo nocturno.
* Orō chr̄i ad p̄reȝ i sua passiōe
ꝛ angustia mortis. ps̄. lxxxv.
Inclina domine au
rem tuam ꝛ exaudi
me: qm̄ inops et
pauper sum ego.
Custodi animam meā quo-
niam sanctus sum: saluum
fac seruum tuum deus meus
sperantem in te.
Miserere mei dn̄e qm̄ ad te
clamaui tota die: letifica a-
nimam serui tui qm̄ ad te do
mine animam meam leuaui.
Quoniam tu domine sua- iohe. 2.
uis ꝛ mitis: ꝛ multe mīe om
nibus inuocantibus te.

Auribꝰ pcipe orationẽ me-
am: ⁊ intende voci depreca-
tionis mee.
In die tribulatiõis mee cla
maui ad te: q᷑ exaudisti me.
Non est similis tui in diis
domine: et non est secũdum
opera tua.
Oẽs gẽtes quascũq͂ fecisti ⁊
veniẽt ⁊ adorabũt coram te
domine: ⁊ glorificabunt no-
men tuum in eternum.
Qm̃ magnꝰ es tu et faciẽs
mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me domĩe ĩ via tua:
⁊ ingrediar in veritate tua
letetur cor meum vt timeat
nomen tuum.
Confitebor tibi domĩe deꝰ
meꝰ ĩ toto corde meo: et glo
rificabo nomẽ tuum ĩ etñu.
Quia mĩa tua magna est su
p me: et eruisti animam me-
am ex inferno inferiori.
Deꝰ iniq̃ ĩsurrexerũt super
me, et synagoga potẽtiũ q̃-
sierũt aĩam meam: et nõ p-
posuerũt te in cõspectu suo.
Et tu dñe deꝰ miserator et
misericors: patiẽs et multe
misericordie, et verax.
Respice ĩ me et miserere mĩ ⁊
da iperium tuum puero tuo:
⁊ saluũ fac filium ãcille tue.
Fac mecum signum ĩ bono ⁊
vt videant qui oderũt me ⁊
confundantur; quoniam tu
domine adiuuisti me et con-
solatus es me.
* De ecclesie militãtis excellẽ-
tia ac dilatatione. ps. lxxxvj.
Fundamẽta eiꝰ in mõ-
tibꝰ sanctis: diligit do
minꝰ portas sion sup omnia
tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ci
uitas dei.
Memor ero raab ⁊ babylo-
nis: scientium me.
Ecce alienigene et tyrus et
ppl's ethiopũ: hi fuerũt illic
Nunquid sion dicet homo ⁊
et homo natꝰ est ĩ ea: et ipse
fundauit eam altissimus.
Dominꝰ narrabit ĩ scriptu-
ris populorum: et pricipum
horum qui fuerunt in ea.
Sicut letãtium oĩm: habita
tio est in te. an. Inclina dñe au ps. 8
rem tuam ⁊ exaudi me. ij.
* De christi passione ⁊ amicorũ
suorũ ab eo elõgatiõe. p. lxxxvij
qui dicitur in laud. ferie. v.
Domine deus salutis
mee: ĩ die clamaui et
nocte coram te.
Intret in conspectu tuo orõ
mea: inclina aurẽ tuã ad pcẽ
Quia repleta est (meam.
malis aĩa mea: et vita mea
in inferno appropinquauit.
Estimatꝰ sum cum descẽdẽ-
tibꝰ in lacum: factus sum si-
cut homo sine adiutorio, in-
ter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes
in sepulchris ⁊ quorum non
es memor amplius: ⁊ ipsi de
manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu infe-
riori: in tenebrosis ⁊ in vm-
bra mortis.
Sup me confirmatꝰ est fu-
ror tuus: et omnes fluctus
tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

a me: posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum ꝛ non egrediebar: oculi mei languerūt pre inopia.

Clamaui ad te domine: tota die expādi ad te man⁹ meas

Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt ꝛ confitebuntur tibi?

Nunquid narrabit aliquis in sepulchro miam tuam: et veritatē tuā in perditione?

Nunqd cognoscentur in tenebris mirabilia tua: ꝛ iusticia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te dn̄e clamaui: ꝛ mane orō mea pueniet te.

Ut qd dn̄e repellis orōnem meā: auertis faciē tuā a me?

Paup sum ego ꝛ ī laboribus a iuuētute mea: exaltat⁹ autē hūiliat⁹ sum ꝛ ꝯturbatus.

In me transierūt ire tue: ꝛ terrores tui ꝯturbauerūt me.

Circundederunt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul.

Elōgasti a me amicū ꝛ ꝓximū: ꝛ notos meos a miseria.

✱De incarnatione christi ꝛ sublimitate regni eius super populū christianū. ps.lxxxviij.

Misericordias domini in eternum cantabo.

In generatione ꝛ generationem: annunciabo veritatem tuam in ore meo.

Qm̄ dixisti in eternum mīa edificabitur in celis: preparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid seruo meo, vsq3 in eternū preparabo semen tuum.

Et edificabo in gnatione et generationem: sedem tuam.

Confitebunt celi mirabilia tua domine: etenim veritatē tuam in ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus equabitur domino: similis erit deo in filiis dei?

Deus qui glorificatur in concilio sanctorum: magnus et terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.

Dn̄e deus virtutū quis similis tibi? potens es dn̄e et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum superbum: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt celi et tua est terra: orbem terre ꝛ plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem ꝛ mare tu creasti. gen.i.

Thabor ꝛ hermon in nomine tuo exultabunt: tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua ꝛ exaltet dextera tua: iusticia ꝛ iudiciū pparatio sedis tue.

Misericordia ꝛ vitas precedent faciē tuam: beatus populus qui scit iubilationem.

Dn̄e in lumine vultus tui ambulabunt: et in noīe tuo exultabunt tota die: ꝛ in iusticia tua exaltabuntur.

Qm̄ gloria virtutis eorum tu es: et in beneplacito tuo

exaltabitur cornu nostrum.
Quia dñi est assumptio nr̃a:
⁊ scti isrl' regis nr̃i. Diuisio.
Tunc locutus es in vi-
sione sanctis tuis: et
dixisti, posui adiutorium in
potente: et exaltaui electū
de plebe mea.
1.reg. Inueni dauid seruum meū:
16. oleo sancto meo vnxi eum.
act.13. Manus enim mea auxilia-
bitur ei: ⁊ brachium meum
confirmabit eum.
Nihil proficiet inimicus in
eo: et filius iniquitatis non
apponet nocere ei.
Et concidam a facie ipsius
inimicos eius: et odientes
eum in fugam conuertam.
Et veritas mea ⁊ mīa mea
cum ipso: et in nomine meo
exaltabitur cornu eius.
Et ponā in mari manū eiꝰ:
⁊ in fluminibꝰ dexterā eius.
Ipse inuocauit me, pater
meus es tu: deus meus ⁊ su
sceptor salutis mee.
Et ego primogenitū ponā
illum: excelsum pre regibus
In eternū seruabo illi (tre.
misericordiā meam: ⁊ testa-
mentum meum fidele ipsi.
Et ponā i scl'ū scl'i semē eiꝰ:
⁊ thronū eius sicut dies celi.
Si autem dereliquerint fi-
lij eius legē meā: et in iudi-
ciis meis nō ambulauerint.
Si iusticias meas propha-
nauerint: ⁊ mandata mea nō
custodierint.
Uisitabo in v̄ga iniq̄tates
eorum: ⁊ in v̄beribꝰ pctā eorum.
Misericordiam autē meam

non dispergam ab eo: neque
nocebo in veritate mea.
Neque pphanabo testamen-
tum meum: ⁊ q̄ pcedunt de
labiis meis non faciā irrita.
Semel iuraui in sctō meo: 2.reg.
si dauid mentiar: semē eius 7.
in eternum manebit. ioā.12
Et thronus eius sicut sol in
conspectu meo: ⁊ sicut luna
perfecta in eternum: ⁊ testis apoc.1
in celo fidelis. et 3.
Tu vero repulisti ⁊ despe-
xisti: distulisti christū tuum.
Conuertisti testamentū ser-
ui tui: prophanasti in terra
sanctuarium eius.
Destruxisti oēs sepes eius:
posuisti firmamētū eius for-
Diripuerūt eū (midinem.
oēs transeuntes viā: factus
est opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexteram depri-
mentium eum: letificasti om-
nes inimicos eius.
Auertisti adiutoriū gladij
eiꝰ: ⁊ non es auxiliatus ei in
Destruxisti eum ab (bello.
emundatione: ⁊ sedem eius
in terra collisisti.
Minorasti dies tpis eiꝰ: per-
fudisti eum confusione.
Usquequo dñe auertis i finē: ex-
ardescet sicut ignis ira tua.
Memorare que mea substā-
tia: nūq̄d enim vane constitui-
sti omnes filios hominum.
Quis est homo qui viuet et
non videbit mortem: eruet
animā suam de manu inferi.
Ubi sunt mīe tue ātiq̄ dñe: 2.re
sicut iurasti dauid in v̄itate 7.
Memor esto dñe oppro- (tua.

buij seruoꝝ tuoꝝ: q̄ꝺ ꝯtinui
in sinu meo multaꝝ gentiū.
Quod exprobrauerunt ini-
mici tui dn̄e: q̄ꝺ exprobraue
rūt cōmutationē christi tui.
Bn̄dictꝰ dn̄s in eternū: fiat
88. fiat. a. Bn̄dictꝰ dn̄s i eternū. vi.
* De prauitate ⁊ miseria vite
p̄sētis. ps. lxxxix. q̄ꝺr ii. fer. v
DOmine refugium fa-
ctus es nobis: a gene
ratione in generationem.
Priusq̄ȝ montes fierent aut
formaret terra ⁊ orbis: a se-
culo ⁊ vsq̄ȝ in sc̄l'm tu es deꝰ.
Ne auertas hominē in hu-
militatem: ⁊ dixisti conuer-
timini filij hominum.
Quoniam mille anni ante
oculos tuos: tanq̄ȝ dies he-
sterna que preterit.
Et custodia in nocte: que
pro nihilo habentur eorum
anni erunt.
Mane sicut herba transeat:
mane floreat ⁊ transeat: ve-
spe decidat idurét ⁊ arescat.
Qr defecimꝰ in ira tua: ⁊ in
furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniq̄tates n̄ras in
conspectu tuo: sc̄l'm nostrum
in illuminatione vultus tui.
Qm̄ om̄es dies n̄ri defece-
runt: ⁊ in ira tua defecimus.
Anni n̄ri sicut aranea medi
tabuntur: dies ānoꝝ n̄roꝝ,
in ipsis septuaginta anni.
Si autem in potentatibus,
octoginta anni: et amplius
eorum, labor ⁊ dolor.
Quoniam superuenit man-
suetudo: ⁊ corripiemur.
Quis nouit potestatem ire
tue: et pre timore tuo iram
tuam dinumerare?
Dexterā tuā sic notā fac: ⁊
eruditos corde in sapientia.
Cōuertere domine, vsque-
quo? ⁊ deprecabilis esto su-
per seruos tuos.
Repleti sumus mane mīa
tua: ⁊ exultauimꝰ ⁊ delecta-
ti sumus in oībꝰ diebꝰ n̄ris.
Letati sumus pro diebus
quibus nos humiliasti: an-
nis quibus vidimus mala.
Respice in seruos tuos ⁊ in
opa tua: ⁊ dirige filios eoꝝ.
Et sit splēdor dn̄i dei nostri
sup nos, ⁊ opera manuū no-
strarū dirige sup nos: ⁊ opꝰ
manuum nostrarum dirige.
* De diuina protectiōe i multi-
plici hominis tētatiōe. ps. xc.
qui quotidie d̄r ad copleto.
QUi habitat in adiuto-
rio altissimi: in prote-
ctione dei celi cōmorabitur.
Dicet dn̄o, susceptor meus
es tu: ⁊ refugiū meum, deus
meus sperabo in eum.
Qm̄ ipse liberauit me de la
queo venātiū: ⁊ a vbo aspo.
Scapulis suis obumbrabit
tibi: ⁊ sub pēnis eiꝰ spabis.
Scuto circundabit te veri-
tas eius: non timebis a ti-
more nocturno.
A sagitta volante in die: a
negocio perambulante in te
nebris: ab incursu ⁊ demo-
nio meridiano.
Cadent a latere tuo mille:
⁊ decē milia a dextris tuis:
ad te aūt nō appropinq̄bit.
Ueruntamen oculis tuis:

consyderabis: ꝛ retributio-
nem peccatorum videbis.
Qm̄ tu es dn̄e spes mea: al
tissimū posuisti refugiū tuū.
Non accedet ad te malum:
ꝛ flagellum non appropin-
quabit tabernaculo tuo.
matth. Quoniā angelis suis man-
4. dauit de te: vt custodiant te
luc. 4. in omnibus viis tuis.
eodē. In manib⁹ portabunt te: ne
forte offendas ad lapidem
pedem tuum.
Super aspidē ꝛ basiliscum
ambulabis: ꝛ conculcabis
leonem ꝛ draconem.
Quoniā in me sperauit, li-
berabo eum: protegā eum,
qm̄ cognouit nomen meum.
Clamauit ad me ꝛ exaudiā
eum: cum ipso sum in tribu-
latione: eripiam eum ꝛ glo-
rificabo eum.
Lōgitudine dierū replebo
eū: ꝛ ostēdā illi salutare meū
✱ De maloꝝ perditiōe ꝛ multi-
plici hominis tētatiōe. ps. xcj.
qui dicitur in laud. ferie vj.

Bonū est confiteri do-
mino: ꝛ psallere nomi-
ni tuo altissime.
Ad annūciādū mane miām
tuā: ꝛ veritatē tuā p noctem.
In decachordo, psalterio:
cum cantico, in cithara.
Quia delectasti me dn̄e in
factura tua: et in operibus
manuum tuarum exultabo.
Infra. Quā magnificata sunt ope
103. ra tua dn̄e: nimis profunde
facte sunt cogitationes tue.
Uir insipiēs nō cognoscet:
ꝛ stultus non intelliget hec.

Cum exortifuerint peccātores
sicut fenum: et apparuerint
oēs q̄ operantur iniquitatē.
Ut intereant in sclm̄ scl̄i: tu
aūt altissim⁹ in eternū dn̄e.
Qm̄ ecce inimici tui dn̄e:
quoniā ecce inimici tui per-
ibunt: ꝛ dispergētur omnes
qui operantur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut vnicor-
nis cornu meum: ꝛ senectus
mea in misericordia vberi.
Et despexit ocl's me⁹ imi-
cos meos: ꝛ isurgētib⁹ in me
malignantib⁹ audiet auris
Iustus vt palma flo- (mea.
rebit: sicut cedr⁹ libani mul-
tiplicabitur.
Plantati in domo dn̄i: in a-
triis dom⁹ dei nr̄i florebūt.
Adhuc multiplicabūtur in
senecta vberi: ꝛ bene patien
tes erunt vt annuncient.
Qm̄ rectus dn̄s deus no-
ster: ꝛ nō est iniquitas in eo.
✱ De regno christi ꝛ fundatiōe
ne ecclesie. Psalmus. xcij.

Dominꝰ regnauit, de-
corem indutus est: in-
dutus est dominus fortitu-
dinem, ꝛ precinxit se.
Etenī firmauit orbem ter-
re: qui non commouebitur.
Parata sedes tua ex tunc:
a seculo tu es.
Eleuauert flumīa dn̄e: ele-
uauerūt flumina vocē suam.
Eleuauerunt flumina fluct⁹
suos: a vocib⁹ aq̄ꝝ multaꝝ.
Mirabiles elatiōes maris:
mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia
facta sunt nimis: domū tuā
decet

decet sanctitudo domine in
longitudinem dierum.
✻ De iudiciaria potestate chri.
in persecutorẽ fideliũ. ps. xciij.
DEus vltionũ dñs: de⁹
vltionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terrã:
redde retributionẽ supbis.
Usquequo peccatores dñe
vsqȝquo pctõres gl'iabũtur?
Effabunt ꝛ loquentur iniq=
tatem: loquentur omnes qui
operantur iniusticiam.
Populum tuũ domine hu=
miliauerunt: ꝛ hereditatem
tuam vexauerunt.
Uiduã ꝛ aduenã interfece
runt: et pupillos occiderũt.
Et dixerũt nõ videbit dñs:
nec intelliget deus iacob.
Intelligite isipiẽtes in po=
pulo: ꝛ stulti aliqñ sapite.
Qui plantauit aurem non
audiet: aut qui finxit oculum
non consyderat?
Qui corripit gẽtes non ar=
guet: q̇ docet hoiem sciẽtiã?
o2.3. Dominus scit cogitationes
hominum: quoniã vane sunt.
Btũs hõ quem tu erudieris
dñe: ꝛ de lege tua docueris
Ut mitiges ei a die= (eum.
bus malis: donec fodiatur
peccatori fouea.
Quia non repellet domin⁹
plebem suã: et hereditatem
suam non derelinquet.
Quoadusqȝ iusticia cõuer=
tat in iudiciũ: ꝛ q̇ iuxta illã?
omnes qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi ad=
uersus malignantes: aut q̇s
stabit mecum aduersus ope=
rantes iniquitatem?
Nisi quia dñs adiuuit me:
paulominꝰ habitasset in in=
ferno anima mea.
Si dicebã, mot⁹ ẽ pes me⁹:
mia tua dñe adiuuabat me.
Secundum multitudinem
dolorum meorum in corde
meo: consolationes tue leti=
ficauerunt animam meam.
Nunquid adheret tibi se=
des iniquitatis: qui fingis
laborem in precepto?
Captabũt i aĩam iusti: ꝛ san
guinẽ innocẽtẽ cõdẽnabunt.
Et factus est mihi dominus
in refugium: ꝛ deus meus in
adiutorium spei mee.
Et reddet illis iniquitatem
ipsorum ꝛ in malicia eoꝝ di=
sperdet eos: disperdet illos
dñs deus noster. a. Exaltare ps. 93.
qui iudicas terrã. viij. ℣. Beat⁹ eodem.
homo quẽ tu erudieris dñe. Et
de lege tua docueris eũ. Bñd.
Spiritussctí gratia illuminare
dignetur corda nostra. Lect.
BEnign⁹ est enĩ spirit⁹ sap. I.
sapiẽtie: ꝛ non libera=
bit maledictũ a labiis suis.
Qm̃ renũ illi⁹ testis est de⁹.
et cordis eius scrutator est
verus: et lingue illius audi=
tor. Quoniam spiritus do=
mini repleuit orbẽ terrarũ:
et hoc quod continet omnia
scientiam habet vobis. Tu.
℟. Misericordias dñi In eter= ps. 88.
num cantabo. ℣. In generatio=
ne ꝛ generationẽ. In eternum.
✻ Inuitatio fidelium ad laudẽ ꝛ
venerationem dei. ps. xciiij.
qui dicitur loco inuitatorij.

a fest. trini. vsqz ad festū oīm sanctorū: exceptis dieb⁹ dominicis ꝛ festis. xij. lectionū

Venite exultemus domino: iubilemus deo salutari nostro.
Preoccupem⁹ faciem eius in confessione: et in psalmis iubilemus ei.
Quoniā de⁹ magn⁹ dn̄s: et rex magnus super omnes deos.
Quia in manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipsius sunt.
Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud: ꝛ siccā manus eius formauerunt.
Venite adorem⁹ et ꝓcidamus ꝛ plorem⁹ añ dn̄m q̄ fecit nos: qꝛ ipse est deus nr̄.
heb.3. et 4. Et nos popul⁹ pascue ei⁹: ꝛ oues manus eius: hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra.
heb.3. Sicut in irritatiōe: secūdū diem tentationis in deserto.
eodem. Ubi tentauerūt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.
eodem. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ꝛ dixi, semper hi errant corde.
eodem. et 4. Et isti nō cognouerunt vias meas: et iuraui in ira mea, si introibunt in requiē meā.

In secundo nocturno.

✱ De aduētu chr̄i i carnē ꝛ gaudio ob illū habendo. ps. xcv.

Cantate dn̄o canticū nouū: cātate domino omnis terra.
Cantate domino ꝛ benedicite nomini eius; annūciate de die in diem salutare eius.
Annunciate inter gentes gloriam eius: in omnib⁹ populis mirabilia eius.
Quoniā magnus dominus et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos. cccli. 43.
Qm̄ oēs dij gētium demonia: dn̄s autem celos fecit.
Confessio ꝛ pulchritudo in ꝓspectu ei⁹: sctimonia ꝛ magnificētia in sctificatiōe ei⁹.
Afferte domino patrie gētium: afferte domino gloriam ꝛ honorem: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dominum in atrio sancto eius.
Commoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia domin⁹ regnauit.
Etenim correxit orbem qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate.
Letentur celi ꝛ exultet terra: cōmoueatur mare ꝛ plenitudo eius: gaudebūt campi et omnia que in eis sunt.
Tunc exultabunt oīa ligna syluarū a facie dn̄i quia venit: qm̄ venit iudicare terrā.
Iudicabit orbē t̄re in eq̄tate: ꝛ pp̄los in veritate sua.

✱ De aduētu christi ad iudiciū ꝛ amplo eius dominio in totum orbem. Psalmus. xcvj.

Dominus regnauit, exultet terra: letentur insule multe.
Nubes et caligo in circuitu eius: iustitia et iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum precedet: ⁊ inflammabit in circuitu inimicos eius.
Alluxerūt fulgura eiꝰ orbi terre: vidit ⁊ cōmota est t̃ra.
Mōtes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs t̃ra.
Annunciauerunt celi iustitiam eius: et viderunt omnes populi gloriam eius.
Confundantur omnes qui adorant sculptilia: et q̃ gloriantur in simulachris suis.
Adorate eū oēs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ letata est sion.
Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua domine.
Qm̃ tu dñs altissimus sup omnem terram: nimis exaltatus es super om̃es deos.
Qui diligitis dominū odite malū: custodit dñs aīas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberauit eos.
Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde letitia.
Letamini iusti ī dño: ⁊ cōfitemini memorie sctificatiōis eius. Jn xl.a. Cātate domino et benedicite nomini eius. ij.

*Exhortatio ad dei laudē propter aduētum christi. p.xcvij.

Cantate domino canticum nouū: quia mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius: ⁊ brachium sanctum eius.
Notum fecit dominus salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iusticiā suā.
Recordatus est mīe sue: et veritatis sue domui israel.
Uiderunt omnes termini terre: salutare dei nostri.
Iubilate deo oīs terra: cantate ⁊ exultate ⁊ psallite.
Psallite dño ī cithara, in cithara ⁊ voce psalmi: ī tubis ductilibꝰ ⁊ voce tube cornee.
Iubilate in conspectu regis dñi: moueatur mare et plenitudo eius: orbis terrarum ⁊ qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu domini: quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbē terrarū in iusticia: ⁊ pplos in equitate.

*De potestate christi et regia eius magnificentia. ps.xcviij.

Dominꝰ regnauit irascantur populi: qui sedes super cherubim, moueatur terra.
Dñs in sion magnus: et excelsus super oēs populos.
Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile ⁊ sanctum est: et honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiōes: iudiciū ⁊ iusticiam in iacob tu (fecisti.
Exaltate dñm deū nostrū: ⁊ adorate scabellum pedū eius, qm̃ sanctum est.
Moyses et aarō in sacerdotibꝰ eius: ⁊ samuel inter eos qui inuocant nomen eius.
Inuocabant dñm ⁊ ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testionia eiꝰ: ⁊ preceptū quod dedit illis.
Dñe deꝰ noster tu exaudiebas eos: deus tu propitius

fuisti eis: et vlciscens in omnes adinuentiones eorum.
Exaltate dñm deũ nostrũ: et adorate in mõte sancto eiꝰ: qm̃ sctũs dñs deꝰ noster. In
psalm. 97. xl. ã. Qui mirabilia fecit dñs. j.

*Inuitatio omnium hominum ad dei laudẽ. Psalmus. xcix.

Iubilate deo oĩs terra: seruite dño in leticia.
Introite in cõspectu eius: in exultatione.
Scitote qm̃ dñs ipse ẽ deꝰ: ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populꝰ eius et oues pascue eius: introite portas eius in cõfessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius quoniã suauis est dñs: i eternũ mia eiꝰ: et vsq; in generatiõe et generationẽ veritas eius.

*De forma recte viuendi et regula perfectionis. Psalmꝰ. c.

Misericordiam et iudiciũ: cantabo tibi dñe.
Psallã et intelligã in via immaculata: qñ venies ad me.
Perãbulabã i inocẽtia cordis mei: i medio domꝰ mee.
Non proponebã ante oculos meos rẽ iniustã: facientes preuaricationes odiui.
Non adhesit mihi cor prauum: declinantẽ a me malignum non cognoscebam.
Detrahentẽ secreto proximo suo: hunc persequebar.
Supbo oculo et insatiabili corde: cũ hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecũ: ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat.
Nõ habitabit in medio domꝰ mee q̇ facit superbiã: qui loquitur iniqua nõ direxit in conspectu oculorũ meorum.
In matutino interficiebam oẽs pctõres terre: vt disperderem de ciuitate dñi omes opantes iniq̃tatẽ. ã. All'a. uj.
Cap. Vigilate. ℟. Dñs in sion ps. 98
magnꝰ. Et excelsus sup oẽs populos. Colla. Salua nos. In
xl. ãn. Iubilate deo oĩs tra. vj. ps. 99
In laud. ps. Miserere mei deus. Notus in iu. Bonũ est
Cãn Dñe audiui. ps. Laudate. ãn. Spũ principali cõfir- ps. 9
ma cor meum deus. Cap. Nox precessit. ℟. Ad annũciãdum ps. 9
mane Miam tuã. ℣. Et veritatẽ tuã per noctẽ. Mi. Hyꝰ. Splẽdor. ℣. Repleti sumꝰ. Ad bñ'.
ã. Per viscera misericordie dei luc. 1
nr̃i visitauit nos oriens ex alto.
¶ Sabba. Inuit. Dñm deũ nostrũ Venite adoremꝰ. ps. Venite exul. hyꝰ Eterne rerum.
¶ In primo nocturno.

*Oratio vere penitẽtis veniã peccatorum petentis. ps. cj.

Domine exaudi orationẽ meam et clamor meus ad te veniat.
Non auertas faciem tuam a me: in quacunque die tribulor inclina ad me aurem tuam.
In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Percussus sum vt fenum et
aruit cor meum: quia oblitꝰ
sum comedere panē meum.
A voce gemitus mei: adhe-
sit os meum carni mee.
Similis factꝰ sum pellica-
no solitudinis: factus sum si-
cut nycticorax in domicilio.
Uigilaui: ⁊ factus sum sicut
passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabāt mihi
inimici mei: et q̇ laudabant
me aduersum me iurabant.
Quia cinerē tāquā panem
manducabā: et poculū meū
cum fletu miscebam.
A facie ire indignationis
tue: q꞉ eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra decli
nauert: ⁊ ego sicut fenū arui.
Tu autem domine in etnū
permanes: ⁊ memoriale tuū
in gn̄atione et generationē.
Tu exurgens misereberis
sion: quia tempus miserēdi
eius quia venit tempus.
Quoniam placuerunt ser-
uis tuis lapides eiꝰ: et ter-
re eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomē
tuum domine: et omnes re-
ges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dominꝰ siō:
⁊ videbitur in gloria sua.
Respexit in orōnē humiliū:
et non spreuit precē eorum.
Scribantur hec in genera-
tione altera: et populus qui
creabit laudabit dominum.
Quia prospexit de excelso
sancto suo: dominus de celo
in terram aspexit.
Ut audiret gemitus com-
peditorum: vt solueret fi-
lios interemptorum.
Ut annuncient in sion nomē
dn̄i: ⁊ laudē eiꝰ in hierusalē.
In cōueniēdo pp̄los i vnū:
⁊ reges vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtu-
tis sue: paucitatem dierum
meorum nuncia mihi.
Ne reuoces me in dimidio
dierū meorum: in gn̄atione
et generationem anni tui.
Initio tu dn̄e t̄rā fundasti: heb.I.
⁊ opa manuū tuaꝝ sunt celi.
Ipsi peribūt, tu autem per- eodē.
manes: ⁊ omnes sicut vesti-
mentum veterascent.
Et sicut opertoriū mutabis eodē.
eos et mutabunt: tu aūt idē
ipse es: ⁊ āni tui nō deficiēt.
Filij suoꝝ tuoꝝ hitabūt: et
semen eoꝝ in seculū diriget.
✱Cōmēdatio diuine prouidē-
tie in suis operibus. ps. cij.
BEnedic anima mea do
mino: et omnia que in-
tra me sunt noi sancto eius.
Bn̄dic aīa mea dn̄o: et noli
obliuisci oēs retributiones
Qui ꝓpitiat oībus (eius.
iniquitatibus tuis: qui sanat
omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vi-
tam tuam: qui coronat te in
misericordia ⁊ miseratiōibꝰ.
Qui replet in bonis desy-
derium tuum: renouabitur
vt aquile iuuentus tua.
Faciens mias dn̄s ⁊ iudi-
ciū: oībꝰ iniuriā patiētibus.
Notas fecit vias suas moy
si: filiis isrl̄ volūtates suas.
Miserator ⁊ misericors do-

minus: longanimis et mul=
tum misericors.
Nō in perpetuum irascet:
neq; in etnum comminabit.
Non scdm pctā nostra fecit
nobis: neque scdm iniquita=
tes nostras retribuit nobis.
Qm̄ secūdū altitudinē ce=
li a tra: corroborauit miam
suam super timentes se.
Quantum distat ortus ab
occidente: longe fecit a no=
bis iniquitates nostras.
Quomodo miseret pr filio=
rum: misertus est dominus
timentibus se: qm̄ ipse co=
gnouit figmentum nostrum.
Recordatus est qm̄ puluis
sum⁹: homo sicut fenū: dies
ei⁹ tāq; flos agri sic efflore= (bit.
Qm̄ spūs pertrāsibit
in illo ꝛ nō subsistet: ꝛ nō co=
gnoscet ampli⁹ locum suum.
Mia aūt dñi ab etno ꝛ vsq;
in etnum: sup timētes eum.
Et iusticia illi⁹ in filios filio
rū: his q̄ suāt testamētū ei⁹.
Et memores sunt mādato=
rum ipsius: ad faciēdum ea.
Domin⁹ in celo parauit se=
dem suam: ꝛ regnum ipsius
omnibus dominabitur.
Bñdicite dño omnes āgeli
eius: potētes virtute faciē=
tes verbū illius ad audien=
dam vocem sermonum ei⁹.
Bñdicite domino oēs vir=
tutes eius: ministri eius qui
facitis voluntatem eius.
Bñdicite dño oīa opa eius
in omni loco dñationis eius
bñdic anima mea dño. an.
Clamor me⁹ ad te veniat de⁹ ꝗ.

*Laus de prouidentia dei in
omnib⁹ operibus suis. ps. ciij.
Benedic aīa mea dño:
domine de⁹ meus ma=
gnificatus es vehementer.
Confessionem ꝛ decorē in=
duisti: amictus lumine sicut
vestimento.
Extēdēs celum sicut pellē:
qui tegis aqs superiora ei⁹.
Qui ponis nubē ascensum
tuum: qui ambulas sup pē=
nas ventorum.
Qui facis āgelos tuos spi= heb.
ritus: ꝛ ministros tuos ignē 41.
vrentem.
Qui fundasti terram super
stabilitatem suam: nō incli=
nabitur in seculum seculi.
Abyssus sicut vestimentum
amictus eius: super montes
stabunt aque.
Ab increpatione tua fugi=
ent: a voce tonitrui tui for=
midabunt.
Ascēdunt montes ꝛ descē=
dūt cāpi: in locū quē fūdasti
Terminum posuisti (eis.
quē nō transgredient: neq;
conuertent operire terram.
Qui emittis fontes in con=
uallibus: inter medium mō=
tium pertransibunt aque.
Potabunt oēs bestie agri:
expectabūt onagri i siti sua.
Super ea volucres celi ha=
bitabunt: de medio petra=
rum dabunt voces.
Rigans montes de supe=
rioribus suis: de fructu ope
rum tuorū satiabitur terra.
Producēs fenū iumentis:
ꝛ herbam seruituti hominū.

Ut educat panem de t̃ra: ꝛ
vinum letificet coꝛ hominis.
Ut exhilaret faciē in oleo:
ꝛ panis coꝛ hoīs confirmet.
Saturabunt̃ ligna campi: ꝛ
cedri libani quas plātauit:
illic passeres nidificabunt.
Herodij domus dux est eo-
rum: montes excelsi ceruis:
petra refugium erinacijs.
Fecit lunā in tempora: sol
cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras ꝛ facta
est nox: in ipsa pertrāsibunt
omnes bestie sylue.
Catuli leonū rugientes vt
rapiāt: ꝛ q̄rāt a deo escā sibi.
Ortus est sol et congrega-
ti sunt: ꝛ in cubilibus suis
collocabuntur.
Exibit homo ad op⁹ suum:
ꝛ ad operationem suam vs-
que ad vesperam.
Quā magnificata sunt ope
ra tua domine: omnia in sa-
piētia fecisti: impleta est t̃ra
possessione tua. Diuisio.
Hoc mare magnū ꝛ spa
ciosum manibus: illic
reptilia quoꝝ nō est nūer⁹.
Aialia pusilla cum magnis:
illic naues pertransibunt.
Draco iste quē formasti ad
illudēdū ei: omnia a te expe
ctāt vt des illis escā in tp̄e.
Dāte te illis colligēt: ape-
riente te manum tuam om-
nia implebuntur bonitate.
Auertēte autem te faciem
turbabuntur: auferes spiri-
tum eoꝝ ꝛ deficiēt: ꝛ in pul-
uerem suum reuertentur.
Emitte spm̄ tuū ꝛ creabun-
tur: ꝛ renouabis faciem t̃re.
Sit gloria dn̄i in sclm̄: leta-
bit domin⁹ in operibus suis.
Qui respicit terram ꝛ facit
eam tremere: qui tāgit mō-
tes ꝛ fumigant.
Cantabo dn̄o in vita mea: infra.
psallā deo meo q̄diu sum. 145.
Iocūdū sit ei eloquiū meū:
ego vero delectaboꝛ in dn̄o.
Deficiant pctōres a t̃ra: ꝛ
iniqui ita vt non sint: bene-
dic anima mea domino. an.
Benedic anima mea domino 8. po. 103
*Cōmemoratio beneficioꝝ dei
pp̄lo isrl̄ exhibitoꝝ. ps. ciiij.
Confitemini dn̄o ꝛ in- 1. par.
uocate nomē ei⁹: an- 16.
nūciate inter gētes opa ei⁹. esa. 12.
Cātate ei ꝛ psallite ei: nar-
rate omnia mirabilia eius.
Laudamini in nomine sctō
eius: letet̃ coꝛ q̄rentiū dn̄m.
Querite dn̄m ꝛ cōfirmami-
ni: querite faciē ei⁹ semper.
Mementote mirabilium ei⁹
que fecit: prodigia eius ꝛ iu-
dicia oris eius.
Semen abraham serui ei⁹:
filij iacob electi eius.
Ipse dn̄s deus noster: ī vni-
uersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculū testa-
menti sui: verbi quod man-
dauit ī mille generationes.
Quod disposuit ad abrahā: ge. 12.
ꝛ iuramenti sui ad isaac.
Et statuit illud iacob ī pre-
ceptum: ꝛ israel in testamē-
tum eternum.
Dicēs, tibi dabo t̃ram cha- eodē.
naan: funiculum heredita-
tis vestre.

Cum essent numero breui:
paucissimi et incole eius.
Et pertransierunt de gente
in gentem: et de regno ad
populum alterum.
Nō reliq̄t hominem nocere
eis: et corripuit ꝓ eis reges
1.par. Nolite tāgere christos me=
16. os: et in prophetis meis no=
2.re.1. lite malignari.
Et vocauit famem super
terram: ⁊ omne firmamen=
tum panis contriuit.
Misit ante eos virū: in ser=
uum venundatꝰ est ioseph.
gene. Humiliauer̄t in cōpedibꝰ pe=
37. des eiꝰ: ferrū ꝑtrāsiit animā
39. eiꝰ: donec veniret ꝟbū eius.
gene. Eloquiū dn̄i inflāmauit eū:
41. misit rex ⁊ soluit eum, prin=
ceps ppl'orū ⁊ dimisit eum.
eodē. Cōstituit eū dn̄m domꝰ sue
et pricipē oīs possessiōis sue
Ut erudiret principes eiꝰ
sicut semetipm: et senes eiꝰ
prudentiā doceret. Diuisio.
gene. Et intrauit israel in e=
46. gyptum: et iacob ac=
cola fuit in terra cham.
Et auxit populum suum ve
hementer: et firmauit eum
super inimicos eius.
Conuertit cor eorū vt odi=
rent populum eius: ⁊ dolum
facerent in seruos eius.
exo.1. Misit moysen seruum suum:
34. aaron quem elegit ipsum.
exodi. Posuit in eis verba signoꝝ
7. suoꝝ: ⁊ ꝓdigioꝝ ī terra chā.
exodi. Misit tenebras ⁊ obscura=
10. uit: et non exacerbauit ser=
mones suos.
exo.7. Conuertit aquas eorum in
sanguinem: ⁊ occidit pisces
eorum.
Et dedit t̄ra eoꝝ ranas: in exo.8.
penetralibus regum ipsoꝝ.
Dixit ⁊ venit cynomya ⁊ ci eodē.
nifes: in oībus finibus eoꝝ. ⁊ 9.
Posuit pluuias eoꝝ gran=
dinem: ignem comburētem
in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorum
et ficulneas eorum: et cōtri=
uit lignum finium eorum.
Dixit et venit locusta et bru exo.10
cus: cuius nō erat numerus.
Et comedit omne fenum in
terra eorum: et comedit om
nem fructum terre eorum.
Et percussit omne primoge exo.12
nitum in terra eorum: primi
tias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argen= exo.13
to et auro: et non erat in tri=
bubus eorum infirmus.
Letata est egyptus in pro=
fectione eorum: quia incu=
buit timor eorum super eos.
Expandit nubem in prote= eodē.
ctionem eorum: et ignem vt ⁊ po.
luceret eis per noctem. 77.
Petierūt et venit coturnix: exo.16
et pane celi saturauit eos.
Dirupit petram et fluxerūt nu.20
aque: abier̄t ī sicco flumina.
Quoniam memor fuit ver= ge.22
bi sancti sui: quod habuit ad
abraham puerum suum.
Et eduxit ppl'm suū ī exulta iosu.3
tiōe: ⁊ electos suos in leticia
Et dedit illi regiones gen=
tium: ⁊ labores populorum
possederunt.
Ut custodiāt iustificatiōes
eius: ⁊ legē eius requirant.

a. Leteť cor querētiū dñm. viij.
℣. Querite dñm ⁊ cōfirmamini.
Querite faciē eiꝰ semper. Bñd.
Ad gaudia paradisi pducat nos
misericordia iesu christi. Lect.
Benefac iusto, et inue-
nies retributionē ma-
gnā. Et si nō ab ipso, certe a
dño. Nō eñi est ei bñ qui assi
duus est in malis: et elee.mo
sinā nō dāti. Qm̄ ⁊ altissimꝰ
od.o habet peccatores, ⁊ mi
sertus est penitentibus. Tu
autē. ℟. Domine exaudi Ora
tionem meā. ℣. Et clamor meꝰ
ad te veniat. Orationem.

In secundo nocturno.

* De igratitudine ppl'i israel ꝑ
bñficiis a deo acceptis. ps. cv.

Confitemini domino
quoniam bonꝰ: quo-
niam in seculum mi-
sericordia eius.
Quis loquetur potentias
domini: auditas faciet om-
nes laudes eius?
Beati qui custodiunt iudi-
cium: ⁊ faciunt iusticiam in
omni tempore.
Memento nostri domine in
beneplacito populi tui: visi-
ta nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate
electoꝝ tuoꝝ: ad letandum
in leticia gentis tue: vt lau-
deris cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus
nostris: iniuste egimus, ini-
quitatem fecimus.
Patres nostri in egypto nō
intellexerunt mirabilia tua:
non fuerunt memores mul-
titudinis misericordie tue.
Et irritauerunt ascenden-
tes in mari: mari rubro.
Et saluauit eos propter no
men suum: vt notam faceret
potentiam suam.
Et increpuit mare rubrum exodi.
⁊ exsiccatum est: ⁊ deduxit 14.
eos i abyssis sicut in deserto
Et saluauit eos de manu o-
dientium: ⁊ redemit eos de
manu inimici.
Et operuit aqua tribulan- eodē.
tes eos: vnus ex eis non re-
mansit.
Et crediderūt verbis eius:
⁊ laudauerunt laudem eiꝰ.
Cito fecerunt, obliti sunt o-
perum eius: ⁊ non sustinue-
runt consilium eius.
Et concupierunt concupi- exodi.
scentiam in deserto: ⁊ ten- 17.
tauerunt deum in inaquoso.
Et dedit eis petitionē ip- nu. 11.
sorum: ⁊ misit saturitatem in
animas eorum.
Et irritauerunt moysen in
castris: aarō sanctū domini.
Aperta est terra ⁊ degluti- nu. 16.
uit dathan: ⁊ operuit super
congregationem abiron.
Et exarsit ignis in synago-
ga eorum: flamma combus-
sit peccatores.
Et fecerunt vitulū in oreb: exo. 32
⁊ adorauerunt sculptile.
Et mutauerunt gloriā suā:
in similitudinem vituli co-
medentis fenum.
Obliti sunt deū qui saluauit
eos: qui fecit magnalia in
egypto, mirabilia in terra
chā: terribilia in mari rubro:
Et dixit vt disꝑderet eos: eodē.

si non moyses electus eius
stetisset in confractione in
conspectu eius.
Ut auerteret irā ei⁹ ne dis-
perderet eos: ꝛ ꝓ nihilo ha-
buerūt t̃ram desyderabilē.
Non crediderūt verbo ei⁹:
ꝛ murmurauerunt in taber-
naculis suis: non exaudie-
runt vocem domini.
nu.14. Et eleuauit manū suā super
eos: vt ꝓsterneret eos in de
Et vt deiiceret semē (serto.
eoꝝ in nationibus: ꝛ disper-
geret eos in regionibus.
Et initiati sūt beelphegor:
ꝛ comederūt sacrificia mor-
tuorum.
Et irritauerunt eum in ad-
inuentionibus suis: ꝛ multi-
plicata est in eis ruina.
nu.25. Et stetit phinees et placa-
uit: et cessauit quassatio.
Et reputatum est ei in iusti-
ciā: in gñatione et gñationē
vsqꝫ in sempit̃num. Diuisio.
nu.20. Et irritauerūt eum ad
aquas ꝯtradictionis:
ꝛ vexatus est moyses pro-
pter eos: quia exacerbaue-
runt spiritum eius.
deu.7. Et distinxit in labiis suis:
non disperdiderunt gentes
quas dominus dixit illis.
Et commixti sunt inter gē-
tes: ꝛ didicerūt opera eoꝝ:
ꝛ seruierūt sculptilib⁹ eoꝝ,
et factū est illis in scandalū.
Et immolauert̃ filios suos:
et filias suas demoniis.
Et effudert̃ sanguinē inocē-
tē: sanguinem filioꝝ suoꝝ et
filiarū suarū: quas sacrifica-
uerūt sculptilib⁹ chanaan.
Et infecta est t̃ra in sangui-
nibus: et contaminata est in
operibus eorum: et fornicati
sunt in adinuentionib⁹ suis.
Et iratus est furore dñs in
populū suum: et abomina-
tus est hereditatem suam.
Et tradidit eos in manus
gentium: et dominati sunt
eorum qui oderunt eos.
Et tribulauert̃ eos inimici
eoꝝ: et hūiliati sunt sub ma-
nib⁹ eoꝝ: sepe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerūt
eū in cōcilio suo: et humilia-
ti sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularent̃: ꝛ
audiuit orationem eorum.
Et mēor fuit testamēti sui: ꝛ deute.
penituit eum secūdum mul- 30.
titudinem misericordie sue.
Et dedit eos in mias: in cō-
spectu oīm qui ceperāt eos.
Saluos fac nos domie de⁹
noster: ꝛ cōgrega nos de na-
tionibus.
Ut cōfiteamur nomini scto
tuo: ꝛ gl̃iemur in laude tua.
Bñdict⁹ dñs de⁹ israel a se-
culo ꝛ vsque in seculū: ꝛ di-
cet omnis popul⁹, fiat fiat.
In xl. ān. Uisita nos domine psalm.
in salutari tuo. 8. 105.
*Gratiarum actio pro libera-
tione populi fidelis a multis
periculis. Psalmus. cvj.
Confitemini domino iudith.
quoniam bonus: qm̄ 13.
in seculū misericordia eius.
Dicāt qui redempti sunt a
domino: quos redemit de
manu inimici: de regionibus

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

congregauit eos.
A solis ortu et occasu: ab a-
quilone ꝛ mari.
Errauerūt in solitudine in
inaquoso: viam ciuitatis ha
bitaculi non inuenerunt.
Esurientes et sitiētes: ani-
ma eorum in ipsis defecit.
Et clamauerunt ad dñm cū
tribularentur: et de necessi-
tatibus eorum eripuit eos.
Et eduxit eos in viā rectā:
vt irēt in ciuitatē hitatiōis.
Confiteanť dño mīe eius: ꝛ
mirabilia eiꝰ filiis hominū.
Qui satiauit animam ina-
nem: ꝛ animam esurientem
satiauit bonis.
Sedētes in tenebris ꝛ vm-
bra mortis: vinctos in men-
dicitate ꝛ ferro.
Quia exacerbauerunt elo-
quia dei: ꝛ consilium altissi-
mi irritauerunt.
Et humiliatum est in labo-
ribus cor eorum: ꝛ infirmati
sunt, nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dñm cū
tribularenť: et de necessita-
tibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris
et vmbra mortis: et vincula
eorum dirupit.
Cōfiteanť dño mīe eius: et
mirabilia eiꝰ filiis hominū.
Qꝛ cōtriuit portas ereas:
et vectes ferreos cōfregit.
Suscepit eos de via iniqui
tatis eoꝝ: ꝓpter iniusticias
enim suas humiliati sunt.
Omnē escā abominata est
anima eoꝝ: ꝛ appropinqua-
uerūt vsqꝫ ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dñm cū
tribularenť: ꝛ de necessita-
tibus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum ꝛ sana-
uit eos: ꝛ eripuit eos de in-
teritionibus eorum.
Cōfiteanť dño mīe eius: et
mirabilia eiꝰ filiis hominū.
Et sacrificent sacrificiū lau-
dis: ꝛ annunciēt opera eius
in exultatione.
Qui descēdunt mare in na-
uibus: facientes operatio-
nem in aquis multis.
Ipsi viderūt opa dñi: ꝛ mira-
bilia eiꝰ in ꝓfundo. Diuisio.
Dixit, ꝛ stetit spiritus
procelle: et exaltati
sunt fluctus eius.
Ascendunt vsque ad celos:
ꝛ descendunt vsque ad abys-
sos: anima eorum in malis
tabescebat.
Turbati sunt ꝛ moti sunt si-
cut ebrius: et omnis sapien-
tia eorum deuorata est.
Et clamauerunt ad dñm cū
tribularenť: ꝛ de necessita-
tibus eorum eduxit eos.
Et statuit ꝓcellā eiꝰ in au-
rā: ꝛ siluerunt fluctus eius.
Et letati sunt quia siluerūt:
et deduxit eos in portū vo-
luntatis eorum.
Confiteantur domino mise-
ricordie eius: et mirabilia
eius filiis hominum.
Et exaltent eum in ecclesia
plebis: ꝛ in cathedra senio-
rum laudent eum.
Posuit flumina in desertū:
exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in sal-

fuginem: a malicia inhabi=
tantium in ea.
Posuit desertum in stagna
aquarum: ⁊ terrā sine aqua
in exitus aquarum.
Et collocauit illic esurien=
tes: et constituerunt ciuita=
tem habitationis.
Et seminauerunt agros et
plantauerunt vineas: ⁊ fe=
cerunt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis ⁊ multipli
cati sunt nimis: ⁊ iumenta
eorum non minorauit.
Et pauci facti sunt: ⁊ vexa=
ti sunt a tribulatione malo=
rum ⁊ dolore.
Effusa est contentio super
principes: ⁊ errare fecit eos
in inuio ⁊ non in via.
Et adiuuit paupē de iopia:
⁊ posuit sicut oues familias.
iob. Videbūt recti ⁊ letabūt: ⁊
22. ōis iniqtas opilabit os suū.
Quis sapiens ⁊ custodiet
hec: ⁊ intelliget mias dñi?
psalm. In. xl. ān. De necessitatib⁹ no=
106. stris libera nos domine. v.
*Christi gratiarū actio ꝓ sua
glorificatione, resurrectione ⁊
ascensione. Psalmus. cvij.
supra. Paratū cor meum de⁹
56. 59 paratū cor meū: cāta=
bo ⁊ psallam in gloria mea.
Exurge psalteriū ⁊ cytha=
ra: exurgam diluculo.
Cōfitebor tibi in pplis dñe:
⁊ psallam tibi in nationib⁹.
Quia magna super celos
misericordia tua: ⁊ vsque ad
nubes veritas tua.
Exaltare super celos de⁹:
⁊ super omnē terram gloria
tua: vt liberent dilecti tui.
Saluum fac dextera tua et
exaudi me: deus locutus est
in sancto suo.
Exultabo et diuidam sicci=
mam: et conuallem taberna=
culorum dimetiar.
Meus est galaad, et meus
est manasses: et effraim su=
sceptio capitis mei.
Iuda rex meus: moab le=
bes spe: mee.
In idumeam extēdam cal=
ciamētum meum: mihi alie=
nigene amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuita
tem munitam: quis deducet
me vsque in idumeam?
Nonne tu deus qui repuli=
sti nos: et non exibis deus in
virtutibus nostris.
Da nobis auxiliū de tribu=
latione: q⁊ vana sal⁹ hominis
In deo faciemus virtutem:
et ipse ad nihilum deducet
inimicos nostros.
*De passiōe xpi ⁊ miseria iude
ꝓditorꝫ ⁊ ppl'i iudaici p. cviij.
Deus laudem meam ne
tacueris: quia os pec
catoris et os dolosi super me
apertum est.
Locuti sunt aduersum me
lingua dolosa: et sermonib⁹
odij circundederunt me: et
expugnauerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerent de=
trahebant mihi: ego autem
Et posuerunt ad=(orabam.
uersum me mala ꝓ bonis: et
odium pro dilectione mea.
Cōstitue sup eum pctōrē: et
diabol⁹ stet a dextris eius.

Cum iudicatur exeat con-
demnatus: ⁊ oratio eius fiat
in peccatum.
.17 Fiāt dies eius pauci: ⁊ epi-
.1. scopatū eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: et
vxor eius vidua.
Nutantes transferātur filij
eius ⁊ mendicent: ⁊ eiician-
tur de habitationibus suis.
Scrutetur fenerator omnē
substātiam eius: ⁊ diripiant
alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit
qui misereat pupillis eius.
Fiāt nati eiꝰ in interitum:
in generatiōe vna deleatur
nomen eius.
In memoriam redeat ini-
quitas patrum eius in con-
spectu domini: et peccatum
matris eius non deleatur.
Fiāt ꝯtra dn̄m semp̄: ⁊ dis-
pereat de terra memoria eo
rum: pro eo ꝙ non est recor-
datus facere misericordiā.
Et persecutus est hominem
inopem ⁊ mendicum: ⁊ com-
punctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem ⁊
veniet ei: ⁊ noluit bn̄dictio-
nem ⁊ elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem si-
cut vestimentum: ⁊ intrauit
sicut aqua in interiora eiꝰ: ⁊
sicut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum
quo operitur: et sicut zona
qua semper precingitur.
Hoc opus eorū q̄ detrahūt
mihi apud dn̄m: ⁊ q̄ loquunt
mala aduersus animā meā.
Et tu dn̄e dn̄e fac mecum
propter nomen tuum: quia
suauis est misericordia tua.
Libera me quia egenus et
pauper ego sum: et cor meū
conturbatum est intra me.
Sicut vmbra cum declinat
ablatus sum: ⁊ excussus sum
sicut locusta.
Genua mea infirmata sunt
a ieiunio: ⁊ caro mea immu-
tata est propter oleum.
Et ego factus sum oppro-
brium illis: viderunt me et
mouerunt capita sua.
Adiuua me domine deus
meus: saluum me fac secun-
dum misericordiam tuam.
Et sciāt quia manꝰ tua hec:
⁊ tu domine fecisti eam.
Maledicēt illi ⁊ tu benedi-
ces: q̄ insurgūt in me cōfun-
dant: seruꝰ aūt tuus letabit.
Induātur q̄ detrahūt mihi
pudore: et operiantur sicut
diploide confusione sua.
Confitebor domino nimis
in ore meo: et in medio mul-
torum laudabo eum.
Qui astitit a dextris pau-
peris: vt saluā faceret a per
sequentibus animā meam.
Alleluia. iij. Cap. Vigilate.
℣. Confitebor dn̄o nimis in ore psalm.
meo. Et i medio multoꝝ laudā- 108.
bo. Colla. Salua nos. ¶ In
pl. ā. Cōfitebor dn̄o nimis i ore eodem.
meo. v. ¶ In laud. ps. Mise-
rere mei deꝰ. ps. Dn̄e exau.
ora. meam aur. Canti. Audi
te celi. Diuisio. Ignis suc.
ps. Laudate dn̄m. añ. Beni- ps. 50.
gne fac in bona volūtate tua do
mine. Cap. Nox precessit. ℟.

psalm. Auditam fac mihi mane Miam
142. tuã. ℟ Quia i te speraui dñe. Mi.
Hy⁹. Splẽdor. ℣. Repleti su=
mus. Ad bnd⁹. ã In viam pa=
cis dirige nos domine.

¶ Feriis dieb⁹ ad vespas.

✠ De diuinitate christi ꝛ huma
nitate, regnoque eius et sacer=
dotio. Psalmus. cix.

matth. Dixit dominus dño
22. meo: sede a dex=
I. cor. tris meis.
15. Donec ponam ini
hebr. I. micos tuos: scabellum pe=
10. dum tuorum.
act. 2. Virgã virtutis tue emittet
matt. dominus ex sion: dñare in
12. medio inimicorum tuorum.
luc. 20. Tecũ pricipiũ i die ℣tutis
tue: i splẽdorib⁹ sanctoꝝ: ex
vtero ante luciferũ genui te.
heb. 5. Iurauit dñs ꝛ non penite=
7. bit eũ: tu es sacerdos i etñũ
ioã. 12. scd̃m ordinẽ melchisedech.
Dñs a dextris tuis: confre=
git in die ire sue reges.
Iudicabit in nationib⁹ im=
plebit ruinas: conquassabit
capita in terra multorum.
De torrẽte i via bibet: pro=
pterea exaltauit caput.

✠ De operibus ꝛ mirabilibus,
presertim in sacramento eucha
ristie. Psalmus. cx.

Confitebor tibi domi=
ne in toto corde meo:
in concilio iustorum et con=
gregatione.
Magna opera dñi: exquisita
in omnes voluntates eius.
Confessio et magnificentia
opus eius: et iusticia eius
manet in seculum seculi.
Memoriã fecit mirabilium
suorum: misericors et mise=
rator dominus: escam dedit
timentibus se.
Memor erit i scl̃m testamen
ti sui: virtutem operũ suorũ
annunciabit populo suo.
Ut det illis hereditatẽ gẽ=
tium: opera manuum eius
veritas ꝛ iudicium.
Fidelia oĩa mandata eius:
cõfirmata in seculum seculi:
facta in veritate ꝛ equitate.
Redemptionem misit dñs
populo suo: mãdauit in eter=
num testamentum suum.
Sanctũ ꝛ terribile nomẽ e=
ius: ĩitiũ sapiẽtie timor dñi. puer. I. ꝛ. 9.
Intellect⁹ bon⁹ omnib⁹ fa= eccli. I.
cientib⁹ eum: laudatio eius
manet in seculum seculi.

✠ De iustorũ remuneratione et
malorum punitione. ps. cxi.

Beat⁹ vir qui timet do=
minum: in mandatis
eius volet nimis.
Potẽs in t̃ra erit semen ei⁹:
gñatio rectorũ benedicetur.
Gloria et diuitie in domo e=
ius: ꝛ iusticia eius manet in
seculum seculi.
Exortum est in tenebris lu=
men rectis: misericors ꝛ mi=
serator ꝛ iustus.
Iocũdus homo qui misere=
tur ꝛ commodat: disponet
sermones suos in iudicio: q̃
in eternũ non cõmouebitur.
In mẽoria etña erit iustus:
ab auditione mala nõ tiebit.
Paratum cor eius sperare
in dño: confirmatum est cor
eius: nõ cõmouebitur donec

deſpiciat inimicos ſuos.
Diſperſit, dedit pauperibus: iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi: cornu eius exaltabitur in gloria.
Peccator videbit et iraſcetur: dentibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſyderium peccatorum peribit.

*Exhortatio ad dei laudē: ⁊ de exaltatione humiliū. ps. cxij.

Laudate pueri dn̄m: laudate nomen dn̄i.
Sit nomen dn̄i bn̄dictū: ex hoc nunc ⁊ vſq in ſeculum.
A ſolis ortu vſque ad occaſum: laudabile nomen dn̄i.
Excelſus ſup omnes gētes dn̄s: ⁊ ſup celos gloria eius.
Quis ſicut dn̄s deus nr̄: q̇ in altis habitat: et humilia reſpexit in celo ⁊ in terra.
Suſcitās a terra inopem: ⁊ de ſtercore erigēs pauperē.
Ut collocet eū cū principibus: cū principibus ppl'i ſui.
Qui habitare facit ſterilem in domo: matrē filio℞ letantem. a. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis. vij. Capl'm.

Benedict⁹ de⁹ et pater dn̄i nr̄i ieſu chriſti: pater miſericordie et deus totius cōſolationis, qui cōſolatur nos ī omni tribulatione nr̄a. ℟. Quā magnificata ſunt Opera tua dn̄e. ℣ Omnia ī ſapiētia feciſti: repleta eſt ťra. Opa. hy⁹. De⁹ crea. ℣. Dirigatur dn̄e oratio mea. Sicut incēſum in ↄſpectu tuo. Tpe paſc. ta dieb⁹ dn̄icis feſtis ꝙ priuatis ī vtriſq veſ. ā. All'a. x.

¶ In vtriſq veſ. aſcenſionis et ↄſequēter vſq ad vigiliā pēte. ā. All'a ix. ¶ In vtriſq veſperis pente. ān. All'a. vj.

¶ Ad cōpleto. primo dicit.

Dn̄e iube benedicere. Bn̄dictio. Noctem quietā tribuat nobis omnipotēs ⁊ miſericors dominus. Amen. Lectio.

Fratres ſobrij eſtote ⁊ vigilate, quia aduerſarius veſter diabolus tanquā leo rugiens circuit querens quem deuoret: cui reſiſtite fortes in fide. Tu autē. — 1. pe. 5.
℣. Adiutoriū noſtrū in nomine dn̄i. Qui fecit celū ⁊ terrā. Pater nr̄. De⁹ ī adiu. ps. Cū inuoca. Qui hitat. Ecce nunc. hy⁹. Chriſte q̇ lux. Sed priuatꝫ dieb⁹. hy⁹. Te lucꝫ. cp̄. — pſalm. 123.

Tu autē ī nobis es domine ⁊ nomen tuū inuocatū eſt ſup nos: ne derelinquas nos dn̄e deus nr̄. ℣. — ierem. 14.
Cuſtodi nos dn̄e vt pupillā oculi. Sub vmbra alarū tuarum protege nos. Kyrie el'. Chriſte el'. Kyrie el'. Pr̄. Et. col. — p̄s. 16.

Viſita q̄s dn̄e habitationē iſtā: ⁊ oēs inſidias inimici ab ea longe repelle: ⁊ angeli tui ſcti habitātes in ea nos ī pace cuſtodiant, et bn̄dictio tua ſit ſuper nos ſemp. Et famulos tuos ab omni aduerſitate cuſtodi. per. Bn̄dicam⁹ dn̄o. Deo gra. Bn̄dictio dei omnipotētis, pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſ ſancti, deſcēdat ⁊ maneat ſuper nos. Amē. Pr̄ nr̄. Credo ī deū. Deide ↄpl'. ℣g. ma.

¶ Feria secunda ad vesper.
* De liberatione populi israel
de egypto, ⁊ damnatione ido-
lolatrie. Psalmus .cxiij.
exo. 13. In exitu israel de
egypto: domus
iacob de populo
barbaro.
Facta est iudea
sanctificatio eius: israel po-
testas eius.
Mare vidit et fugit: iorda-
nis cõuersus est retrorsum.
Mõtes exultauerũt vt arie-
tes: ⁊ colles sicut agni ouiũ.
Quid est tibi mare ꝙ fugi-
sti: et tu iordanis quia con-
uersus es retrorsum?
Mõtes exultast[is] sicut arie-
tes: ⁊ colles sicut agni ouiũ.
A facie dñi mota est terra:
a facie dei iacob.
Qui ꝯuertit petrã ĩ stagna
aquaꝝ: ⁊ rupẽ ĩ fõtes aq̃rũ.
Non nobis dñe non nobis:
sed nomini tuo da gloriam.
iudith. Sup mĩa tua ⁊ ṽitate tua:
7. neq̃n dicãt gẽtes vbi est de⁹
Deus aũt nr̃ in ce- (eorum?
lo: oĩa quecunq; voluit fecit.
Simulachra gentiũ argẽtũ
⁊ aurũ: opera manuũ hoĩm.
sap. 15. Os habent ⁊ non loquẽtur:
oculos habẽt ⁊ nõ videbũt.
Aures habẽt ⁊ nõ audient:
nares hñt et nõ odorabunt.
Man⁹ hñt ⁊ non palpabũt:
pedes hñt et nõ ambulabũt:
nõ clamabũt in gutture suo.
Similes illis fiãt q̇ faciunt
ea: ⁊ oẽs qui confidũt in eis.
Dom⁹ isrl̃ spauit ĩ dño: ad-
iutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ est.
Domus aaron sperauit in
domino: adiutor eorũ ⁊ pro-
tector eorum est.
Qui timent dominum spe-
rauerunt in domino: adiutor
eorum ⁊ protector eorũ est.
Domin⁹ memor fuit nostri:
⁊ benedixit nobis.
Benedixit domui israel: be-
nedixit domui aaron.
Benedixit oĩbus qui timẽt
dñm: pusillis cũ maioribus.
Adiciat dñs sup vos: sup
vos ⁊ super filios vestros.
Benedicti vos a dño: qui fe-
cit celum ⁊ terram.
Celum celi dño: terram au-
tem dedit filiis hominum.
Non mortui laudabunt te baruc
dñe: neq; oẽs qui descẽdunt 2.
Sed nos q̇ viui- (in infernũ. dan. 3
mus bñdicimus dño: ex hoc
nũc ⁊ vsq; in seculũ. A. Nos q̇ ps. 113
viuimus bñdicimus domino.
* De refugio ad deũ ĩ omni tri-
bulatione habendo. ps. cxiiij.
Dilexi, qm̃ exaudiet
dñs: vocẽ orõis mee.
Quia iclinauit aurẽ suã mihi:
⁊ in diebus meis inuocabo.
Circundederunt me dolo-
res mortis: ⁊ pericula infer-
ni inuenerunt me.
Tribulationẽ ⁊ dolorẽ inue-
ni: ⁊ nomen dñi inuocaui.
O dñe libera animã meam
misericors dñs et iustus: et
deus noster miseretur.
Custodiẽs paruulos dñs:
hũiliat⁹ sum ⁊ liberauit me.
Conuertere anima mea in
requiem tuam: quia domin⁹
benefecit tibi.

Q ꝛ eripuit animā meam de
moꝛte: oclos meos a lachꝛy=
mis: pedes meos a lapſu.
Placebo domino in regio=
ne viuoꝛum. a. Inclinauit do=
minus aurem ſuam mihi. j.
*De conſtantia ſanctoꝛū mar=
tyꝛum in cōfeſſione vere fidei.

Pſalmus. cxv.

Credidi propter quod
locutus ſum: ego au=
tem humiliatus ſum nimis.
Ego dixi in exceſſu meo: o=
mnis homo mendax.
Quid retribuam dn̄o: pꝛo
omnibꝰ que retribuit mihi?
Calicē ſalutaris accipiā: et
nomen domini inuocabo.
Uota mea domino reddam
coꝛā omni populo eius: pꝛe=
cioſa in conſpectu dn̄i moꝛs
ſanctoꝛum eius.
O domine quia ego ſeruus
tuus: ego ſeruus tuus et fi=
lius ancille tue.
Dirupiſti vincula mea: tibi
ſacrificabo hoſtiam laudis:
et nomen domini inuocabo.
Uota mea dn̄o reddam in
cōſpectu omnis populi eiꝰ:
in atriis domus domini in
medio tui hieruſalem.
*Inuitatio gētium ad laudem
dei. Ps. cxvj.

Laudate dominū om=
nes gentes: laudate
eum omnes populi.
Quoniam cōfirmata eſt ſu=
per nos miſericoꝛdia eiꝰ: et
veritas dn̄i manet i etn̄ū. a.
Laudate dn̄m oēs gētes. viij.
*Exhoꝛtatio ad dei laudē p=
pter ſuā bonitatem. Ps. cxvij.

Confitemini domino
quoniam bonus: qm̄
in ſeculum miſericoꝛdia eiꝰ.
Dicat nunc iſrl̄, qm̄ bonus:
quoniam in ſeculū mīa eius.
Dicat nūc domꝰ aaron: qm̄
in ſeculum miſericoꝛdia eiꝰ.
Dicant nūc qui timēt dn̄m:
quoniam in ſeculū mīa eius.
De tribulatione inuocaui
dominum: et exaudiuit me
in latitudine dominus.
Dn̄s mihi adiutoꝛ: non ti=
mebo quid faciat mihi hō.
Dn̄s mihi adiutoꝛ: et ego heb. 13.
deſpiciam inimicos meos.
Bonum eſt cōfidere in dn̄o:
q̄ꝫ confidere in homine.
Bonū eſt ſperare in dn̄o: q̄ꝫ
ſperare in pꝛincipibus.
Omnes gentes circuierunt
me: ⁊ ī nomine domini, quia
vltus ſum in eos.
Circumdantes circumdede=
runt me: ⁊ in nomine domini
quia vltus ſum in eos.
Circumdederūt me ſicut a=
pes: ⁊ exarſerūt ſicut ignis
in ſpinis: ⁊ ī nomine domini
quia vltus ſum in eos.
Impulſus euerſus ſum vt
caderē: et dn̄s ſuſcepit me.
Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea exo. 15.
dominus: et factus eſt mihi eſa. 12.
in ſalutem.
Uox exultatiōis ⁊ ſalutis:
in tabernaculis iuſtoꝛum.
Dextera dn̄i fecit virtutē:
dextera dn̄i exaltauit me:
dextera dn̄i fecit virtutem.
Non moꝛiar, ſed viuam: et
narrabo opera domini.
Caſtigans caſtigauit me

dñs:⁊ morti nõ tradidit me.
Aperite mihi portas iusti-
cie:⁊ ingressus in eas confi-
tebor dño: hec porta dñi: iu-
sti intrabunt in eam.
Confitebor tibi quoniã ex-
audisti me: et factus es mi-
hi in salutem.
matth. Lapidem quem reprobaue
21. runt edificantes: hic factus
luc.20. est in caput anguli.
act. 4. A dño factũ est istud: et est
rom. 9. mirabile in oculis nostris.
1.pe. 2. Hec est dies quã fecit dñs:
es.28. exultemus ⁊ letemur in ea.
mar.12 O dñe saluũ me fac: o dñe
matth. bene prosperare: bñdictus
21. qui venturus es in noie dñi.
Bñdiximus vobis de domo
dñi: deꝰ dñs,⁊ illuxit nobis.
Cõstituite diẽ solẽnẽ in cõ-
densis: vsqȝ ad cornu altaris.
Deus meus es tu, et confi-
tebor tibi: deus meus es tu
⁊ exaltabo te.
Cõfitebor tibi qm̃ exaudisti
me:⁊ factꝰ es mihi in salutẽ.
Confitemini dño qm̃ bonꝰ:
quoniã in seculũ mia eius.

Dominica ad primam.

*De via ad veram beatitudi-
nem. Psalmus.cxviij.

Aleph. Beati immacula-
ti in via: qui am-
bulant in lege do
mini.
Beati qui scru-
tantur testimonia eius: in to
to corde exquirunt eum.
Nõ em̃ q̃ operant iniqtatẽ:
in viis eius ambulauerunt.
Tu mandasti: mandata tua
custodiri nimis.
Utinã dirigantur vie mee:
ad custodiẽdas iustificatio-
nes tuas.
Tunc non confundar: cum
perspexero in omnibꝰ man-
datis tuis.
Confitebor tibi in directio-
ne cordis: in eo q̃ didici iu-
dicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custo-
diam: non me derelinquas
vsquequaque.
Beth. In quo corrigit adole-
scentior viam suam: in
custodiẽdo sermones tuos.
In toto corde meo exquisi-
ui te: ne repellas me a man-
datis tuis.
In corde meo abscõdi elo-
quia tua: vt nõ peccem tibi.
Benedictus es dñe: doce
me iustificationes tuas.
In labiis meis: pronuncia-
ui omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorum tuo-
rum delectatus sum: sicut in
omnibus diuitiis.
In mandatis tuis exerce-
bor: ⁊ ↄsyderabo vias tuas.
In iustificationibꝰ tuis me-
ditabor: non obliuiscar ser-
mones tuos.
*De ardẽti affectu ad legẽ dei.
Gimel. Retribue seruo tuo: vi-
uifica me et custodiam
sermones tuos.
Reuela oc̃los meos:⁊ cõsy-
derabo mirabilia d̃ lege tua
Incola ego sum i terra: non
abscõdas a me mãdata tua.
Concupiuit anima mea de-
syderare: iustificatiões tuas
in omni tempore.

Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium et contemptum: quia testimonia tua exquisivi.
Etem̃ sederũt pricipes: ⁊ adversum me loquebãtur: servus autẽ tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam et testimonia tua meditatio mea est: et consilium meum iustificationes tue.
Adhesit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum.
Vias meas enũciavi et exaudisti me: doce me iustificationes tuas.
Viam iustificationum tuarum instrue me: ⁊ exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitavit anima mea pre tedio: ꝯfirma me ĩ ṽbis tuis.
Viã iniqtatis amove a me: ⁊ de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.
Adhesi testĩoniis tuis domine: noli me confundere.
Viã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilatasti cor meum. ãn. Allꝫa. iiij. ℭ Tpe paschali vsque ad pentecosten, inclusive. ãn. Alleluia. vij. Capl̃m.
Regi autem seculorum immortali, invisibili, soli deo honor et gloria, in secula seculorum, amen. D. g̃. ℣. Exurge dñe adiuva nos. Et libera nos ppt̃ nomen tuũ. allꝫa. Kyrie el̃. Christe el̃. Kyrie eleison. Pr̃. Et ne. Colla.

Domine deus qui ad principiũ huius diei nos pvenire fecisti, tua nos salva virtute: vt ĩ hac die ad nullũ declinemus pctm̃: sed semp ad tuã iusticiã faciẽdã nr̃a pcedant eloq̃a, dirigantur cogitatiões ⁊ opa. Per. Dñicis dieb⁹ symboli athanasij. Quicũq₃ vult. ℣. Benedicat nos. Colla. Oĩps sempiterne de⁹ q̇ dedi. fa, vt infra. post ipm̃ symbolum. ℭ Nota q̄ pdictũ cap̃. Regi autem. dr ad primã dieb⁹ duntaxat dñicis et festis xij. lect. Et p totas octa. natalis dñi, pasche ⁊ pẽte. Ceteris autem diebus dicit̃ sequens Cap̃.
Domine miserere nostri, te enim expecta- esa. 33.
vimus: esto brachiũ nostrũ ĩ mane, ⁊ salus nr̃a in tpe tribulatiõis. ℣. Exurge. Colla.
Dñe de⁹. vrs̃. ℣. Preciosa in psalm.
cõspe. dñi Mors san. ei⁹. al̃. col̃. 115.
Sancta maria ⁊ om̃es scti intercedãt pro nobis, vt mereamur adiuvari ab eo q̇ vivit et regnat p oĩa scl̃a sclorũ, amẽ. Deinde ter
dr. De⁹ in adiutorium meũ psalm.
intende. Dñe ad adiuvan- 69.
dum. Postea. Gloria patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe el̃. Kyrie el̃. Pr̃ nr̃.
Et ne nos. ℣. Respice domine p̄o. 89.
in servos tuos ⁊ in opera tua, ⁊ dirige filios eorũ. Et sit splendor domini dei nostri super nos: ⁊ opera manuũ nostrarum dirige super nos: et opus manuum nostrarũ dirige. Colla.

Dirigere et sanctificare dignare dñe sācte pater omnipotens deus hodie corda ꝛ corpora nostra in lege tua ꝛ in operibus mandatorū tuoꝝ: vt hic ꝛ in eternum te auxiliāte semper salui esse mereamur. Per dñm.

po. 123 ℣. Adiutoriū nostrū in nomine dñi. Qui fecit. Diuinū auxiliū maneat semper nobiscū, amen. Cōmemoratio oim fratrum, familiariū ꝛ bñfactorū defunctorum ordinis nostri. Requiescāt in pace. Amen. ps. De pfun. Requiē. Kyrie eleisō. Christe eleison. Kyrie el. Pr nr. Et ne. ℣. A porta inferi. Coll. Deus cuius mi. Fidelium.

¶ Diebus dñicis. Ad nonā.

* De vitiis p legē dei fugiēdis.

he. Legē pone mihi dñe viam iustificationum tuarū: et exquiram eam semper.

Da mihi intellectū et scrutabor legē tuā: et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semita mādatorū tuoꝝ: quia ipsam volui.

Inclina cor meū in testimonia tua: ꝛ non in auariciam.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.

Amputa opprobriū meum quod suspicatus sum: quia iudicia tua iocunda.

Ecce cōcupiui mādata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me misericordia tua domine: salutare tuum secundum eloquium tuum. Vau

Et respondebo exprobrantibus mihi verbū: quia speraui in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaque: quia in iudiciis tuis supersperaui.

Et custodiam legem tuam semper: in seculum et in seculum seculi.

Et ambulabā in latitudine: quia mandata tua exquisiui.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi.

Et leuaui manus meas ad mādata tua q̄ dilexi: ꝛ exercebor in iustificatiōib⁹ tuis.

Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. Zain

Hec me consolata est in humilitate mea: quia eloquiū tuum viuificauit me.

Superbi inique agebāt vsquequaque: a lege autē tua non declinaui.

Meōr fui iudiciorū tuorū a sclo dñe: et consolatus sum.

Defectio tenuit me: p peccatoribus derelinquētibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant iustificatiōes tue: in loco peregrinationis mee.

Memor fui nocte nois tui dñe: et custodiui legē tuam.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Hec facta est mihi: quia iu=
stificationes tuas exquisiui.
an. Alleluia. iiij. Capitulum.
an. De⁹ charitas est: ꝛ qui
manet in charitate in
lm. deo manet ꝛ de⁹ ī eo. ℣. Ego
dixi dñe miserere mei. Sana a=
nimā meā q꞉ peccaui .... coll.
de do. curre. Tpe pasc. vsqꝫ
ad pēte. iclusiue. ā. Alla. vij.
Dñicis dieb⁹. Ad sextā.
✠ De memoria diuine legis ha
benda.

Portio mea domi
ne: dixi custodire
legem tuam.
Deprecat⁹ sum
faciem tuam ī to=
to corde meo: miserere mei
secundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: ꝛ cō=
uerti pedes meos in testi=
monia tua.
Parat⁹ sum ꝛ nō sum turba=
t⁹: vt custodiā mandata tua.
Funes pctōꝝ circumplexi
sunt me: ꝛ legē tuā non sum (oblit⁹.
Media nocte surge=
bam ad confitēdū tibi: super
iudicia iustificationis tue.
Particeps ego sum omniū
timentium te: ꝛ custodien=
tium mandata tua.
Mia tua dñe plena est t̄ra:
iustificatiōes tuas doce me.
✠ De bonitate dei in homines.
Bonitatem fecisti cum
seruo tuo domine: se=
cundum verbum tuum.
Bonitatem ꝛ disciplinam ꝛ
sciētiam doce me: quia man=
datis tuis credidi.
Priusquam humiliarer ego
deliqui: propterea eloquiū
tuum custodiui.
Bon⁹ es tu: ꝛ ī bonitate tua
doce me iustificatiōes tuas.
Multiplicata est super me
iniquitas superborum: ego
autem in toto corde scruta=
bor mandata tua.
Coagulatū est sicut lac cor
eorum: ego vero legem tuā
meditatus sum.
Bonum mihi quia humilia=
sti me: vt discam iustificatio=
nes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: su
per milia auri ꝛ argenti.
Manus tue fecerūt me Iod.
ꝛ plasmauerūt me: da iob. 10.
mihi intellectum, vt discam
mandata tua.
Qui timent te videbūt me
ꝛ letabuntur: quia in verbo
tuo supersperaui.
Cognoui domine q꞉ equi=
tas iudicia tua: ꝛ in verita=
te tua humiliasti me.
Fiat mia tua vt ꝯsolet me:
scd̄m eloquiū tuū seruo tuo.
Veniāt mihi miserationes
tue ꝛ viuam: quia lex tua me
ditatio mea est.
Confundātur superbi quia
iniuste iniquitatem fecerūt
in me: ego autem exercebor
in mandatis tuis.
Conuertantur mihi timen=
tes te: ꝛ qui nouerunt testi= gal. 6.
monia tua.
Fiat cor meū immaculatū
in iustificationibus tuis: vt
nō cōfundar. ā. Alla. iij. Cap.
Alter alterius onera
portate: ꝛ sic adimple

ps. 22. bitis legẽ xpi. ℣. Domin⁹ regit me ⁊ nihil mihi deerit i loco pascue ibi me collocauit. Colla.

Deus q̄ cõspicis omni nos virtute destitui, interi⁹ exteriusque custodi: vt ab oib⁹ aduersitatib⁹ muniamur i corpore, ⁊ a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per. Que dicitur a trinita. vsq; ad aduen. ⁊ sequens dicitur ab octa. epiphanie vsq; ad xl. Collecta.

Gratie tue quesum⁹ domine supplicib⁹ tuis tribue largitatem: vt mandata tua te operante sectantes, consolationẽ presentis vite participent ⁊ future. Per. Tpe paschali. ãn. Alla. v.

Dñicis dieb⁹. Ad nonam.

*De sincera diuine legis veritate.

Caph. Defecit in salutare tuũ aĩa mea: ⁊ in verbũ tuum supersperaui.

Defecerũt oculi mei in eloquium tuum: dicentes, quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui? quando facies de persequẽtibus me iudicium?

Narrauerũt mihi iniqui fabulatiões: sed nõ vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniqui psecuti sunt me, adiuua me.

Paulominus consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam viuifica me, ⁊ custodiam testimonia oris tui.

Lamed. In eternum dñe: verbum tuum pmanet in celo.

In generatione ⁊ generationem veritas tua: fundasti terram ⁊ permanet.

Ordinatione tua pseuerat dies: qm̃ omnia seruiũt tibi.

Nisi q lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea.

In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sum ego, saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.

Me expectauerunt peccatores vt perderẽt me: testimonia tua intellexi.

Omnis cõsummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

*De vbertate doctrine legis diuine.

Mem. Quomodo dilexi legem tuam domine: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudẽtẽ me fecisti mãdato tuo: quia in eternum mihi est.

Super omnes docẽtes me intellexi: q̄r testimonia tua meditatio mea est.

Sup senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua.

A iudiciis tuis nõ declina=
ui: qꝛ tu legẽ poſuiſti mihi.
Quam dulcia faucibꝰ meis
eloq̃a tua: ſup mel oꝛi meo.
A mãdatis tuis ĩtellexi: ꝓ=
pterea odiui oẽm viã iniq̃ta
tis. ã. Allꝰa allꝰa allꝰa allꝰa. Cp.

EMpti eñ eſtis precio
magno: glꝰificate ꝛ poꝛ
tate deũ ĩ coꝛpe vr̃o. ℣. Ab oc
cultꝫ meis mũda me domie. Et
ab alienis pce ſuo tuo. Collꝰa.

DEus nr̃os q̃s dñe pla
catꝰ intende: pariter=
que nos ꝛ a pctis abſolue ꝓ=
pitiꝰ: ꝛ a cũctis eripe beni=
gnꝰ aduerſis. Per. q̃d ꝛ a tri.
vſq̧ ad aduẽ. Et ſequẽs dꝛ
ab oc. epi. vſq̧ ad xl. collꝰa.

FIdeles tuos q̃s dñe
coꝛpoꝛe pariter ꝛ mẽ=
te purifica: vt tua ĩſpiratiõe
compuncti, noxias delecta=
tiones vitare ꝑualeãt. Per.
¶ Tempoꝛe paſchali. Ad
nonam. ãn. Alleluia. viij.
¶ Feria ſecunda. Ad. iij.

LUcerna pedibꝰ
meis verbum tu
um: ꝛ lumen ſe=
mitis meis.
Iuraui: ꝛ ſtatui
cuſtodire iudicia iuſticie tue
Humiliatꝰ ſum vſquequaq̧
domine: viuifica me ſecun=
dum verbum tuum.
Uoluntaria oꝛis mei bene=
placita fac domine: ꝛ iudi=
cia tua doce me.
Anima mea ĩ manibꝰ meis
ſemper: ꝛ legem tuam non
ſum oblitus.
Poſuerunt peccatoꝛes la=
queum mihi: ꝛ de mandatis
tuis non erraui.
Hereditate acquiſiui teſti=
monia tua in eternum: quia
exultatio coꝛdis mei ſunt.
Inclinaui coꝛ meũ ad faciẽ
das iuſtificatiões tuas ĩ et=
nũ: pꝛopter retributionem.
✱ De odio pꝛauoꝛum per legẽ
dei habendo.

INiquos odio habui: ꝛ Sa=
legem tuam dilexi. mech.
Adiutoꝛ ꝛ ſusceptoꝛ meꝰ es
tu: ꝛ ĩ verbũ tuũ ſupſperaui.
Declinate a me maligni: ꝛ
ſcrutaboꝛ mandata dei mei.
Suſcipe me ſecũdũe loquiũ
tuũ ꝛ viuã: ꝛ non confundas
me ab expectatione mea.
Adiuua me ꝛ ſaluus ero: ꝛ
meditaboꝛ in iuſtificationi=
bus tuis ſemper.
Spꝛeuiſti omnes diſceden=
tes a iudiciis tuis: quia in=
iuſta cogitatio eoꝛum.
Pꝛeuaricãtes reputaui om
nes peccatoꝛes terre: ideo
dilexi teſtimonia tua.
Confige timoꝛe tuo carnes
meas: a iudiciis enim tuis
timui.

FEci iudicium ꝛ iuſti= Ain.
ciam: non tradas me
calumniantibus me.
Suſcipe ſeruũ tuũ in bonũ:
non calumnient me ſuperbi.
Oculi mei defecerũt in ſa=
lutare tuum: ꝛ in eloquium
iuſticie tue.
Fac cũ ſeruo tuo ſecundum
miſericoꝛdiã tuam: ꝛ iuſtifi=
cationes tuas doce me.
Seruus tuus ſum ego: da

mihi intellectum vt sciam testimonia tua.

Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua: super aurum ꝛ topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viã iniquam odio habui. an.

psalm. 118. Adiuua me ꝛ saluus ero dñe. viij. cp. Sana me dñe. ℣. Adiutor meus. Colla. Vox clamãtis. Alia colla. Deus innocẽtie. Quere post in feria tertia. Tpe paschali. ãn. Alla. vij.

Feria secunda. Ad sextã.

* De illuminatione mentis per legem dei obtinenda.

Phe. Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: ꝛ intellectum dat paruulis.

Os meũ apui ꝛ attraxi spm̃ q̃a mãdata tua desyderabã.

Aspice in me et miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: ꝛ non dñetur mei omnis iniusticia.

Redime me a calumniis hominũ: vt custodiam mãdata (tua.

Faciem tuã illumina super seruum tuum: ꝛ doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

Sade. Iustus es domine: ꝛ rectum iudicium tuum.

Mãdasti iusticiã testimonia tua: ꝛ veritatẽ tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquiũ tuum vehementer: ꝛ seruus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego ꝛ contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

Iusticia tua iusticia in eternum: ꝛ lex tua veritas.

Tribulatio ꝛ angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Equitas testimonia tua in eternum: intellectũ da mihi ꝛ viuam.

* De assiduo cordis humani ad deum clamore.

Clamaui ĩ toto corde meo, exaudi me dñe: iustificatiões tuas requirã. Coph.

Clamaui ad te, saluum me fac: vt custodiã mãdata tua.

Preueni ĩ maturitate ꝛ clamaui: quia in verba tua supersperaui.

Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.

Vocẽ meam audi secũdum miam tuã domine: ꝛ secũdũ iudicium tuum viuifica.

Appropinquauerũt persequẽtes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu domine: ꝛ omnes vie tue veritas.

Initio cognoui de testimoniis tuis: quia in et'nũ fundasti ea. Aspice in me domie ꝛ psalm. 118.

miserere mei. viij. Cap. Alter alteri⁹. ℣. Domin⁹ regit: vrs.i do. Colla. Propitiare do. Alia Colla. Presta q̄sum⁹. quere post in feria.iij. Tēpore pasch. ān. Alleluia. v.

¶ Feria secunda. Ad nonā.

Vide humilitatem meā ⁊ eripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum ⁊ redime me: propter eloquium tuum viuifica me.

Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Mie tue multe dñe: secūdū iudicium tuum viuifica me.

Multi qui persequuntur me ⁊ tribulāt me: a testimoniis tuis non declinaui.

Vidi preuaricantes ⁊ tabescebam: quia eloquia tua nō custodierunt.

Vide qm̄ mādata tua dilexi dñe: i mia tua viuifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in etnūm omnia iudicia iusticie tue.

✠ De septena dei laude quotidie exoluenda.

Principes psecuti sunt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor meum.

Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.

Iniquitatē odio habui ⁊ abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi: sup iudicia iustitie tue.

Pax multa diligētib⁹ legem tuā: ⁊ non est illis scādalum.

Expectabam salutare tuum dñe: ⁊ mandata tua dilexi.

Custodiuit anima mea testimonia tua: ⁊ dilexit ea vehementer.

Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua: quia omnes vie mee in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in cōspectu tuo domine: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum. Thau.

Intret postulatio mea i cōspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabūt labia mea hymnum: cum docueris me iustificationes tuas.

Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua equitas.

Fiat manus tua vt saluet me. qm̄ mandata tua elegi.

Concupiui salutare tuū dñe: ⁊ lex tua meditatio mea est.

Viuet anima mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me.

Erraui sicut ouis q̄ periit: quere seruū tuū: quia mādata tua nō sum oblit⁹. an. Vide psalm. 138. humilitatē meā domine ⁊ eripe me. 4. Cap. Empti em̄ estis. ℣. Ab occultis. vt supra in dominica. Collecta. Fac nos. Alia collecta. Quesumus omnipotens. vt infra in feria.iij. ¶ Tempore paschali. ān. Alleluia. viij.

¶ Feria.iij. Ad tertiam.

✠ De affectu viri iusti ad alteram vitam. Psalmus.cxix.

Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.
Dñe libera animam meam a labiis iniquis: ꝛ a lingua dolosa.
Quid det̃ tibi, aut q̃d apponat̃ tibi: ad linguã dolosam?
Sagitte potentis acute: cũ carbonibus desolatoriis.
Heu mihi quia incolat⁹ me⁹ prolongat⁹ est: habitaui cũ habitantibus cedar: multũ incola fuit anima mea.
Cũ his q̃ oderũt pacẽ eram pacific⁹: cum loquebar illis impugnabant me gratis.
✻ De postulatione diuini auxilij in tribulatione. ps. cxx.
2. par. 20. Leuaui oculos meos ĩ montes: vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum a domino: qui fecit celũ ꝛ terram.
Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neq̃ dormiet: qui custodit israel.
Domin⁹ custodit te: domin⁹ protectio tua super manum dexteram tuam.
Per diem sol non vret te: neque luna per noctem.
Dñs custodit te ab oĩ malo: custodiat aĩam tuã dñs.
Domin⁹ custodiat introitũ tuum ꝛ exitum tuum: ex hoc nunc ꝛ vsque in seculum.
✻ De spe ꝛ desiderio veniendi ad eternam requiem.
Psalmus. cxxj.

Letat⁹ sum in his que dicta sunt mihi: in domum domini ibimus.
Stãtes erãt pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.
Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum.
Illuc enim ascẽderũt trib⁹ tribus dñi testimoniũ israel: ad cõfitẽdũ nomini domini.
Q ꝛ illic sedert̃ sedes ĩ iudicio: sedes sup domũ dauid.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem: ꝛ abũdantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: ꝛ abũdantia in turribus tuis.
Propt̃ fr̃es meos ꝛ p̃xios meos: loq̃bar pacem de te.
Propter domũ dñi dei nostri: q̃siui bõa tibi. ¶ Fer. iij. ã. Clãaui ꝛ exaudiuit me. viij. psalm. 119.
¶ Fer. iiij. ã. Domie libera animã meã. v. ¶ Fer. v. ã. Auxi eodẽ. liũ meũ a domio. 8. ¶ Fer. vj. po. 120
ã. Domin⁹ custodiat itroitũ tuũ eodẽ. ꝛ exitũ tuũ. 4. ¶ Sab. ã. In do po. 121
mũ domini letãtes ibim⁹. Cp̃z.
Sana me dñe et sanabor: saluũ me fac ꝛ saluus ero: q̃m laus mea tu es. hiere. 17.
℟. Adiutor me⁹ esto domie. Ne derelinquas me neq̃ despicias me deus salutaris me⁹. po. 26.
Colla.
Vox clamantis ecclie ad aures dñe q̃s tue pietatis ascẽdat: vt p̃cepta venia pctõꝝ, te fiat operãte deuota, te p̃tegente secura. Per. ã. dr a trini. vsq̃ ad aduẽ. Et seq̃ns dr ab octa. epi. vsq̃ ad fer. iiij. cinerũ. Coll.

Deus innocētie resti-
tutor z amator, dirige
ad te tuoꝝ corda seruoꝝ: vt
spūs tui feruore cōcepto, z
in fide inueniant stabiles z
in opere efficaces. p eiusdē.
¶ Tpe paschali. ā. Alla. vij.
¶ Feria. iij. Ad. vj.
* De erigēda mēte in deū tem-
pore tribulationis. ps. cxxij.

Ad te leuaui ocu-
los meos: qui ha-
bitas in celis.
Ecce sicut oculi
seruoꝝ in mani-
bus dominorum suorum.
Sicut oculi ancille in ma-
nibꝰ domine sue: ita oculi no
stri ad dominū deū nostrum
donec misereatur nostri.
Miserere nostri domie, mi-
serere nostri: quia multum
repleti sumus despectione.
Quia multū repleta est ani
ma nostra: opprobriū abun-
dantibꝰ z despectio supbis.
* De liberatione a periculis p
dei auxilium. Psalmꝰ. cxxiij.

Nisi qꝛ dñs erat in no-
bis dicat nunc israel:
nisi qꝛ dominꝰ erat in nobis.
Cū exurgerēt hoies i nos:
forte viuos deglutissēt nos.
Cum irasceretur furor eo-
rū in nos: forsitan aqua ab-
sorbuisset nos.
Torrentem pertransiuit a-
nima nostra: forsitan ptran-
sisset anima nostra aquam in
tolerabilem.
Bñdictus dñs qui nō dedit
nos: i captione dētibꝰ eoꝝ.
Anima nostra sicut passer
erepta est de laqueo venan-
tium: laqueus contritus est,
z nos liberati sumus.
Adiutoriū nostrū i nomine
domini: q̄ fecit celū z trām.
* De firma spe z cōfidētia i do-
mio semp habēda. ps. cxxiiij.

Qui confidūt i domino
sicut mons sion: non
commouebitur in eternum
qui habitat in hierusalem.
Montes in circuitu eiusꝰ: z
dñs in circuitu ppl'i sui: ex
hoc nunc z vsqꝫ in seculum.
Quia nō derelinquet dñs
virgam peccatoꝝ sup sortē
iustoꝝ: vt non extēdant iusti
ad iniq̄tatem manus suas.
Benefac domine: bonis z
rectis corde.
Declinātes aūt i obligatio
nes adducet dñs cū opanti-
bꝰ iniquitatē: pax sup israel.
¶ Fer. iij. ā. Qui habitas i ce- psalm.
li miserere nobis. viij. ¶ Fer. 122.
iiij. ā. Miserere nři domie: mi- eodē.
serere nři. vj. ¶ Fer. v. ā. Adiu psalm.
toriū nostrum in noie domini. j. 123.
¶ Fer. vj. ā. Nō cōmouebit in psalm.
etnū q̄ habitat in hierusalē. 4. 124.
¶ Sab. ā. Benefac domie bōis eodē.
z rectis corde. 8. Capl'z. Alter
alterius. ℣. Dominus regit.
vt supra i dominica. Colla:

Propitiare dñe suppli
cationibꝰ nřis: z aiarū
nraꝝ medere languoribꝰ: vt
remissione percepta: de tua
semp bñdictiōe letemur. p.
Que dr a trinitate vsqꝫ ad
aduentum. Et sequēs dicit
ab octa. epi. vsqꝫ ad feriam
quartam cinerū. Collecta.

P Reſta q̄s op̄s deus vt inter innumeros vite preſentis errores: tuo ſemꝑ moderamine dirigamur. ꝑ.

¶ Tpe paſc. Ad. vj. ā. Al̄r. v.

¶ Feria. iij. Ad nonam.

✱ De liberatione a captiuitate peccati. Pſalmus. cxxv.

I N conuertendo dn̄s captiuitatē ſion: facti ſumus ſicut conſolati.

T unc repletum eſt gaudio os noſtrum: ⁊ lingua noſtra exultatione.

T unc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.

M agnificauit dn̄s facere nobiſcū: facti ſumus letantes.

C onuerte dn̄e captiuitatē noſtrā: ſicut torrēs ī auſtro.

Q ui ſeminānt in lachrymis: in exultatione metent.

E untes ibant ⁊ flebāt: mittentes ſemina ſua.

V enientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos ſuos.

✱ De ſpirituali edificatiōe eccleſie in fide ⁊ moribꝰ. ps. cxxvj.

N Iſi dn̄s edificauerit domum: in vanū laborauerunt qui edificant eam.

N iſi dominꝰ cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

V anum eſt vobis ante lucem ſurgere: ſurgite poſtquam ſederitis qui manducatis panem doloris.

C um dederit dilectis ſuis ſomnū: ecce hereditas dn̄i: filij merces fructꝰ ventris.

S icut ſagitte in manu potentis: ita filij excuſſorum.

B eatꝰ vir qui impleuit deſyderiū ſuum ex ipſis: non confundetur cum loquetur inimicis ſuis in porta.

✱ De multiplici fructu timoris dei. Pſalmus. cxxvij.

B Eati omnes qui timēt dominum: qui ambulant in viis eius.

L abores manuum tuarum quia manducabis: beatꝰ es ⁊ bene tibi erit.

V xor tua ſicut vitis abundans: in lateribꝰ domꝰ tue.

F ilij tui ſicut nouelle oliuarum in circuitu menſe tue.

E cce ſic benedicetur homo qui timet dominum.

B n̄dicat tibi dominꝰ ex ſiō: ⁊ videas bona hieruſalē omnibus diebus vite tue.

E t videas filios filioꝝ tuorum: pacem ſuper iſrael.

¶ Fer. iij. ā. Facti ſumus ſicut psalm.
cōſolati. j. ¶ Fer. iiij. ā. Cōuer 125.
te domine captiuitatē noſtrā ſi- codē.
cut torrēs in auſtro. 7. ¶ Fer.
v. ā. Btūs vir q̄ ipleuit deſyde- psalm.
riū ſuū. 8. ¶ Fer. vj. ā. Bti oēs 126.
q̄ timēt dominū. 2. Sab. ā. Bn̄- psalm.
dicat tibi dn̄s ex ſion ⁊ videas 127.
bōa hierl'm. 8. Cp̄. Empti em̄ codē.
eſtis. v. Ab occultꝫ meis. coll.

H Ac nos q̄s dn̄e deꝰ noſter in tua deuotionē gaudere: q2 ꝑpetua eſt ⁊ plena felicitas, ſi tibi bonoꝝ omniū ſeruiamꝰ auctori. Per.

q̄ dr̄ a trini. vſq3 ad aduētū. Et ſequēs dr̄ ab oc. epi. vſq3

ad fer.iiij.cinerum. Colla.
Queſumus oŭs deus,
ne nos gr̄a tua dere-
linquat: q̄ ⁊ errores noſtros
ſemp amoueat, ⁊ noxia cun-
cta depellat. Per. Tempore
paſchali. ā. Alleluia. viij.
* De perſecutiõe eccleſie ⁊ pſe-
quentiũ deiectione. ps. cxxviij
SEpe expugnauerunt
me a iuuentute mea:
dicat nunc iſrael.
Sepe expugnauerunt me
a iuuẽtute mea: etenim non
potuerunt mihi.
Supra dorſum meum fabri
cauerunt peccatores: plon-
gauerũt iniquitatem ſuam.
Dñs iuſtus concidet ceruI-
ces peccatorum: confundan
tur ⁊ cõuertantur retrorſum
omnes qui oderunt ſion.
Fiant ſicut fenũ tectorũ: qd
priuſq̃ euellatur exaruit.
De quo non impleuit manũ
ſuam qui metet: ⁊ ſinũ ſuum
qui manipulos colliget.
Et nõ dixerunt qui preteri-
bãt, benedictio dñi ſup vos:
benedicimus vobis in noĩe
dñi. ā. Benedicimꝰ vobis in no
mine dñi. viij. ¶ Fer. ij. Ad
veſ. Cp̄. Bñdictꝰ deꝰ. vts. in
dñica. ℟. Adiutoriũ noſtrũ In
nomine dñi. ℣. Qui fecit celũ et
terrã. In. hyꝰ. Deus crea. ℣.
Dirigat dñe oro mea. Sicut in-
cẽſũ in ꝯſpectu tuo. Ad magt.
ā. Exultet ſpũs meꝰ in dño deo
ſalutari meo. Colla de dñica
curre ¶ Feria. iij. ad veſp.
* De clamore penitẽtis pro li-
beratiõe a peccatis. ps. cxxix.
DE profũdis cla-
maui ad te dñe:
dñe exaudi vo-
cem meam.
Fiãt aures tue
intendentes: in vocem de-
precationis mee.
Si iniquitates obſeruaue-
ris dñe: dñe quis ſuſtinebit?
Quia apud te propiciatio
eſt: et propter legem tuã ſu-
ſtinui te domine.
Suſtinuit aĩa mea in verbo
eius: ſpauit aĩa mea in dño.
A cuſtodia matutina vſque
ad noctẽ: ſperet iſrl̃ in dño.
Quia apud dñm mĩa: ⁊ co-
pioſa apud eum redemptio.
Et ipſe redimet iſrael: ex
oĩbꝰ iniquitatibꝰ eius. ā. De pſalm.
profundis clamaui ad te dñe. § 129.
* De humilitate cordis ſemper
ſeruanda. Pſalmus. cxxx.
DOmine non eſt exal-
tatum cor meũ: neq̃
elati ſunt oculi mei.
Neq̃ ambulaui in magnis:
neq̃ in mirabilibus ſup me.
Si non humiliter ſentiebã:
ſed exaltaui animam meã.
Sicut ablactatus ſup ma-
trem ſuam: ita retributio in
animam meam.
Speret iſrael in domino: ex
hoc nunc ⁊ vſq̃ in ſeculum.
ā. Speret iſrael in domino. j. ps. 130.
* De promiſſione chriſti vẽturi
ipſi dauid a deo facta. p̄. cxxxj.
MEmẽto dñe dauid: et
oĩs mãſuetudinis eiꝰ.
Sicut iurauit domino: vo-
tum vouit deo iacob.
Si introiero in tabernacu-

lum domus mee: si ascendero in lectum strati mei.
Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiē tēporibus meis donec inueniam locum dño: tabernaculū deo iacob.
Ecce audiuimus eum in effrata: inuenimus eū in campis sylue.
Introibimus in tabernaculū eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.
2.par. Surge domine in requiem
6. tuam: tu et archa sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur iusticiā: et sancti tui exultēt.
Propter dauid seruū tuum: nō auertas faciē christi tui.
luc.1. Iurauit domin⁹ dauid ve-
act.2. ritatem, et non frustrabitur
2.reg. eum: de fructu ventris tui
7. ponam super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testamentū meū: et testimonia mea hec que docebo eos.
Et filij eorū vsqȝ in seculum: sedebūt super sedem tuam.
Quoniam elegit dominus sion: elegit eam in habitationem sibi.
Hec requies mea ī seculum seculi: hic habitabo quoniā elegi eam.
Uiduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam salutari: et sancti eius exultatione exultabunt.
luc.1. Illuc pducā cornu dauid: paraui lucernam chr̄o meo. mal.
Inimicos eius induam cō- luc.1.
fusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.
ā. Et oīs mansuetudinis ei⁹. j. ꝑo.13
* De commendatione fraterne charitatis. Psalmus.cxxxij.

Ecce quam bonum et qȝ iocundum: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam barbam aaron.
Quod descendit in orā vestimenti ei⁹: sicut ros hermō qui descendit in montē sion.
Quoniam illic mandauit dominus benedictionem et vitam: vsque in seculum.
ān. Habitare fratres in vnum ꝑo.132
j. Capitulum. Benedictus deus. Rem. Adiutorium nostrum. Hymnus Deus crea. Vsus. Dirigatur domine. Ad Magnificat. ān. Respexisti luc.1.
humilitatem meam domine deus meus.
* Inuitatio ad dei laudem circa noctem. Psalmus.cxxxiij.

Ecce nunc benedicite dominum: omnes serui domini.
Qui statis in domo dñi: in atriis domus dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.
Benedicat te dominus ex sion: qui fecit celum et terrā.
¶ Feria. iiij. Ad vesperas.
* De operibus dei populo israel exhibitis.
Psalmus. cxxxiiij.

Laudate nomen
domini: laudate
serui dominum.
Qui statis in do
mo domini: in a=
triis domus dei nostri.
Laudate dominũ, quia bo=
nus domin⁹: psallite nomini
eius, quoniam suaue.
Quoniam iacob elegit sibi
dominus: israel in possessio=
nem sibi.
Quia ego cognoui qđ ma=
gnus est dominus: et deus
noster pre omnibus diis.
Omnia quecunque voluit
dñs fecit in celo ꝛ in terra: in
mari ꝛ in omnibus abyssis.
10. Educẽs nubes ab extremo
terre: fulgura ĩ pluuiã fecit.
12. Qui producit vẽtos de the
sauris suis: qui percussit pri
mogenita egypti ab homi=
ne vsque ad pecus.
Et misit signa ꝛ prodigia in
medio tui egypte: ĩ pharao=
nem ꝛ omnes seruos eius.
21. Qui percussit gentes mul=
tas: ꝛ occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum:
et og regem basan: ꝛ omnia
regna chanaan.
12. Et dedit terram eorum he=
reditatem: hereditatem is=
rael populo suo.
Domine nomen tuum in e=
ternum: domine memoriale
tuum in generatione et ge=
nerationem.
Quia iudicabit dominus
populum suum: et in seruis
suis deprecabitur.
Simulachra gentium, ar=
gentum ꝛ aurum: opera ma=
nuum hominum.
Os habent et non loquen= sap. 15.
tur: oculos habent et non
videbunt.
Aures habent et non au=
dient: neque enim est spiri=
tus in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui fa=
ciunt ea: et omnes qui confi=
dunt in eis.
Domus israel benedicite
domino: domus aaron bene=
dicite domino.
Domus leui benedicite do
mino: qui timetis dominum
benedicite domino.
Benedictus dñs ex siõ: qui
habitat in hierusalẽ. an. Om= psalm.
nia quecũq; voluit dñs, fecit. 3. 134.
✠ De rerum creatione ꝛ populi
israel directione. ps. cxxxv.

Confitemini domino
quoniã bonus: qm̃ in
eternum misericordia eius.
Confitemini deo deoꝝ: quo
niam in eternum mĩa eius.
Confitemini domino domi=
norum: quoniam.
Qui facit mirabilia magna
solus.
Qui fecit celos ĩ itellectu. gen. 1.
Qui firmauit t̃rã sup aquas eodem.
Qui fecit lumiaria magna. eodem.
Solem in potestatem diei.
Lunam et stellas: in pote=
statem noctis.
Qui pcussit egyptum: cum exo. 12.
primogenitis eorum. exo. 13.
Qui eduxit israel de me=
dio eorum.
In manu potenti: ꝛ brachio
excelso.

Qui diuiſit mare rubrum: in diuiſiones.
Et eduxit iſrl' ꝑ mediū eiꝰ.
exod. Et excuſſit pharaonem et
14. virtutē eius in mari rubro.
Qui traduxit populū ſuū: per deſertum.
Qui percuſſit reges magnos.
pſalm. Et occidit reges fortes.
134. Seon regem amorreorum.
nu.21. Et og regem baſan.
ioſue. Et dedit trā eoꝝ hēditatē.
12. Hereditatē iſrl' ſeruo tuo.
Quia in humilitate noſtra: memor fuit noſtri.
Et redemit nos ab inimicis noſtris.
Qui dat eſcam omni carni.
Confitemini deo celi.
Confitemini dño dominorum: quoniam in eternū mīa
pſalm. eius. a. Qm̄ i eternū mia eiꝰ. 3.
135. * De lamētatiōe pplī iſrl' in captiuitate babylōica. p. cxxxvj.

Super flumina babylonis illic ſedimus et fleuimus: dum recordaremur tui ſion.
In ſalicibꝰ in medio eius: ſuſpēdimus organa noſtra.
Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum.
Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de cāticis ſion.
Quomodo cātabimus canticum dñi: in terra aliena?
Si oblitꝰ fuero tui hierlm: obliuioni detr dextera mea.
Adhereat ligua mea faucibus meis: ſi nō meminero tui.
Si nō propoſuero hieruſalē: in principio leticie mee.
Memor eſto domine filiorū edom: in die hieruſalem.
Qui dicūt, exinanite exinanite vſqꝫ ad fundamentum (in ea.
Filia babylonis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionē tuam quā tribuiſti nobis.
Beatus qui tenebit, et allidet paruulos ſuos ad petram. an. Hymnum cantate nobis de canticis ſion. viij. efa. r. pſalm. 136.
* De gratiarū actione ꝓ bonis a deo acceptis. ps. cxxxvij.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniā audiſti ꝟba oris mei.
In cōſpectu āgeloꝝ pſallā tibi: adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū et confitebor nomini tuo.
Sup mīa tua et ꝟitate tua quoniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.
In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi domine omnes reges terre: quia audierunt oia verba oris tui.
Et cantent in viis domini: qm̄ magna eſt gloria dñi.
Quoniam excelſus dominus: et humilia reſpicit: et alta a longe cognoſcit.
Si ābulauero in medio tribulationis viuificabis me: et ſuper iram inimicorū meorū extendiſti manum tuam, et ſaluū me fecit dextera tua.
Dñs retribuet pro me: dñe mīa tua in ſclm: opa manuū tuarum

tuaꝝ ne despicias. a. In conspectu angeloꝝ psallã tibi deꝰ meus. v. cp. Bñdictꝰ deꝰ. R. Adiutorium nrm. hyꝰ. Deus crea. v. Dirigat. Ad Magt. a. Quia fecit mihi dñs magna q̃ potẽs est, ⁊ sanctũ nomen eius.

Feria. v. ad vesperas.

*De eminentia diuine maiestatis vbiqꝫ presentis ⁊ omnia cognoscentis. ps. cxxxviij.

Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meam ⁊ resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de lõge: semitã meã et funiculũ meum inuestigasti.

Et oẽs vias meas ꝑuidisti: quia nõ est ꝑmo ĩ ligua mea.

Ecce dñe tu cognouisti omnia nouissima et antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, et non potero ad eam.

Quo ibo a spũ tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam?

Si ascẽdero in celũ tu illic es: si descẽdero in infernum ades.

Si sumpsero pẽnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris.

Etenim illuc manꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Diuisio.

Et dixi: forsitan tenebre conculcabunt me: ⁊ nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebre non obscurabuntur a te, ⁊ nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.

Cõfitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua: et aĩa mea cognoscet nimis.

Non est occultatum os meum a te quod fecisti in occulto: et substantia tua in inferioribus terre.

Imperfectum meum viderunt oculi tui: et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos et super arenã multiplicabuntur: exurrexi: et adhuc sum tecum.

Si occideris deꝰ pctõres: viri sanguinũ decliate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate ciuitates suas.

Nonne qui oderunt te domine oderam: ⁊ super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt mihi.

Proba me deus et scito cor meum: interroga me et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: et deduc me in via eterna. a. Domine probasti me psalm.
et cognouisti me. 3. 133.

* De gẽitu viri iusti vt a malorũ vexatiõib⁹ liberet. ps. cxxxix.

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.

rom. 3. Acuerũt linguam suam si-
sup. 13. cut serpentes: venenũ aspidum sub labiis eorum.

Custodi me domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerũt supplantare gressus meos: absconderũt superbi laqueũ mihi.

Et funes extenderũt in laqueum: iuxta iter scãdalum posuerunt mihi.

Dixi domino, de⁹ meus es tu: exaudi domine vocẽ deprecationis mee.

Domine domine virtus salutis mee: obumbrasti super caput meum in die belli.

Non tradas me dñe a desyderio meo pctõri: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltẽtur.

Caput circuit⁹ eorũ: labor labiorũ ipsorũ operiet eos.

Cadẽt sup eos carbones: in ignem deiicies eos, i miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu.

Cognouit quia faciet dominus iudicium inopis: et vindictam pauperum.

Verũtamẽ iusti cõfitebuntur nomini tuo: et habitabũt recti cum vultu tuo. an. A viro iniquo libera me domine. 4. po. 1

* De lingue custodia et correptione petenda. Psalmus. cxl.

Domĩe clamaui ad te, exaudi me: intẽde voci mee cũ clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone domine custodiam o- eccli.
ri meo: et ostium circunstan- 22.
tie labiis meis.

Non declines cor meum in verba malicie: ad excusandas excusationes in pctis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorũ.

Corripiet me iust⁹ in mia et icrepabit me: oleũ aũt pctõris nõ ĩpinguet caput meũ.

Qm̃ adhuc et oratio mea in bñplacitis eorum: absorpti sũt iũcti petre iudices eoꝝ.

Audiẽt verba mea qm̃ potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernũ: qr ad te dñe dñe oculi mei: in te speraui, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: et a scandalis operãtium iniquitatem.

Cadẽt in retiaculo ei⁹ peccatores: singulariter sum ego donec transeam. ãn. Dñe psalm. clamaui ad te, exaudi me. S. cp. 140. Benedictus deus. R. Adiutorũ nostrũ. hy⁹. Deus creato. V. Dirigatur. Ad Magt.

I. añ. Deposuit potentes sanctos persequentes, ⁊ exaltauit humiles christum confitentes.

¶ Feria sexta ad vesperas.

*Oratio viri fidelis pro liberatione a malis. Psalmus.cxlj.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum.
Effundo in conspectu eius orõnẽ meam: ⁊ tribulationẽ meã ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabã: absconderunt laqueũ mihi.
Consyderabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me.
Periit fuga a me: ⁊ non est qui requirat animã meam.
Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.
Intẽde ad deprecationem meã: qa hũiliat⁹ sum nimis.
Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me.
Educ de custodia animam meam ad cõfitẽdum nomini tuo: me expectãt iusti donec
lm. retribuas mihi. ã. Portio mea
I. dñe sit in terra viuentium. 8.

*Oratio penitẽtis vt liberetur a persecutiõe iimicorum. p.cxlij.

Domine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animã meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris: sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup me spũs me⁹: in me turbatũ est cor meum.
Memor fui dierum antiquorũ: meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuũ tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.
Auditã fac mihi mane misericordiã tuã: qa ĩ te speraui.
Notã fac mihi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis domine, ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam quia deus meus es tu.
Spũs tuus bonus deducet me in terrã rectam: propter nomen tuum domine viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe animã meam: ⁊ in mĩa tua disperdes oẽs inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.

*Gratiarum actio pro victoria contra hostes anime. ps.cxliij

Benedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea ⁊ refugiū meum: susceptor meus et liberator meus.

Protector meus et in ipso speraui: qui subdis populū meum sub me.

Dñe quid est homo quia innotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pretereunt.

Dñe iclina celos tuos ⁊ descende: tāge mōtes et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas, ⁊ conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me et libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorum.

Quorū os locutū est vanitatē: ⁊ dextera eorum dextera iniquitatis. Diuisio.

Deus canticū nouum cātabo tibi: in psalterio decachordo psallā tibi.

Qui das salutē regib⁹: qui redemisti dauid seruū tuū: de gladio maligno eripe me

Et erue me de manu filiorū alienorum: quorum os locutum est vanitatē: et dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filij sicut nouelle plātatiōes: in iuuētute sua.

Filie eorū cōposite: circūornate vt similitudo templi.

Promptuaria eorū plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorum fetose, abundantes in gressibus suis: boues eorum crasse.

Non est ruina macerie: neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatū dixerunt populū cui hec sunt: beatus popul⁹ cuius dominus deus eius. ān.
Benedictus dñs deus me⁹. vj. psalmus
*Excitatio ad dei laudē ꝑpter 143
ei⁹ bonitatē ⁊ patiētiā. p.cxliiij

Exaltabo te de⁹ meus rex: et bñdicā nomini tuo in sclm et in sclm seculi.

Per singulos dies bñdicam tibi: et laudabo nomē tuū in seculum ⁊ in seculum seculi.

Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius non est finis.

Generatio ⁊ generatio laudabit opera tua: et potentiā tuam pronunciabunt.

Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabunt.

Et virtutē terribilium tuorum dicent: et magnitudinē tuam narrabunt.

Memoriam abūdantie suauitatis tue eructabunt: ⁊ iusticia tua exultabunt.

Miserator et misericors dñs: patiēs et multū misericors.

Suauis dñs vniuersis: et miserationes ei⁹ sup oīa opera eius. ā. In eternū ⁊ in sclm psalm
seculi. Capitulm. Benedictus 144

deus. ℟. Adiutoriũ nr̃m. hy⁹.
De⁹ creator. ℣. Dirigat. Ad
I. Magñ. ã. Suscepit de⁹ israel
puerũ suũ, sicut locut⁹ est abra-
hã ꝛ semini ei⁹: ꝛ exaltauit hu-
miles vsque in seculũ. ¶ Sab-
bato ad vesperas. Diuisio.

Confiteantur tibi dñe omnia opera tua: ꝛ scti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent: : potẽtiam tuam loquentur.
Ut notã faciãt filiis hominum potentiam tuam: ꝛ gloriã magnificentie regni tui.
Regnũ tuũ regnũ oim seculorum: ꝛ dñatio tua in omni gñatione ꝛ generationem.
Fidelis dñs i oibus verbis suis: ꝛ sctũs i oib⁹ opib⁹ suis.
Alleuat dñs omnes qui corruũt: et erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperant domine: ꝛ tu das escam illorum in tempore opportuno.
Aperis tu manũ tuã: et imples omne aial bñdictione.
Iust⁹ dñs in oib⁹ viis suis: et sctũs i oib⁹ operib⁹ suis.
Prope est dñs omnib⁹ inuocantibus eum: omnib⁹ inuocantibus eum in veritate.
Uolũtatem timẽtium se faciet: et depcatione eoꝝ exaudiet: et saluos faciet eos.
Custodit domin⁹ omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet.
Laudationẽ domini loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomini sancto eius: in seculum et in secu-
lum seculi. ãn. Custodit do- psalm.
minus omnes diligentes se. 4. 144.

* De plena confidentia in deo ꝛ non in hominibus ponenda.

Psalmus. cxlv.

Lauda anima mea dominum: laudabo dominum in vita mea: psallam deo meo quandiu fuero.
Nolite confidere in principibus: in filiis hominum, in quibus non est salus.
Exibit spiritus eius ꝛ reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beat⁹ cui⁹ de⁹ iacob adiutor ac. 14.
eus: spes ei⁹ in domino deo apoc.
ipsi⁹ qui fecit celũ et trã: ma 14.
re et omnia que in eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum: facit iudicium iniuriam patientibus: dat escam esurientibus.
Dominus soluit compeditos: domin⁹ illuminat cecos.
Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.
Dñs custodit aduenas: pupillum ꝛ viduam suscipiet: et vias peccatoꝝ disperdet.
Regnabit dñs in secula de⁹ tuus sion: in generatione ꝛ
generationem. ãn. Laudabo psalm.
deum meum in vita mea. iiij. 145.

* De commemoratione beneficiorum dei nobis prestitorum.

Psalmus. cxlvi.

Laudate dominũ quoniam bonus est psalmus: deo nostro sit iocunda decoraque laudatio.

Edificās hierl̄m dn̄s: disp-
siones israelis cōgregabit.
Qui sanat cōtritos corde: et
alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinē
stellarum: et oīb⁹ eis noīa vocat.
Magnus dominus noster: et
magna virt⁹ eius: et sapien-
tie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos do-
minus: humilians autē pec-
catores vsque ad terram.
Precinite dn̄o in cōfessione:
psallite deo nr̄o in cithara.
Qui operit celum nubib⁹:
et parat terre pluuiam.
Qui pducit in montib⁹ fe-
nū: et herbā seruituti hoīm.
Qui dat iumētis escam ip-
sorum: et pullis coruorum
inuocantibus eum.
Non in fortitudine equi vo-
lūtatē habebit: nec in tibiis
viri beneplacitum erit ei.
Bn̄placitū est dn̄o sup timē-
tes eum: et in eis qui sperant
psalm. 146. super mia eius. an. Deo no-
stro iocunda sit laudatio. S.
*Inuitatio ecclesie ad dei lau-
dem. Psalmus. cxlvij.
Lauda hierusalē dn̄m:
lauda deū tuum sion.
Quoniam cōfortauit seras
portarum tuarum: benedi-
xit filiis tuis in te.
Qui posuit fines tuos pa-
cē: et adipe frumēti satiat te.
Qui emittit eloqū suū t're:
velociter currit sermo eius.
Qui dat niuē sicut lanā: ne-
bulam sicut cinerē spargit.
Mittit crystallū suam sicut
buccellas: ante faciē frigo-
ris eius quis sustinebit?
Emittet verbum suum et li-
quefaciet ea: flabit spiritus
eius et fluent aque.
Qui annunciat verbū suū
iacob: iusticias et iudicia sua
israel.
Non fecit taliter oī nationi:
et iudicia sua nō manifesta- psalm.
uit eis. a. Lauda hierl̄m dn̄m. 147
j.cp̄. Bn̄dict⁹. vts. R. psalm.
Magn⁹ dn̄s nr̄. Et magna virt⁹ 146.
eius. V. Et sapiētie eius non est
numer⁹. Et hy⁹. De⁹ crea. V.
Vespertina oratio ascendat ad
te domine. Et descendat super
nos misericordia tua.
*De inuitatione omniū creatu-
rarū ad laudādū deū. p. cxlviij
Laudate dominum de
celis: laudate eum in
excelsis.
Laudate eū oēs angeli ei⁹:
laudate eū oēs v̄tutes ei⁹.
Laudate eū sol et luna: lau-
date eū oēs stelle et lumen.
Laudate eum celi celorum: et dan. 3.
aque que super celos sunt
laudent nomen domini.
Quia ipse dixit et facta sūt:
ipse mādauit et creata sunt.
Statuit ea in seculum et in
seculum seculi: preceptum
posuit et non preteribit.
Laudate dominū de terra,
dracones et omnes abyssi.
Ignis, grādo, nix, glacies,
spirit⁹ procellarum: que fa-
ciunt verbum eius.
Montes et omnes colles: li-
gna fructifera et oēs cedri.
Bestie et vniuersa pecora:
serpētes et volucres pēnate.

Reges t're ⁊ oēs ppl'i: prin=
cipes ⁊ oēs iudices terre.
Iuuenes ⁊ virgines, senes
cum iunioribus, laudent no=
men domini: quia exaltatū
est nomen eius solius.
Confessio eius super celum
⁊ terram: ⁊ exaltauit cornu
populi sui.
Hymnus omnibus sanctis
eius: filiis israel populo ap=
propinquanti sibi.
*De exhortatione oīm creatu=
rarū ad deū laudādū. ps.cxlix.
Cantate domino can=
ticum nouum: laus eiꝰ
in ecclesia sanctorum.
Letet isrl' in eo q̄ fecit eū: ⁊
filie sion exultent i rege suo.
Laudēt nomen eius in cho=
ro: in tympano et psalterio
psallant ei.
Quia bn̄placitū est domi=
no in populo suo: ⁊ exaltauit
mansuetos in salutem.
Exultabūt scti in glia: leta=
buntur in cubilibus suis.
Exultationes dei in guttu=
re eorum: ⁊ gladij ancipites
in manibus eorum.
Ad faciēdā vindictā in na=
tiōibꝰ, icrepatiōes in pplis.
Ad alligandos reges eoꝝ
in compedibꝰ: ⁊ nobiles eo=
rum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium
conscriptum: gloria hec est
omnibus sanctis eius.
*De inuitatiōe omniū beatoꝝ
ad laudandum deum. ps.cl.
Laudate dn̄m in san=
ctis eius: laudate eū
in firmamento virtutis eiꝰ.
Laudate eū i virtutibꝰ eiꝰ:
laudate eū scd'm multitudi=
nem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tube:
laud' eū i psalterio ⁊ cithara.
Laudate eum in tympano
⁊ choro: laudate eū in chor=
dis ⁊ organo.
Laudate eū in cymbalis be
nesonantibus: laudate eū in
cymbalis iubilatiōis: omnis
spiritus laudet dominum.

¶Feria.ij. Cāticum Esaie.
*Gratiarum actio de aduen=
tu christi in carnem.

Confitebor tibi esa.12.
dn̄e qm̄ iratꝰ es
mihi: conuersus
est furor tuus et
consolatꝰ es me.
Ecce deꝰ saluator meꝰ, fidu=
cialiter agam et nō timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus exo.15.
mea dominus: et factus est supra.
mihi in salutem. 117.
Haurietis aquas i gaudio esa.12.
de fontibꝰ saluatoris: et di=
cetis in illa die, confitemini
dn̄o et inuocate nomen eius.
Notas facite i pplis adin= eodē.
uentiones eius: mementote
qm̄ excelsum est nomen eiꝰ.
Cantate domino quoniam eodē.
magnifice fecit: annunciate
hoc in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio eodē.
sion: quia magnus in medio
tui sanctus israel.

¶Feria.iij. Cāti. Ezechie.
*Deploratio breuitatis vite ⁊
grāꝝ actio de recupata sāitate.

Ego dixi i dimidio die= esa.38.
rum meorum: vadam